

MÁJUS 7., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: VIDAL-QUADRAS ÚR

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.05-kor megnyitják.)

2. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

3. Előirányzatok átcsoportosítása: lásd a jegyzőkönyvet

4. Tárgytalan írásbeli nyilatkozatok: lásd a jegyzőkönyvet

5. A Moldovai Köztársaság helyzete (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványok): lásd a jegyzőkönyvet

6. Harmadik országbeli audiovizuális szakemberekkel folytatott együttműködés programja (MEDIA Mundus) (vita)

Elnök. – Az első napirendi pont Hieronymi asszonynak a Kulturális és Oktatási Bizottság nevében készített jelentése (A6-0260/2009), amely a harmadik országbeli audiovizuális szakemberekkel folytatott együttműködés programjának (MEDIA Mundus) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslattal (COM(2008)0892 – C6-0011/2009 – 2008/0258(COD)) foglalkozik.

Ruth Hieronymi, előadó. – (DE) Elnök úr, Biztos asszony, hölgyeim és uraim, különös örömmre szolgál, hogy rövid idő – mindössze hat hónap – alatt, még a parlamenti ciklus vége előtt sikerült kidolgoznunk és elfogadunk egy új, az európai filmek támogatását célzó programot, amely az Európai Unión belül és világszerte a kultúra és gazdaság javát szolgálja.

Ez csak úgy volt lehetséges, hogy kivételesen jó volt az együttműködés, ezért szeretném legmélyebb hálámat kifejezni. Nagyon köszönöm, Biztos asszony. Kitűnő volt a Bizottság MEDIA Mundus program létrehozására irányuló javaslata. Nagyszerű volt az együttműködés a cseh elnökséggel is, ám a Kulturális és Oktatási Bizottságon belüli együttműködés volt a legjobb. Csak ezek eredményeképpen érhattük el ezt a célt ilyen rövid idő alatt.

Az európai filmek MEDIA programon keresztüli támogatása immár 15 éve igen sikeres az Európai Unióban. A származási országukon kívül is bemutatott európai filmek 90%-át támogatja a MEDIA program. Eddig azonban csak Európán belüli projekteket támogatott, és ez a támogatási program a piacok és az új technológiák globalizálódása idején nem kielégítő.

Új lehetőségek és új kihívások is vannak. A ma tárgyalt MEDIA Mundus program fantasztikus választ ad ezekre. Válaszol az Európán kívüli új piacok által az európai filmiparnak felajánlott lehetőségekre. Továbbá válaszol azokra az igényekre és lehetőségekre is, hogy a filmek támogatásán keresztül és magukkal a filmekkel támogassuk és vigyük előre a kultúrák közötti párbeszédet.

Mindezek miatt szeretnék köszönetet mondani azért, hogy elindulhatott a kísérleti MEDIA Mundus projekt. 7 millió euro vált hozzáférhetővé. Kiderült, hogy óriási az igény. A kísérleti projektek a képzést, az értékesítést és a globális hálózatokban való forgalmazást támogatták, és különösen a világ feltörekvő audiovizuális piacai – India, Brazília, Dél-Korea, Kanada – nyújtottak be kiemelkedő projekteket.

E tekintetben a Kulturális és Oktatási Bizottság szavazatával örömmel szavaztunk a javaslat mellett. Szeretném az egész Parlamentet megkérni, hogy igennel szavazzon, hogy az elkövetkező években megfelelő mértékű finanszírozást kapjon a program, így elérhesse azt a célt, hogy az európai filmeket mint kulturális értékeink globális nagyköveteit támogassa.

Ez az utolsó felszólalásom az Európai Parlamentben. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy az Önök támogatásával befejezhettem a programot, és hadd osszak meg Önökkel egy személyes üzenetet. Ami a jövőbeni munkát illeti, kérem, ne feledjék, hogy az európai kulturális javak nemcsak gazdasági javak, hanem kulturális és gazdasági javak egyszerre.

Különösen köszönöm a Kulturális és Oktatási Bizottságban és a titkárságokon dolgozó minden kollégámnak és Önnek, Biztos asszony, és az Ön főigazgatójának, Gregory Paulgernek, aki a munkát irányította, az audiovizuális területen való tízéves kitűnő együttműködést. Nagyon köszönöm.

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – Elnök úr, teljes mértékben egyetértek azzal, amit Hieronymi asszony mondott; a vele és a Kulturális és Oktatási Bizottság tagjaival folytatott tízéves közös munka hatékony volt, és engem személyesen sok szempontból gazdagabbá tett. Köszönöm tehát mindazoknak, bármilyen párthoz tartozzanak is, akik valóban azért dolgoztak, hogy a kultúra fontossá váljék, és hogy képes legyen megszólítani az embereket.

Nagyon örülök, hogy a Parlament javaslatokat tett a jelentésre, amelyek tisztázással és egyszerűsítésekkel javították az általam benyújtott javaslatot.

Önök is tudják, hogy a MEDIA Mundus kidolgozása a MEDIA International előkészítő intézkedésen alapult, és ehhez kapcsolódva nagyon hálás vagyok a Parlamentnek is az előkészítő intézkedés finanszírozására 2008-ban kapott 2 millió és a 2009-ben kapott 5 millió euróért.

A MEDIA Mundus 2011-ben kezdődik majd el, követve a MEDIA International által megkezdett utat. Célja, hogy erősítse az európai és a világ más területeinek filmipari szakemberei közötti kulturális és kereskedelmi kapcsolatokat. A MEDIA Mundus elképzelése új, ambiciózus és innovatív, mert támogatja a szakemberek közötti együttműködést, amelyet az európai programok rendszerint nem tesznek, és a már létező programoktól eltérően kölcsönös előnyökön is alapul, nemcsak a saját filmkészítőink számára, hanem a harmadik országbeli, különböző területeken dolgozó filmkészítők számára is. Az első terület a továbbképzés, beleértve az európai és harmadik országokból származó, továbbképzésben részesülő és oktató személyeket. Ez javítja majd a harmadik országok piacihoz való hozzáférést, továbbá bizalmat és hosszú távú kereskedelmi kapcsolatokat fog építeni: így szokott ez történni. Ha a filmipari képzés alatt együtt ülsz az iskolapadban valakivel Ázsiából, Afrikából vagy Amerikából, világos, hogy később a szakmai életed során késztetéssé lesz rá, hogy együtt dolgozzatok.

Ezért támogatjuk a nemzetközi koprodukciók fórumainak szervezését. Együtt képezzük őket, és azt reméljük, hogy ezek a szakemberek elkezdnek együtt dolgozni. Ezért van szükségünk a nemzetközi koprodukciók fórumára.

Ezen felül javítanunk kell az európai audiovizuális művészeti alkotások harmadik országokban való forgalmazását, terjesztését és bemutatását. Ezzel mind jól járnak az Európán belüli harmadik országokból származó emberek. Ez egy nagyon jó példa arra az Európára, amely nem egy erődtítmény, hanem egy nyitott Európa, amely ad, befogad és megoszt.

Növelnünk kell a közönség igényét a kulturális szempontból sokszínű audiovizuális tartalom iránt, amely fontos szerepet fog játszani, ezért rá kell vennünk a fiatalokat, mindenekelőtt a fiatal közönséget, hogy európai filmeket nézzen.

Biztos vagyok abban, hogy a MEDIA Mundus növelni fogja a fogyasztók választási lehetőségeit, ami által az embereknek módjuk nyílik európai filmeket nézni. Ez kulturális sokszínűséget fog hozni az európai piacokra azáltal, hogy több minőségi filmet hoz be az Európán kívüli kisebb piacokról, és lehetőséget ad az európai filmeknek a nemzetközi piacon való megjelenésre. Új üzleti lehetőséget fog tehát teremteni az európai és a világ más tájairól származó szakemberek számára. Ez, természetesen nagyon fontos gazdasági hozzájárulás. Ez versenyképesség kérdése, és e mellett mindenekelőtt a kulturális sokszínűség kérdése – a mi kulturális sokszínűségünké –, amely a mi legértékesebb javunk, és más kontinensek lakóinak kulturális sokszínűsége, amely az ő legsajátosabb javuk. Ezek egymással való megosztása csodálatos lehetőség, és ezt fogja biztosítani a MEDIA Mundus.

Doris Pack, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, Biztos asszony, Hieronymi asszony, a MEDIA Mundus program egy olyan gondolaton alapuló projekt, amely a mi Bizottságunkban, a Kulturális és Oktatási Bizottságban született. Mondhatni, itt látta meg a napvilágot. Mindenekelőtt erős háttérrel biztosítottunk számára, és természetesen nemcsak a biztos asszony, hanem Hieronymi asszony kézjegyét is magán viseli, akit a Kulturális és Oktatási Bizottság minden tagja örömmel támogatott.

Sokat tanultunk az Erasmus Mundus projektből, amely ajtót nyitott azon tanulóink előtt, akik harmadik országokba akartak menni, és viszont. A globalizációt tekintve ez igazán szükséges, és a MEDIA Mundus a filmkészítők esetében ugyanebbe az irányba halad. Csodálatos példa ez arra, hogyan tudunk kultúrák közötti párbeszédet szervezni ezen a területen, amelynek természetesen van kereskedelmi oldala is, de amely mindenekelőtt kulturális párbeszéd.

A MEDIA Mundus támogatni fogja és végrehajtja az UNESCO-egyezményt, amely előmozdítja a kulturális sokszínűséget Európában és az egész világon, párbeszédet létesít, valamint egyensúlyt teremt a gazdasági és a gazdaságossági érdekek között.

A MEDIA Mundus-szal természetesen támogatjuk a filmjeink, filmkészítőink, diákjaink mobilitását, és végül megtörténik az, amire Wim Wenders folyton ösztönöz minket, nevezetesen, hogy új arcot adunk Európának, valóra váltjuk az európai álmot. Az amerikai álmot évtizedeken át közvetítették felénk a filmek, és a mai napig teszik ezt. Ha végül elérünk addig, hogy harmadik országokkal együttműködve képeken keresztül tudjuk bemutatni az európai álmot, sokkal többet fogunk tenni az Európai Unió megszilárdításáért, mint ahogyan más módokon tudnánk.

Ha közösen dolgozunk a mai globalizált világban, képesek leszünk arra, hogy bizonyos mértékig visszاسzorítsuk az amerikaiakat a világpiacra, és kicsit jobban körvonalazzuk az álmunkat. Biztos vagyok abban, hogy a harmadik országok támogatni fognak, talán Dél-Korea vagy Dél-Amerika országai, amelyekben tulajdonképpen segíteni akarunk azáltal, hogy kisebb volumenű produkcióikat többet szerepeltetjük az európai piacon.

Mindent egybevetve olyan projekt ez, amely mindegyik oldalt segíti. Segíti a harmadik országokat és az európai filmipart. Itt volt az ideje, hogy ez megtörténjen. Véleményem szerint a MEDIA Mundus a megfelelő válasz a globális technikai és társadalmi-gazdasági kihívásokra. A következő szavakkal szeretném zárni beszédemet: „Ami a sokszínűségünk előnyére szolgál, az erősíti az identitásunkat”.

Christa Prets, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, biztos asszony, Hieronymi asszony, szeretnék őszintén gratulálni a jelentéshez. A Kulturális és Oktatási Bizottságban mindannyian meg lehetünk elégedve, és büszkéek lehetünk arra, amit ilyen rövid idő alatt véghezvittünk. Bemutattuk, hogy rugalmasan tudunk dolgozni, és nem köt minket az eljárás, viszont figyelembe vesszük azok törekvéseit, akik a filmiparban dolgoznak, és akik alig várják, hogy ezt a szabályrendszert elfogadják. Felgyorsítottuk a munkánkat, hogy már a szabályrendszer elfogadását és a határozatképességet követően is dolgozhassunk, és nem ragaszkodtunk még egy olvasathoz. Ezt azok se feledjék, akik állandón kritizálják a munkánkat és becsmérlik az általunk tett pozitív dolgokat.

Örülök, hogy a kreativitás és innováció évében segítjük a kreatívokat, hogy innovatívabbak legyenek, és lehetővé tesszük számukra, hogy tovább képezzék magukat és jobban beépüljenek a globális folyamatokba. A digitális világban minden napról napra változik: más a technológia, illetve új körülményekkel és új kihívásokkal kell szembenézni. Ezért egy új hálózatot szükséges építeni. Ehhez viszont az általunk nyújtott pénzügyi támogatásra van szükség. Ha az európai filmipar növekedését akarjuk elősegíteni, továbbá Európa eszméjét akarjuk reklámozni, nemcsak jobb minőségre van szükségünk, amely eddig is nagyon jó volt, ám lehetne még ennél is jobb, hanem pénzügyi segítséget is kell adnunk kreatív művészeinknek.

Most, hogy mindenki a gazdasági válságról beszél, a filmiparon belüli munkahelyteremtés, az innováció lehetőségének létrehozása, az információcsere növelése, a kutatás és a piackutatás, mindez hozzájárul a munkahelyteremtéshez. Óriási lehetőség rejlik ebben a munkaerőpiac élénkítésére.

A határokon átnyúló együttműködéssel és a harmadik országokban való terjesztéssel kapcsolatban szeretnék egy példát mondani. Számomra a *Gettómiliom* című film a példa a sikerre. Ezt a filmet, amely bejárta a világot, a MEDIA Mundus program 830 ezer euróig támogatta, és világsiker lett; a film által tudatosabbak lettünk egy konkrét országban előforduló szükséghelyzetet illetően. Ugyanakkor azt is megmutatta a film, mit jelent az, ha határokon átnyúló alapon működünk együtt. Ezért gondolom azt, hogy a program kiváló, és örülök, hogy problémák nélkül vittük végbe ilyen rövid idő alatt.

Külön köszönetet szeretnék mondani Hieronymi asszonynak, és minden jót kívánok neki. Kitűnő munkatárs és médiaszakértő volt. Köszönöm, Hieronymi asszony, minden jót kívánok Önnek.

Zdzisław Zbigniew Podkański, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, a MEDIA 2007 program célkitűzése az európai identitás, sokszínűség és kulturális örökség megőrzése, az európai audiovizuális alkotások terjesztésének javítása, és az európai audiovizuális ágazat versenyképességének növelése volt. A

MEDIA Mundus program ezen túllép, és reméli, hogy kölcsönös előnyök származnak majd mind az Európai Unió, mind a harmadik országok számára az audiovizuális piacok támogatásából és megnyitásából. Ez az elgondolás természetesen jó.

Ez a téma ugyanakkor arra készítet minket, hogy valami máson is elgondolkodjunk. Európának a világra tett kulturális hatására gondolok – ez a hatás, úgy tűnik, egyre kisebb, és számomra ez igen nyugtalanító. Továbbá úgy veszem észre, hogy kontinensünk nem egyenlő partnerként vesz részt a kultúrák közti párbeszédben. Az Európát alakító keresztény hagyományokat ma általánosan megkérdőjelezzük, és úgy tűnik, Európának nincs másik elképzelése saját identitását illetően. Ezért nem meglepő, hogy az eltűnőben van. Európa csekély részvétele az audiovizuális alkotások világszintű forgalmában sokatmondó példa erre.

Siránkozhatunk azon, hogy gazdasági jelentőségének csökkenésével párhuzamosan Európa szerepe is egyre kisebb lesz. De azért nem kell, hogy feladjuk. Az olyan kezdeményezések, mint például ez a most megvitatott program, kicsi, ám szükséges lépések. Mi több, előttünk áll az Európai Parlament következő öt éve, és reméljük, hogy a következő időszak képviselői hallhatóbbá teszik Európa hangját.

Ez az utolsó ülés, amelyen részt veszek, ez az utolsó felszólalásom – szeretnék őszinte köszönetet mondani minden képviselőtársamnak az együttműködésükért, különösen a Kulturális és Oktatási Bizottság tagjainak, akikkel nap mint nap együtt dolgoztunk. Gratulálok Hieronymi asszonynak a jelentéséhez. Köszönöm mindnyájuknak.

Helga Trüpel, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, kulturális és médiapolitikánk célja valóban az, hogy lelket adjon Európának.

Igen helytálló az a megállapítás, többek között a Bizottsága elnöke, Barroso úr részéről is, hogy az emberek nem fognak beleszeretni a belső piacba – bármilyen fontos legyen is az –, viszont látni és élvezni akarják Európa kulturális sokszínűségét, és örökségét. Továbbá azt akarják, hogy a kulturális sokszínűség legyen Európa nagykövete a világban.

Pack asszonynak nagyon is igaza volt, amikor azt mondta Wim Wenders szavaival élve, hogy európai képekre van szükségünk ahhoz, hogy európai történeteket meséljünk, hogy kifejezzük Európa történelmének és az európai érzékenység sokszínűségét. Mi volt az európai történelem tragédiája, és milyenek a békés és jobb jövőről szőtt reményei? Ez az Európai Unió alapvető kulturális értelmezése, amelyet nemcsak az Unión belül akarunk ápolni, hanem közvetíteniünk kell a világ felé is. Ez az oka, hogy az európai kultúrpolitika és különösen a filmpolitika mindig az európai identitás nagykövete. Ezért örülök annak, hogy sikerült ezt a programot elindítanunk.

Először is szeretném elmondani, hogy a következő parlamenti ciklusban bővíteni, erősíteni és pénzügyi támogatással kell ösztönözni a programot, hogy ily módon a MEDIA Mundus program valóban betölthesse szerepét, amely világossá teszi a nemzetközi együttműködésben, hogy melyek az európai értékek, és mi az európai sokszínűség. Szükség van továbbá koprodukciókra, együttműködésre, képzésre a szó legjobb értelmében, és olyan helyzetre, amely mindkét fél számára előnyös és termékenyítő. Ma, a globalizáció és a digitalizálás korában ez lesz az európai kultúrpolitika védjegye.

Továbbá szeretném megragadni a mai alkalmat, hogy köszönetet mondjak Hieronymi asszonynak a nagyszerű együttműködéséért és azért, hogy sikerült világossá tenni a Ház számára, hogy noha a kultúrának megvan a gazdasági oldala, mindig is több holmi hasznos dolognál. Ténylegesen az identitásról, a sokszínűségről, a kultúrák szembesüléséről szól – a szó legjobb értelmében. Mert ez mozgatja az emberek lelkét, szellemét. Kötelességünk a jövőben több bizalmat vetni Európába, mint ez idáig tettük. Ennek fényében, Hieronymi asszony, fogadja őszinte köszönetemet a remek együttműködésért, és minden jót kívánok Önnek a jövőre nézve.

(Taps)

Věra Flasarová, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (CS) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, köszönöm Hieronymi asszonynak nagyszerű munkáját, és még nagyon sok sikeres évet kívánok neki. A nemzetközi audiovizuális környezet fejlődése megérdemli, hogy figyelmet szenteljünk neki, mert érdekes tevékenységi terület, és nagy teret nyit az Európai Unión belüli és a világ más országaival való együttműködés számára. Az együttműködés elmélyítése, beleértve a MEDIA 2011-2013-re szánt 15 millió eurós költségvetést, szélesíteni fogja a fogyasztók elé kerülő választékot, és több kulturálisan sokszínű alkotást fog eredményezni az európai és a nemzetközi piacon. Ezzel egy időben segíteni fogja a különböző kulturális hagyományokkal rendelkező népek közti kölcsönös megértést. Ezen uniós projektek másik nagyon értékes aspektusa magában

foglalja az audiovizuális terület szakembereinek jelenleg folyó továbbképzéseit, a filmszínházat célzó különböző promóciós tevékenységeket és a filmforgalmazás fokozására irányuló lehetőségeket. Nyilvánvaló továbbá, hogy az audiovizuális területet elsősorban a fiatalabb generáció uralja, aki a televíziót, illetve az internetes protokollokon és a többcsatornás digitális televízión keresztül működő eszközöket – más internetes technológiákkal egyetemben – az egyik alapvető információforrássként használja. Ha az uniós projektek támogatnák ezeket a rendszereket, az segíthetné az ezen felhasználók számára nyújtott szolgáltatások minőségének javítását.

Ezzel összefüggésben ugyanakkor szeretnék valami mást is hangsúlyozni, amelyet kulcsfontosságúnak tartok. Az internetes sajtó egésze a kommunikáció hagyományos eszközeivel szemben korlátlan alternatívát jelent. Sajnos még a demokratikus társadalmakban is gyakran megtörténik, hogy ezek a hagyományos kommunikációs eszközök kudarcot vallanak kereskedelmi érdekek miatt, vagy mert vezetőségük egy bizonyos politikai körbe tartozik, és közvetett módon öncenzúra gyakorlására kötelezi alkalmazottait. Emiatt sok információ torzítva vagy szelektáltan ér el a közönséghez. Ezzel szemben az internet széles körű elterjedése, a filmek és az általuk terjesztett információk független eredetű és pluralista médiakörnyezetet kínálnak, amelyet nem befolyásolnak monopóliumok és kartellek. Ezért minden projektet támogatnunk kell, amely ezt az alternatívát erősíti a média világának főáramához képest, és örülök, hogy a cseh elnökség hozzájárult a MEDIA Mundus projekt sikeres megvalósításához.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) A MEDIA Mundus programmal jó irányba haladunk az európai film és az európai tudás hatékonyabban támogatása felé. A film egy olyan eszköz, amely lehetővé teszi számunkra, hogy rögzítsük, megőrizzük, ábrázoljuk és értékeítsük Európa kulturális sokszínűségét. Ugyanakkor a technológiák gyors fejlődése miatt folyamatos oktatásra és továbbképzésre van szükségünk. Sajnálatos volna, ha harmadik országoknak vagy a kevésbé fejlett kontinenseknek csak azért kellene leállniuk a filmek gyártásával, amelyek népeik életét, érdekes történeteit mesélik el, és természetesen saját természeti és kulturális örökségükről és történelmükről vallanak, mert lemaradtak a fejlődésben és hiányzik hozzá a tudásuk.

Az óriási piaccal rendelkező amerikai filmek dominanciája miatt az európai filmnek nagyobb harcot kell vívnia a világpiaci versenyben annak ellenére, hogy sokkal jobb minőségű sok amerikai könnyűfakasztó filmnél vagy bombasikernél. Ezért a MEDIA Mundus jó pódiumként szolgál a harmadik országbeli filmkészítőkkel és forgalmazókkal való kapcsolatok kiépítéséhez, valamint a filmes ismeretek és információk cseréjéhez. Hasonlóképpen az Európai Unió összehozza ezen a területen a különböző kontinenseket és egyesíti a különféle országok mozilátogatóit.

Új, sikeres programra fogunk szert tenni, ám előadónktól és a terület egy szakértőjétől búcsút veszünk. Szeretném személyes tiszteletemet kifejezni Önnek, Hieronymi asszony mindazért a munkáért, amit véghezvitt, a széles látókörűségéért és az együttműködéséért. Amikor öt évvel ezelőtt új képviselőként léptem be a Parlamentbe, Hieronymi asszony volt az első, akihez tanácsért és felvilágosításért fordultam, és ő mindig kész volt segíteni és megértő volt. Ezért engedje meg, hogy újra kifejezzem Önnek szívből jövő köszönetemet, és hadd kívánjak sok boldogságot mind családi, mind szakmai életéhez, mert tudom, hogy úgysem fog tudni karba tett kézzel ülni.

Néhányan Önök közül tudják, hogy vissza fognak térni. Én is vissza szeretnék térni, de nem tudom, vajon így fog-e történni. Ezért engedjék meg, hogy itt és most köszönetemet fejezzem ki a Bizottság, a Hivatal és a Parlament minden képviselőjének, hogy lehetőséget adtak arra, hogy a Kulturális és Oktatási Bizottságban dolgozzam. Élvezetes és kellemes volt Önöknek dolgozni. Politikai hovatartozásra való tekintet nélkül munkálkodtunk, hogy hasznunkra fordítsuk a kultúrát, az oktatást, a fiatalokat és a sportolókat. Mi több, annak ellenére, hogy egy kis országból jövök, ötleteimet a Bizottság elfogadta, később pedig megerősítette a Parlament is. Köszönöm az együttműködésüket.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). – (ES) Elnök úr, az UNESCO kulturális sokszínűségről szóló egyetemes nyilatkozata többek között azt javasolja, hogy támogassuk a magas minőségű audiovizuális alkotások készítését, különösen elősegítve az olyan együttműködésen alapuló mechanizmusok létrehozását, amelyek lehetővé teszik számunkra az alkotások forgalmazását; az Európai Bizottság nyilvánvalóan ezt tartotta szem előtt, amikor kidolgozta ezt a kezdeményezést.

Magától értetődik, hogy a MEDIA Mundus kiaknázza majd az audiovizuális iparban az egész világra kiterjedő együttműködés által teremtett növekvő érdeklődést és lehetőségeket, valamint a fogyasztók számára szélesíteni fogja a lehetőségek körét, kulturálisan sokszínűbb termékeket hozva az európai és nemzetközi piacokra és új kereskedelmi lehetőségeket teremtve az audiovizuális szakemberek számára Európában és világszerte.

Meggyőződése, és nem lehet kétségünk afelől, hogy a Bizottság alkalmas a költségvetés lehető leghatékonyabb kezelésére, hogy az ne folyjon szét különálló projektekre. Egy nagynevű professzor szavaival élve a harmadik országokkal folytatott audiovizuális együttműködés programja, a MEDIA Mundus a bizonyíték arra, hogy a nemzetközi audiovizuális színtér rengeteget változott, különösen technikai szempontból. Ez a kezdeményezés alkalmat kíván teremteni az audiovizuális piacon való együttműködésre, a kutatás és a továbbképzés fellendítésével csakis, mint a koprodukciós projektek finanszírozásával annak érdekében, hogy növelje az együttműködést az audiovizuális szakemberek között.

Végül szeretném hálámat kifejezni. Örömmre szolgált együtt dolgoznom minden munkatársammal a Kulturális és Oktatási Bizottságban az elmúlt két évben. Köszönöm, a mielőbbi vizontlátásra.

Elisabeth Morin (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, először is szeretnék őszinte köszönetet mondani Hieronymi asszonynak és a Kulturális és Oktatási Bizottságnak. Az európai filmipar világszintű fejlődése az új MEDIA Mundus programnak köszönhetően vált lehetővé.

E program valójában egy szabályrendszerből ered. A MEDIA International intézkedés keretében jött létre, amely 2007. óta az Európai Uniónak a harmadik országok audiovizuális piacaival való kapcsolatainak fejlesztésére összpontosított. A tevékenység célja a harmadik országok azonnali szükségleteinek kielégítése, és a MEDIA 2007 általános hatékonyságának javítása volt. Fontos volt kezelni a piacok globalizálódásból fakadó olyan új problémákat és kihívásokat, az európai audiovizuális ágazatot is érintették.

Ez az előkészítő intézkedés ily módon egyengette az utat egy olyan európai program előtt, amely az audiovizuális iparban való globális együttműködés széles körű támogatására irányult. Majd az Európai Bizottság – amelynek gratulálok – nagyon gyorsan elfogadott egy javaslatot a MEDIA Mundus program létrehozásáról. A 2011-2013 közötti időszakra szóló 15 millió eurós költségvetésével a program új lehetőségeket fog kínálni az Európai Unió és a harmadik országok audiovizuális szakemberi közötti nemzetközi együttműködés és hálózatépítés számára – és a hálózatépítés gondolata rendkívül fontos. Az audiovizuális média igen népszerű a fiatalok körében. Óriási mértékben hozzájárul a kulturális párbeszéd támogatásához, és a feladat itt is az, hogy új globális egyensúlyt hozzunk létre ebben az ágazatban az Egyesült Államok, a fő gyártónak számító többi kontinens és Európa között, amelynek szintén megvan az őt megillető helye.

A program olyan partneri viszonyra épülő projektek számára nyitott, amelyben minimum három partner vesz részt, és minden egyes partneri viszonyt az Európai Unióból származó szakember irányít. Az információcsera fejlesztése, a továbbképzés és a piacok megbízható ismerete, a versenyképesség és az audiovizuális alkotások nemzetek közötti világszintű terjesztésének fokozása, az audiovizuális alkotások világszintű forgalmazásának és bemutatásának javítása és a közönség kulturális sokszínűség iránti igényének növelése – mindez benne foglaltatik ebben a programban.

Támogatjuk az Európai Bizottság javaslatát, mivel ez azt jelenti, hogy az általunk kidolgozott, megegyezésen alapuló program megvalósítható. Telve vagyok reményekkel a szöveget illetően; támogatom, mert összhangban van a tisztelettel, a kultúrák közötti párbeszéddel és a kreatív munka, a továbbképzés és audiovizuális ipar támogatásával kapcsolatos szilárd meggyőződéssel, és szeretnék őszinte köszönetet mondani Hieronymi asszonynak. Tudom, hogy tartozunk neki annyival, hogy a következő parlamenti ciklusban is e vonalak mentén folytathatjuk a munkát.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Elnök úr, Biztos asszony, hölgyeim és uraim, a Bizottság MEDIA Mundus programról szóló javaslatát mindenki üdvözlö, aki azt akarja, hogy az európai audiovizuális ágazat növekedjen, erősebb és versenyképesebb legyen, és exportáljon a világ többi része felé. Az európai audiovizuális ipar jelentősen fejlődött és gazdagodott az utóbbi évek során, és nemzetközi jelentősége is megváltozott az elmúlt 20 évben, különösen a technológiai fejlődés következményeként. Ez élénk gazdasági fejlődést és beruházásokat, és végül az egyes piacokon az audiovizuális anyagok iránti megnövekedett igényt eredményezett. Ugyanakkor sajnos léteznek az európai alkotások külföldi forgalomba hozatalát gátló akadályok; ilyen többek közt az európai audiovizuális társaságok nem megfelelő finanszírozása is.

Az audiovizuális ágazat közösségi támogatása számításba veszi, hogy az Európai Unió és a tagállamai támogatják a harmadik országokkal és az illetékes nemzetközi szervezetekkel folytatott kulturális együttműködést, mert ez a sokszínűség támogatása végett hangsúlyozza a különböző kulturális dimenziók tiszteletben tartásának fontosságát, és végül mert az audiovizuális alkotásokat forgalmazó ágazat határozza meg az audiovizuális alkotások és a fogyasztók választási lehetőségének sokszínűségét. Továbbra is kevés európai audiovizuális alkotás érhető el a nemzetközi piacon, miközben a harmadik országok audiovizuális alkotásai, az Egyesült Államokban született alkotásokat nem számítva, hasonló problémákkal, az európai

piacokon való korlátozott jelenléttel küzdenek. Az európai forgalmazók alapvetően kisvállalatok, amelyek korlátozott eszközökkel rendelkeznek a nemzetközi piacokhoz való hozzáférést illetően. Ebből következően az új program pénzeszközöket bocsát rendelkezésre, ami által intézkedések hozhatók annak érdekében, hogy javuljon az európai audiovizuális alkotások harmadik országokon belüli, illetve a harmadik országbeli alkotások Európán belüli forgalmazása, értékesítése és promóciója.

Végül szeretnék gratulálni Hieronymi asszonynak a kivételes munkájáért, és minden jót kívánok neki az Európai Parlamentben való kivételes szereplését követő magánéletéhez és a jövőbeni szerepéhez. Szeretném továbbá megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak Reding biztos asszonynak, és a Kulturális és Oktatási Bizottság minden tagjának a kitűnő együttműködésért, amelyet ez alatt az öt éves időszak alatt élveztünk.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) A kultúra területe kétségtelenül hozzájárul a gazdasági célkitűzések eléréséhez, tekintetbe véve, hogy megközelítőleg 5,8 millió embert foglalkoztat. Ugyanakkor hozzájárul a társadalmi célkitűzések eléréséhez is azáltal, hogy népszerűsíti az Európai Unió értékeit az egész világon, nem beszélve a fogyasztók választási lehetőségeinek kiszélesítéséről, és az európai audiovizuális ipar versenyképességének növeléséről.

A szóban forgó program azért is időszerű, mert számításba veszi a terület technológiai fejlődésének hatását, annál is inkább, mivel voltaképpen egy folyamatosan növekvő igény alakult ki az audiovizuális tartalmakra vonatkozólag. Örömmel látom ezt a következő programot, amely világszerte népszerűsíti az európai audiovizuális alkotásokat, tekintve, hogy például az Egyesült Államok audiovizuális iparával összehasonlítva az európai piac felaprózódott.

Végül, de nem utolsósorban szilárdan hiszem, hogy jobban fel fogják használni a tagállamok filmipara által létrehozott hozzáadott értéket. Példának tudom felhozni hazám, Románia filmiparát, amely mára beváltotta a hozzá fűzött reményeket az európai és világszinten elnyert fődíjakkal.

Gratulálok az előadónak, és sok sikert kívánok neki az életben az Európai Parlamentben eltöltött időszak után.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Hölgyeim és uraim, öt évig dolgoztam a Gazdasági és Monetáris Bizottságban. Ugyanakkor hazám, Litvánia tapasztalataiból kiindulva hangsúlyoznom kell, mennyire fontos a terítéken lévő program egy ország gazdasága, pláne egy kis ország kultúrája számára.

Néhány évvel ezelőtt a filmiparunk pangott. A harmadik országokkal való együttműködés segített újra talpra állítani. Ez alatt az időszak alatt Litvánia filmipara erősebb lett, gazdaságilag megalapozódott, és most jelentősen hozzájárul a munkahelyteremtéshez. Ezzel egy időben megeremtette a tehetséges rendezők megjelenéséhez megfelelő környezetet, és ma a litván filmrendezők nemzetközi díjakat nyernek és híresek Európa- és világszerte egyaránt.

Ezért szeretném hangsúlyozni, hogy az Európai Uniónak több figyelmet kellene szentelnie az ilyen programok végrehajtására, hiszen ezek segítenek az országok és kultúrák felvirágoztatásában.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, szeretném azzal kezdeni, hogy elismeréssel adózom az előadónak, Hieronymi asszonynak, aki a Kulturális és Oktatási Bizottságot irányította, felhasználva minden szakértelmét ezen a szakterületen. Fogadja köszönetemet, Hieronymi asszony, mindenért, amit tett.

Biztos asszony, újra sikerült véghez vinnie ezt a projektet; fontos projekt ez, amit a neki tulajdonított fontossághoz kell mérni, és a finanszírozás mértéke bizonyára nem igazodik az Önök ambíciójához. Ezért a következő pénzügyi tervre vonatkozóan intézkedéseket kell majd tenni a program forrásainak növelése érdekében. Minden lehetőséget és szabadságot meg kell adnunk ezeknek a sokat utazó embereknek, és ez összefüggésben van azzal, hogy túl gyakran futunk bele olyan megoldatlan problémákba, mint például a vízumok, a társadalombiztosítás, vagy a művészi státusz. Sokat kell még tennünk azért, hogy a művészeket valóban mobilissá tegyük.

Ami a többi illeti, úgy vélem, hogy a film a kulturális sokszínűség legjobb hordozója. Ezért támogatnunk kellene ezt az ágazatot, amely még mindig gyerekcipőben jár. Talán a garanciaalap már létező gondolata kínálhatna megoldást az elképzelésünktől kissé lemaradó pénzügyi helyzet megerősítésére.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök úr, a harmadik országok filmjeit elég gyakran forgalmazzák Lengyelországban. Ritka köztük a magas színvonalú, ugyanakkor a mi európai filmjeink sokkal nehezebben jutnak el harmadik országok piacaira és nézőihez. Mindeközben rendkívül fontos kultúránk terjesztésének

támogatása. Alapvető fontosságú az európai filmek más országokban történő promóciója. Fontos, hogy jobb pozíciót biztosítsunk számukra a harmadik országok piacain. Továbbá a filmipar erősítése az alkotások magasabb színvonalát is biztosítani fogja. Ez is jelentős érték lesz.

Úgy gondolom, hogy jelen esetben fontos tényező a mobilitásnak és a harmadik országokkal való együttműködésnek köszönhetően elért pozitív kölcsönhatás. A szellemi tulajdon védelmének megerősítése olyan jelentős kérdés, amelyre a program világított rá, és kapcsolatban áll az UNESCO-egyezmény végrehajtási támogatásával is.

Hálásan köszönöm Hieronymi asszonynak a programmal kapcsolatban végzett munkáját, és hogy sikerült azt még a hivatali idő vége előtt befejeznie. A munkát együtt végeztük, de az ő hozzájárulása volt a legjelentősebb. Szeretnék őszinte köszönetet mondani a Kulturális és Oktatási Bizottság minden tagjának, akivel ebben az időszakban dolgoztam.

Viviane Reding, a Bizottság tagja. – Elnök úr, köszönet mindazoknak, akik hozzájárultak kulturális sokszínűségünk megteremtéséhez, nemcsak Európában, hanem annak határain túl is. Beszédem végén szeretnék néhány konkrét példával szolgálni Önöknek arra vonatkozólag, hogyan működhet ez, és hogyan működött már korábban.

Összesen tizenegy képzési partnerséget alakítottunk ki Latin-Amerikával, Indiával, Kanadával, Törökországgal, Ukrajnával, Moldovával és Grúziával filmekre, televíziós show-műsorokra, animációs és dokumentumfilmekre vonatkozólag. Példa erre az EU, Latin-Amerika és Kanada közötti együttműködés a rajzfilmgyártás területén, a rajzfilmkészítő szakemberek képzésében és továbbképzésében. Ilyen például a Prime Exchange nevű, indiai és európai szerzők és producerek számára indított szakmai szeminárium, amely arra szolgál, hogy jobban megértsék a filmek finanszírozási és értékesítési tényezőit. A forgalmazás promócióját pedig például az Európai Producerek Klubja végezte, amely Kínában és Indiában szervezett koprodukciós szakmai szemináriumokat.

Dolma megszervezte a dokumentumfilmek hónapját Chilében, a Párizs-projekt Japán, Dél-Korea és Európa között készített koprodukciós alkotásokat, az EuropaCinema pedig 230 európai és 148 Európán kívüli filmszínházat összekapcsoló hálózatot működtet a filmek egymás közötti cseréje érdekében. Itt tehát nagyon is konkrét cselekvést láthatunk. Nem nagy szavak, hanem tettek, amelyek annak érdekében születtek, hogy segítsék a szakembereket azt tenni, amit a legjobban tudnak: filmeket készíteni, bemutatni, eljuttatni különböző országokba. Köszönet érte mindazoknak, akik segítettek abban, hogy mindez megvalósuljon.

Ruth Hieronymi, előadó. – (DE) Elnök úr, köszönöm Önnek a támogató és konstruktív vitát. Biztos vagyok benne, hogy ezzel a lendülettel a MEDIA Mundus program, amely a mai témánk volt, nemcsak nagy sikerű lesz, hanem képes lesz további támogatást mozgósítani az elkövetkező években.

Aki sajnálja, hogy az európai kultúra nincs vagy nincs eléggé jelen a világban, jogosan teszi, most azonban üdvözölheti a MEDIA Mundus programot, és lelkesen mellette szavazhat. Kitűnő példa ez arra, hogyan továbbíthatjuk kulturális üzenetünket a világ felé. Ezért nyomatékosan kérem Önöket, hogy kellő határozottsággal juttassák el ezt az üzenetet a kormányainkhoz. Az európai kultúra közös támogatása nem jelent kevesebb nemzeti identitást országainknak és az Európai Unió tagállamainak. Sőt, sajátos nemzeti identitásunkat erősíti, és egybegyűjti európai kultúránkat, hogy így még hatékonyabban képviselhessük Európát a világban.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani mindnyájuknak. Mindenkit szeretettel meghívok a parlamenti kávézóba, akik szeretnének beszélgetni a hogyan tovább kérdésről.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra ma déli 12 órakor kerül sor.

7. A Bizottság rendelettervezete a vegyi anyagok nyilvántartására, értékelésére és engedélyezésére, valamint az ezen anyagokra a XVII. mellékletnek megfelelően alkalmazandó korlátozásokra vonatkozóan (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nevében Ouzký és Sacconi urak által a Bizottságnak feltett szóbeli választ igénylő kérdés megvitatása, amely a vegyi anyagok nyilvántartására, értékelésére, engedélyezésére, valamint az ezen anyagokra a XVII.

mellékletnek megfelelően alkalmazandó korlátozásokra (REACH) vonatkozó bizottsági rendelettervezetről szól (O-0071/2009 – B6-0230/2009).

Guido Sacconi, szerző. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, mint tudjuk, mai vitánk két okból is különösen fontos: először is, mert az egyik olyan anyagról beszélünk, amely sok sérülést és halált okozott állampolgáraink és azon munkásaink körében, akik ezt az anyagot, nevezetesen az azbesztet használó és előállító üzemekben dolgoztak. Másodszor, mert az egyik első intézkedést vitatjuk meg, amely végrehajtja azt a rendkívül jelentős rendeletet, amely bizonyos értelemben rányomta bélyegét erre a parlamenti ciklusra, amely nem más, mint a REACH.

A szóbeli választ igénylő kérdésünkkel és mai szavazásunk tárgyát képező állásfoglalás-tervezettel – engedjék meg, hogy tüstént biztosítsam a Bizottságot és annak képviselőiben Tajani alelnököt – nem ellenezzük a végrehajtási rendelettervezetet, amelyet a Bizottság erről a kérdéstről elfogadott. Az intézkedéstervezet 2.6. pontjára utalok, amely rendelkezik a hiányzó 17. mellékletéről, amelynek újra meg kellett volna fogalmaznia a 76. irányelv – a veszélyes anyagokról szóló irányelv, amelynek helyébe a REACH lép és ezért hatályon kívül helyezik – 1. mellékletében szereplő rendelkezéseket; ez a 2.6. pont kiterjeszti a tilalmat az azbesztszálak és az azbesztet tartalmazó termékek forgalomba hozatalára.

Az az igazság, hogy ugyanebben a határozatban azonban vannak olyan mentességek, amelyeket egyes tagállamok – a feljegyzések szerint négy – biztosítanak, amelyek forgalomban hagynak olyan árucikkeket, amelyek 2005. előtt kerültek a piacra, továbbá krizotil-azbesztet tartalmazó tároló rekeszeket, amelyeket működő vegybontó üzemekben használnak a termelés során. A mentességek alkalmazásának lehetősége természetesen függ attól, hogy a tagállam mennyire felel meg a munkavállalók védelmére vonatkozó közösségi szabályoknak, ami valójában azt jelenti, hogy ezek az élettartamuk végéhez közeledő üzemek nem veszélyesek a munkavállalók egészségére.

Okunk van nem ellenezni mindezt: a mentességek ugyan léteznek, ám el kell ismernünk, hogy a Bizottság gondoskodott úgyszólván egy olyan mechanizmusról, amelynek következtében ezeket a mentességeket időben – 2012-ben, hogy pontosak legyünk – jelentések segítségével felül fogja vizsgálni az adott tagállam, amely alapján az Európai Vegyianyag-ügynökség egy dokumentációt fog készíteni, amely biztosítja a mentességek fokozatos visszavonását.

Ezért nem ellenezzük a tervezetet, ám állásfoglalásunkkal természetesen erősen arra akarjuk ösztönözni Önöket a Bizottságban, hogy legyenek kicsit merészebbek, lépjenek kicsit előrébb, és kicsit gyorsabban, és mindenekelőtt tartsák észben, hogy léteznek már alternatívák a krizotil-azbeszt helyettesítésére, legalábbis a magasfeszültségű üzemekben, és ami azt illeti, a szóban forgó vállalatok ígéretes kutatási programokat indítottak, amelyek az alacsonyfeszültségű üzemekre alkalmazandó alternatívákat vizsgálják.

Két célja van az indítékainknak és a befektetett energiánknak. Az első, hogy megállapítsunk egy időpontot, egy határidőt – 2015-öt javasoljuk –, amikor egy valódi visszavonási stratégia beindítaná e mentességek megszüntetését, és olyan intézkedések is tartalmazna, amelyek az üzemek biztonságos leszereléséhez, és a biztonságos exporthoz szükségesek.

Végül a második dolog, amelyet kérünk a Bizottságtól – és értékelnénk, ha erre is kapnánk választ –, számunkra kritikus pontot érint, nevezetesen azt, hogy az azbesztet (amelyre mentesség vonatkozik) tartalmazó közösségi árucikklistát még nem fogadták el, ezért természetesen kérjük, tegyék meg, amilyen gyorsan csak lehet, 2012-ig, hogy hatékonyabb ellenőrzés és nagyobb megértés váljék lehetővé.

ELNÖKÖL: MARTÍNEZ MARTÍNEZ ÚR

alelnök

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (FR) Elnök úr, tisztelt képviselők, először is hadd kérjem elnézésüket munkatársaim, Verhaugen alelnök és Dimas úr nevében, akik sajnos nem lehetnek jelen ma délelőtt, hogy részt vegyenek ebben a vitában. Tudok róla, hogy Verheugen úr átfogó és termékeny megbeszélést folytatott Sacconi előadó úrral, akinek személyesen is szeretném megköszönni kitűnő munkáját.

A Bizottság teljes mértékben csatlakozik az egészségügyi és környezetvédelmi szakmák célkitűzéseéhez, egyfelől azért, hogy megelőzi az azbesztnek való kitettséget, másfelől azért, hogy kidolgozza az azbeszt minden felhasználási formájának teljes tilalmát.

Az Európai Unión belül igen szigorúan szabályozzák az azbesztszálak forgalomba hozatalát, használatát, exportját és ártalmatlanítását. Az azbesztszálak forgalomba hozatalát és használatát az 1999/77/EK irányelv már teljes egészében betiltotta.

Az egyéb felhasználást illetően a tagállamok engedélyezhetik a krizotil-azbeszt használatát az 1999-ben már használatban lévő elektrolitikus berendezésekben élettartamuk lejártáig, illetve amíg megfelelő, azbesztet nem tartalmazó helyettesítő anyagok nem állnak rendelkezésre.

Négy tagállam használja ki ezt a mentességet. Egy 2006-2007-es felülvizsgálat kimutatta, hogy minden munkahelyi expozíció határértéket betartottak, és hogy bizonyos, speciális eljárásokra abban az időben nem létezett alternatív megoldás. Ez a már létező korlátozás benne lesz a REACH-rendelet XVII. mellékletében, és a krizotilt tartalmazó diafragmákra vonatkozó mentességeket 2011-ben újra felülvizsgálják.

2011 júniusában a tagállamoknak jelentést kell tenniük arról, milyen erőfeszítéseket tettek a krizotilmentes diafragmák kifejlesztése érdekében, milyen intézkedéseket tettek a munkavállalók védelme érdekében, továbbá milyen eredetű és mennyiségű krizotilt használtak. A Bizottság fel fogja kérni az Európai Vegyianyag-ügynökséget, hogy vizsgálja meg az elküldött információkat a mentesség eltörlése céljából.

Az azbeszt által okozott környezetszennyezés megelőzéséről és csökkentéséről szóló 87/217/EGK irányelv olyan intézkedéseket ír elő, amelyek az egyes bontási, szennyeződésmentesítési és ártalmatlanítási folyamatok során kibocsátott azbesztet ellenőrzik annak érdekében, hogy biztosítsák, hogy ezek a tevékenységek nem szennyeznek a környezetet azbesztszálakkal vagy füsttel.

A 2003/18/EK irányelvvel módosított, a munkájuk során azbeszttel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló 83/477/EGK irányelv egy sor intézkedést tartalmaz a munkavállalók egészsége megfelelő védelmének érdekében ott, ahol ez utóbbiakat azbeszttel kapcsolatos kockázatoknak való kitettség veszélye fenyegeti. A vállalatoknak számot kell adniuk arról, hogy képesek-e bontási vagy azbeszteltávolító munkálatok végzésére. Mielőtt hozzálátnának a bontási vagy azbeszteltávolítási munkálatokhoz, tervet kell kidolgozniuk, amelyben megnevezik azokat a szükséges intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a munkavállalók nincsenek kitéve a levegőben lévő 0,1 azbesztszál/cm³-nél nagyobb koncentrációjú azbesztjelenlétnek egy átlagos nyolcórás műszak folyamán.

A hulladékról szóló 2006/12/EK keretirányelv és a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv a hulladéklerakókban elfogadható hulladékról szóló tanácsi határozattal összhangban arra kötelezi a tagállamokat, hogy intézkedjenek az azbesztszálak és az azbesztszálakat tartalmazó felszerelések ellenőrzött ártalmatlanításáról. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hulladékot úgy hasznosítják vagy semmisítik meg, hogy ezáltal nem veszélyeztetik az emberi egészséget, és nincs szükség olyan folyamatok vagy módszerek használatára, amelyek kárt okozhatnak a környezetben.

Részletes követelmények vonatkoznak az azbeszt ártalmatlanításának és hulladékként való tárolásának folyamatára; például a tárolási területet minden egyes nap és minden egyes tömörítési művelet előtt újra le kell fedni. A hulladéklerakót újra le kell fedni egy végső réteggel a szálak szétszóródásának megakadályozása céljából. Intézkedéseket kell tenni annak megakadályozása érdekében, hogy a hulladéklerakás befejezését követően a földterületet bármire is felhasználják. Az azbesztszálak kivételét a 689/2008/EK rendelet szabályozza, és 2005. óta egyetlen feljegyzett esetben történt azbesztszál-kivétel az Európai Unióból harmadik országba.

Mi több, a REACH XVII. mellékletében megjelenő, azbeszttel kapcsolatos határozatok célja betiltani az azbesztszálak gyártását az Európai Unión belül, ami ki fogja zárni az exportot. Az azbesztszálakat tartalmazó hulladék veszélyes hulladéknak minősül. A bázeli egyezmény és a hulladékszállításról szóló 1013/2006/EK rendelet tiltja az azbeszthulladék kivitelét az OECD-n kívüli országokba. Az Európai Unió és az OECD tagállamai közti szállításokról egy előzetes írásos bejelentési és engedélyezési eljárás dönt.

Összefoglalva, a fenti pontok értelmében biztosíthatom Önöket arról, hogy a Bizottság meg fogja vizsgálni, hogy indokolja-e bármi is, hogy olyan további jogi intézkedéseket javasoljunk az azbesztszálak ellenőrzött ártalmatlanítására és az azbesztszálakat tartalmazó berendezések mentesítésére vagy ártalmatlanítására vonatkozólag, amelyek túlmutatnak a jelenleg hatályban lévő jogszabályokon, mind a hulladékkezelést, mind a munkavállalók védelmét illetően.

a Bizottság alelnöke.(IT) Elnök úr, tisztelt képviselők, Sacconi úr kérdésére válaszolva, nincs még készen azoknak az azbesztartalmú árucikkeknek a listája, amelyek engedélyezhetők a használtárak piacán, a Bizottság azonban valóban tervezi, hogy 2011-ben felülvizsgálja a helyzetet annak érdekében, hogy

összeállítson egy olyan harmonizált listát, amely az egész Európai Unióban érvényes. Remélem, választ kapott a kérdésére.

Anne Ferreira, a PSE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, Biztos úr, hölgyeim és uraim, ahogyan az már elhangzott, az Európai Unió 1999-ben elfogadott egy irányelvet az azbeszt 2005. január 1-jétől való betiltásáról, eltérést engedélyezve a már működő elektrolitikus berendezésekben használt diafragmákra, amíg el nem érik hasznos élettartamuk végét.

E mentességgel, amelyet január 1. előtt felül kellett vizsgálni, lehetővé kívánták tenni, hogy az érintett vállalatok terveket készítsenek az azbeszt használatának beszüntetésére. Ma, 18 hónapos késéssel, itt tartunk, ezért ideje, hogy továbblépünk. Igaz, a REACH XVII. melléklete felülvizsgálatának részeként a Bizottság javasolja a jelenlegi tilalom kiterjesztését az azbesztszálak és az azbesztszálakat tartalmazó termékek használatára és értékesítésére, fenntartja azonban annak lehetőségét, hogy a gyári alapon működő elektrolitikus berendezések használhassák az azbesztet, időkorlátozás nélkül, noha azbesztmentes alternatívák már igenis léteznek, és sok vállalat használja is őket.

Mi több, a Bizottság elfogad egy olyan rendelkezést, amely engedélyezi azbeszttartalmú árucikkeknek egy országonként eltérő rendszer szerinti forgalomba hozatalát. Ez elfogadhatatlan, hiszen e termék használata rengeteg betegségért felelős, amely az azbesztszálak közelségében végzett munkával van összefüggésben. Ráadásul az elkövetkező években valószínűleg folyamatosan növekedni fog azoknak az embereknek a száma, akik megkapják ezeket a betegségeket, minthogy a termék folyamatosan használatban volt egészen a legutóbbi évekig. Az azbeszt egészségre gyakorolt hatása régóta ismeretes.

Hozzátenném, hogy a Bizottság határozata aláássa a REACH bizonyos rendelkezéseit, nem utolsósorban a helyettesítés elvét; rossz jel, hogy elküldték más vállalatoknak. A jelenlegi gazdasági válság nem igazolhatja ezt a kiterjesztést.

Ezen túlmenően a Bizottság álláspontja, amelyet a Tanácsban a tagállamok többsége is támogat, összeegyeztethetetlen az Európai Uniónak az azbeszt világszintű betiltásának bevezetését célzó álláspontjával.

Mielőtt befejezném, még egy dolog: az Európai Szakszervezeti Szövetség jelenleg fenntartja, hogy nem kérték ki a véleményét az ügyről, továbbá azt sejteti, hogy csak bizonyos vállalatok véleményét hallgatták meg és vették figyelembe. A Bizottság a maga részéről az ellenkezőjét állítja. Felvilágosítana minket ez ügyben?

Satu Hassi, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FI) Elnök úr, hölgyeim és uraim, szomorú története van az azbesztnek, tanulságos mese ez arról, mi történhet, ha az elővigyázatosság elvét figyelmen kívül hagyják. Az azbesztet először azért használták, mert kitűnő technológiai tulajdonságai voltak, és csak később vették észre, hogy embereket ölt. Az én hazámban, például, az azbeszt okozta halálesetek évenkénti száma még mindig nem csökkent. Végő soron 40 év is eltelhet, amíg a betegség kifejlődik.

Az előttünk lévő állásfoglalás szándéka nem annak a komitológiai határozatnak az érvénytelenítése, amelyre hivatkozik. Úgy vélem, legfontosabb pontjai a 8. és a 9. bekezdés, amelyek ahhoz a gondolathoz kapcsolódnak, hogy a Bizottságnak idén valamikor elő kellene terjesztenie egy jogalkotási javaslatot arra vonatkozólag, hogyan kellene az azbesztet, az azbesztszálakat, és az ilyen anyagokat tartalmazó felszereléseket, rendszereket teljesen megsemmisíteni.

Természetesen továbbra is rendelkezünk számos olyan épülettel, középületekkel is beleértve, hajókkal, gyárakkal, erőművekkel, amelyek szerkezete azbesztet tartalmaz, és amelyek renoválásakor például az emberek ki vannak téve ennek az anyagnak, hacsak nem hoznak szigorú védelmi intézkedéseket. Be kell azonosítani és le kell rombolni az azbesztet tartalmazó épületeket, az azbesztet pedig biztonságosan és oly módon kell megsemmisíteni, hogy az emberek ne legyenek többé kitéve ennek az anyagnak.

Tanulnunk kellene az azbeszt szomorú történetéből és az ezzel kapcsolatos tapasztalatainkból, amikor új és már meglévő egészségügyi kockázatokkal foglalkozunk. A nanokarbon csövekkel foglalkozó kutatók elmondása szerint például e csövek egészségre gyakorolt hatása nagyban hasonlít az azbeszt hatásaira. Emiatt kell tanulnunk a tapasztalatainkból, és az elővigyázatosság elvével összhangban kell cselekednünk akkor, amikor például alapvető jogi eszközöket fogadunk el a nanoanyagokkal kapcsolatban.

Vittorio Agnoletto, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, Tajani úr, hölgyeim és uraim, ténylegesen úgy tűnik, mintha semmit se számítana, hogy az azbeszt több ezer halálesetnek volt már okozója, továbbá több tízezer embert az azbesztnek való folyamatos kitettség miatt halálos betegség fenyeget – a lappangási idő tudomásunk szerint 15, sőt 20 év is lehet.

Úgy tűnik, mintha semmit se számítana az Eternit tárgyalás, amely Torinóban kezdődött és a Casale Monferratóban történt eseményekkel foglalkozott, ahol nincs egy olyan család, amelyet ne ért volna veszteség. Az 1999-es irányelvet alkalmazva a tagállamoknak be kellett volna tiltaniuk az azbesztet. A 2003-as irányelvet alkalmazva az államoknak minden lehetséges óvintézkedést meg kellett volna tenniük, hogy megvédjék az azbeszttel dolgozó munkavállalóikat, gyárakat kellett volna bezárniuk, semlegesíteniük kellett volna a szennyezett helyszíneket és kárpótolniuk kellett volna az áldozatokat és a helyieket. Ez nem történt meg mindenütt. Keveset, vagy semmit sem tettek.

Említettem már a torinói tárgyalást, ahol svájci és belga tulajdonosok voltak a vádlottak. Mindenki tudott erről, de keveset tettek, és mindezek tetejében az ipar, kihasználva a közhivatalok tétlensége miatt létrejött kiskapukat, kihúzta magát a felelősség alól. Ezt a tétlenséget láthatjuk az olasz eseményekben, a Brioni-szigeteken, ahol az azbesztet nem távolították el, valamint Porto Margherában és Cengióban, ahol még mindig előfordulnak halálesetek. Ma az ipar arra kéri a Bizottságot, fogadjon el egy, a 2006-os REACH rendelkezés alóli újabb mentességet, amely a krizotil-azbesztszálakra korlátozott ideig már érvényes.

Igaz, a kifesztültségű elektrolitikus erőművek valóban csak korlátozott mértékben használják, és csupán néhány van ezekből az erőművekből, de ahol a gyáriparosok azt állítják, hogy lehetetlen más anyagot használni, azokat az erőműveket be kell zárni. Ez zsarolásnak tűnhet, de az eljárásra találtak már alternatívát Svédországban, ahol azbesztmentes membrántechnológiát alkalmaztak helyettesítő megoldásként kifesztülésen, és hasonló megoldást alkalmaztak a hidrogéntermeléshez is. Miért mondanak igent egyes államokban, és nemet másokban? Mert a nyomtatottáramkört-kártyák betiltása miatti hosszú harcban számtalan mulasztás és technikai elakadás történt, amelyet még az Európai Bizottság Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatósága is támogatott. Ebben az esetben sem mutattak jó példát.

Az azbesztet betiltó 1999-es irányelv megállapította, hogy az engedélyezés felülbírálatát meg kell előznie a toxikológiai tudományos bizottság véleményének, ami soha nem történt meg. Így tartja tiszteletben a Bizottság az irányelveket? Nem beszélve a szakszervezetekről, akik azt mondják, soha az életben nem kértek tőlük tanácsot.

Az Európai Parlament kiveszi a részét a mások hibái miatti kárpótlásból. Az állásfoglalás felkéri a Bizottságot, hogy 2009 végéig – egyszer és mindenkorra – hidalja át az azbeszttartalmú használt termékek betiltását illető jogalkotási hiányt, tetőszerkezetrészekről, repülőgép-alkatrészekről vagy bármiről kelljen is rendelkezni. Megismétlem, az összes azbesztfajta betiltását célzó stratégiára kitűzött pontos időpont 2015., holott ezeket a célkitűzéseket már 1999-ben meghatározták. Tíz év telt el azóta, és még mindig történnek halálesetek.

E parlamenti ciklus első kezdeményezései között az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja az áldozatok kárpótlására egy közösségi alap, a szennyeződésmentesítésre pedig egy speciális alap létrehozását kérte. Különleges kívánság volt ez a Bizottság felé, amely ma ennek figyelembevétele helyett meghajlik a multinacionális vállalatok akarata előtt. Tovább kell lépnünk mindazonáltal a gyakorlati cselekvés és a kötelezettségvállalások felé. Csak ha már ezek megtörténtek, kezdve az ezen állásfoglalásban foglalt követelésekkel, akkor lehetünk megértőbbek. Ma ez a hajlandóság nem egyértelmű, ezért a mentesség megadása ellen szavazunk.

Elnök. – Bowis úré a szó. Nagy szeretettel és tisztelettel fogadjuk őt, és örülünk, hogy felgyógyult.

John Bowis, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, Ön nagyon kedves. Köszönöm a szavait. Jó újra itt lenni, mert ez az utolsó hetem ebben a Parlamentben – és minden parlamentben. Huszonöt év politikai pályafutás után úgy vélem, ez éppen elegendő.

Csak annyit szeretnék mondani az utolsó alkalmat megragadva, hogy sokan itt a Házban rengeteg energiát fektetett a REACH folyamatába: Guido Sacconi és munkatársai a vegyi anyagokra vonatkozóan egy biztonságosabb és jobb keretrendszer alapjait fektették le. Azt üzenem a következő Parlamentnek, „Légy éber, és tartsd a szemed a folyamaton”.

Ahogy Satu Hassi is elmondta, hosszú története van az azbesztnek, és fokozottan úgy érezzük, oda kell figyelniük erre a kérdésre. Amikor magamat sajnálva a kórházi ágyamban feküdtem a bypass műtét után, a televízió az olaszországi földrengést néztem, és ettől a problémám mindjárt kisebbnek tűnt. Ezzel kapcsolatban ugyanakkor természetesen eszembe jutott, hogy hasonló katasztrófa esetén azbeszt juthat a légkörbe. Az azbeszt nagyon gyakran veszélytelen, amíg be van fedve. A bajok akkor kezdődnek, amikor az a légkörbe jut, és ezért az egyik legfontosabb üzenet, hogy meg kell vizsgálnunk az Európai Unió veszélyeztetett helyszíneit, hogy lássuk, hol kellene rávilágítanunk a kockázatra, és ellenőrizni azt a jövőben.

Végezetül csupán megköszönném munkatársaimnak a barátságukat, a támogatásukat, üzeneteiket az elmúlt hetekben. Gondosan őrzöm majd emlékezetemben a Parlamentben eltöltött 10 évet, és érdeklődve fogom figyelni, hogyan viszi tovább a következő Parlament a projekteket, amelyeket sikerült elkezdenünk.

(Taps)

Elnök. – Nagyon köszönjük, Bowis úr. Biztos lehet benne, hogy sokan közülünk sosem fogják Önt elfeledni, és hálások lesznek Önnek a Parlamentben kifejtett erőfeszítéseiről és a tanúsított elkötelezettségéért.

Guido Sacconi, szerző. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, pontosan így érzek. Én is szeretnék egy személyes megjegyzést tenni.

Először is azonban el kell ismernem, hogy a Bizottság válasza az állásfoglalásunkban feltett külön kérdéseinkre jórészt pozitív volt. Természetesen az új Parlament feladata lesz annak ellenőrzése és biztosítása, hogy a felvázolt kötelezettségvállalásokat a megadott időszakon belül teljesítsék.

Engedjenek meg két személyes megjegyzést. Először is minden jót szeretnék kívánni Bowis úrnak, akivel rengeteget dolgoztunk együtt. Talán mi ketten megalapíthatnánk az európai parlamenti megfigyelők klubját, különösen, hogy figyelemmel kísérjük azokat az ügyeket, amelyekért annyit dolgoztunk együtt, és amelyeknek, úgy hiszem, oly sokszor láttuk gyümölcsét.

Másodszor azt kell mondanom, némileg szimbolikus értelemben, hogy a tény, hogy utolsó beszédemet ebben a Házban a REACH-ről és annak alkalmazásáról mondom – amely ez utóbbi parlamenti ciklus kezdete óta lekötötte az időmet, amikor is úgy tűnt, soha nem érünk e jogalkotási út végére –, nos, azt mutatja, hogy szerencsés ember vagyok, szerencsés azért is, mert megismertem olyan embereket, mint Ön, Elnök úr; közös munkánk során valódi megértés jött létre köztünk, és olyan eredményeket értünk el, úgy vélem, amelyek valóban jelentősek az európai polgárok számára.

Elnök. – Köszönöm, Sacconi úr. Biztos lehet benne, mi is hiányolni fogjuk Önt, a munkáját és az elkötelezettségét. Szeretnék Önnek szerencsét és boldogságot kívánni a jövőbeni törekvéseihez, amelyek, ebben biztos vagyok, ugyanolyan formában folytatódnak majd, mint amelyekhez mi itt hozzászoktunk.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök úr, tisztelt képviselők, én is szeretnék a vita lezárása előtt köszönetet mondani Sacconi és Bowis uraknak, és ezt mint régi osztálytársuk teszem, miután annyi éven át szolgáltam ebben a Parlamentben.

Szeretném megköszönni nekik az általuk végzett munkát, és azt, hogy részt vettek a különböző szövetségekben, amelyek hitelt szereztek a Parlamentünknek. Így, mint az Európai Parlament képviselője, illetve jelenleg mint biztos és a Bizottság alelnöke, köszönöm nekik azt a rendkívül értékes munkát, amellyel hozzájárultak a Parlament működéséhez, ami azt bizonyítja, hogy léteznek – annak ellenére, hogy egyes újságírók olykor az ellenkezőjét állították – jó képviselők, akik látogatják és őszintén szolgálják az intézményeket, amelyek félmilliárd európai polgárt képviselnek. Ezen okból akartam biztosként megköszönni nekik utolsó felszólalásomban ezt a parlamenti ciklust.

Mint említettem, Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság tagjaként mindenképpen meg akartam köszönni Sacconi úrnak, hogy ezt a kulcsfontosságú ügyet előterjesztette, és Bowis úrnak, akinek felszólalása és megjegyzései megmutatták, milyen fontos ez a téma minden európai polgár számára. Hiszem és remélem, hogy ennek a vitának sikerült eloszlatnia a kételyeket és az aggodalmakat: a Bizottság rendszeres jelentést fog tenni a Parlamentnek a rendelet alkalmazásáról, és – hogy világosan fogalmazzak – nem fog engedményeket tenni a munkavállalók védelme, egészsége és a környezetvédelem ügyében.

A Ferreira asszony és Agnoletto úr által tett megjegyzések tekintetében a Bizottság nevében arra szeretnék rámutatni, hogy az Európai Szakszervezeti Szövetség véleményét kikérték, és kifejezetten a vegyiparban dolgozók álltak ki a mentesség megtartása mellett.

Szeretném továbbá hangsúlyozni, hogy nem igaz az, hogy nincs időkorlát, minthogy a mentességet visszavonják, amint alternatív termék válik elérhetővé. Ezenfelül hadd emlékeztessem Önöket, hogy a Bizottság 2011-ben általános felülvizsgálatot fog tartani. Újra megköszönöm megjegyzéseiket, és mindazt a kemény munkát, amelyet befektettek egy ilyen érzékeny témába, mint a munkavállalók egészsége, sőt, az EU polgárainak egészsége.

Elnök. – A vita lezárásaképpen egy állásfoglalási indítványt⁽¹⁾ kaptam az eljárási szabályzat 108. cikke (5) bekezdésének megfelelően.

A vitát lezárom.

A szavazásra ma déli 12 órakor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Richard Seeber (PPE-DE), írásban. – (DE) Az azbesztre vonatkozó további európai korlátozásokat fenntartás nélkül támogatni kell.

Mivel az azbesztrostok rákkeltő hatása évtizedek óta ismeretes, és mivel az EU 2003-ban betiltotta e veszélyes anyag új termékekben való használatát, most már az azbesztfelhasználás utolsó nyomainak is el kell tűnnie Európából.

A legtöbb tagállamban már most alternatív eljárásokat alkalmaznak. Különösen az elektrolízisüzemek területén tudnak gyakran más anyagokat használni az azbeszt helyett.

Az európai lakosok egészségügyi kérdésekkel kapcsolatos, egyre növekvő tudatosságának, valamint az igen magas szintű európai környezet- és egészségvédelmi előírások fényében elfogadhatatlan, hogy Európa területén még mindig forgalomban vannak rákkeltő anyagok.

8. A Közösség repülőterein alkalmazandó résidőkiosztás egységes szabályairól szóló 95/93/EGK tanácsi rendelet módosítása (vita)

Elnök. A következő napirendi pont Costa úr (A6-0274/2009) jelentése, amelyet a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság nevében készített a Közösség repülőterein alkalmazandó résidőkiosztás egységes szabályairól szóló 95/93/EGK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0121 – C6-0097/2009 – 2009/0042(COD)).

Paolo Costa, előadó. – (IT) Elnök úr, Tajani úr, hölgyeim és uraim, örömmre szolgál, hogy úgyszólván azzal a következtetéssel nyithatom meg ezt a vitát, hogy javasolhatom a Háznak, hogy fogadja el az általam és a képviselőcsoportok részéről a bizottságban helyet foglaló összes képviselő által benyújtott módosítást, hogy zárjuk le ezt a jelentést már az első olvasatnál, és hogy ezáltal szerezzük meg a rendelethez szükséges hozzájárulást.

Tesszük mindezt óriási felelősségtudattal. Úgy vélem, hogy Tajani alelnök úr is egyetért abban, hogy a mód, ahogyan igyekeztünk választ adni a légitársaságok jelenleg fennálló tényleges igényeire és nehézségeire – megengedve nekik, hogy megtartsák résidejüket még akkor is, ha az idei nyári szezonban nem használják is őket – szükséges, ám nagyon szigorú intézkedés, amely további finomítást igényel.

Finomítani kell, mert a tárgyalásokra rendelkezésünkre álló rövid idő alatt láttuk, hogy a légitársaságok érdekei eltérőek, és ezek mindegyike teljes mértékben megalapozott, láttuk, hogy egyes vállalatok arra várnak, hogy mások helyébe lépjenek, ha azok nem képesek teljesíteni vállalásaikat, láttuk, hogy a légitársaságok és a repülőterek érdekei is különbözőek, ami nem mostanában alakult ki, és mindenekelőtt láttuk az utasok érdekeit, legfőképp azokat, akiket a legkülső régiókban szolgálnak ki a repülőterek és a légitársaságok, akik a legnagyobb veszélynek lennének kitéve, ha a résidők megtartása vagy megszüntetése kizárólag azoknak az érintett vállalatok számára biztosított jövedelmezőségétől függene.

Ezek mind olyan kérdések, amelyekkel ugyan csak sebtében tudtunk foglalkozni, de legalább kitettük őket az asztalra. Lényegében úgy éreztük, hogy az alapproblémával kell foglalkoznunk, vagyis a résidők olyatén megítélésével, miszerint azok olyan közjavak, amelyek kioszthatók vagy odaítélhetők magán társaságoknak, mint például légitársaságoknak vagy repülőtereknek, de nem ruházhatók át tulajdonként.

Ez egy rendkívül érzékeny téma, olyan, amelyre véleményem szerint még vissza kell majd térnünk. Azt kell mondanom, hogy az ok, vagy ha úgy tetszik az a méltó kompromisszum, amely a mögött rejlik, hogy ilyen gyorsan elfogadtuk ezt a javaslatot abban a formában, amelyben most Önök elé került, az az, hogy biztosak vagyunk benne, hogy a Bizottság be fogja tartani ígéretét, miszerint átgondoltabb, részletekbe menőbb formában vissza fog még térni e témára, hogy egyszer s mindenkorra elrendezze ezt az alapvetően fontos

⁽¹⁾ lásd a jegyzőkönyvet.

kérdést, nem csak azért, hogy leküzdje a jelenlegi válságot, hanem azért is, hogy befejezze a globális légi piac átstrukturálásának és liberalizációjának folyamatát, valamint, hogy jobb légi piacot alakítson ki Európában.

A jelenlegi követelményeket és a hosszú távú szükségleteket együtt szemlélve, ez az oka, hogy úgy érzem, javasolhatom e jelentés elfogadását.

Elnök úr, a hátralévő 20 másodperben, kihasználnám ezt az „utolsó tanítási nap” hangulatot, hogy köszönetet mondjak az osztálytársaimnak és mindazoknak, akikkel alkalmam nyílt együtt dolgozni az elmúlt tíz év során, mivel most nagy örömmel zárom utolsó strasbourgi napomat utolsó, ám semmi esetre sem jelentéktelen hozzájárulásommal.

Elnök. – Köszönjük, Costa úr, és gratulálok remek munkájához. Az Ön neve számos fontos jelentést fémjelez, tevékenysége ennél fogva nagy szerepet játszott a Parlament közelmúltbeli történelmében.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, e Ház egykori tagjaként ismételtelen szeretnék köszönetet mondani a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottságnak és annak elnökének saját parlamenti képviselőségem idején végzett produktív munkájáért és azért az együttműködésért, amelyet azóta mutatnak irányomban, mióta az a megtiszteltetés ért, hogy a Parlament jelölésével és támogatásával elfoglalhattam a közlekedési biztosi posztot. Hölgyeim és uraim, ma is ennek a gyümölcsöző partnerségnek lehetünk tanúi, ezért még egyszer köszönetet kell mondanom a Parlamentnek, különösen a Costa úr által elnökölt közlekedési bizottságnak, amiért ilyen gyorsan jártak el az Európai Bizottság résidőkiosztásra vonatkozó javaslatával kapcsolatban.

Különböző események sorozata – a gazdasági válság, a pénzügyi válság, az új A-típusú influenzavírus – tovább súlyosbítják a légi közlekedési ágazat helyzetét, amely rendkívül jól mutatja, mennyire sürgős és elengedhetetlen a támogató intézkedések meghozatala, nem csak a légitársaságok, hanem azok alkalmazottjai számára is.

Mindezek fényében osztom Costa úr aggodalmait. A Bizottság javaslata nem végleges megoldás. Inkább egy olyan javaslat, amelynek célja, hogy reagáljon a sürgető helyzetre, ám amelyet később részleteiben újra kell vizsgálni a teljes rendszer újratervezése érdekében; tulajdonképpen április 15-én, Costa úr aggodalmaira és megjegyzéseire reagálva, tájékoztattam őt, mint a bizottság elnökét, hogy a Bizottság Energiaügyi és Közlekedési Főigazgatósága már dolgozik egy olyan javaslat előkészítésén, amely a lehető leghamarabb felülvizsgálná a rendeletet.

A résidőkiosztás szabályait a múltban már kétszer függesztették fel válságkezelés céljából. Ez globális válasz egy globális válságra, olyan válasz, amely nyilvánvaló, hogy nem egy vagy két tagállamot érint, hanem az egész Európai Unió légi közlekedési rendszerét, és a legkomolyabb körülmények közt – a szeptember 11-i támadás és a SARS-válság (Severe Acute Respiratory Syndrome, atípusos tüdőgyulladás) idején – hasonló intézkedések kerültek bevezetésre. A légi közlekedési ágazatot jelenleg sújtó válság valószínűleg még komolyabb, mint ezek voltak, és ma még semmiféle jelét nem látjuk annak, mikor tapasztaljuk majd az első kedvező fejleményeket.

Valójában a közlekedés folyamatos hanyatlásban van. A „használd, különben elvész” szabály nyári szezon idejére történő felfüggesztésével minden vállalat jól fog járni, legyen az európai vagy Európán kívüli, mindenféle megkülönböztetés nélkül, amint arra az IATA (Nemzetközi Légi Szállítási Szövetség) és számos nem európai cég is rámutatott. Mi több, biztos vagyok benne, hogy ez az intézkedés, amely kivételesen csupán egy korlátozott időtartamra szól – a felfüggesztés ez év március 29-től október 26-ig lesz érvényben, ezáltal lehetővé téve a résidők megtartását a jövő évi nyári szezonra is –, lélegzetvételnyi időhöz juttatja a vállalatokat, esélyt adva nekik, hogy kezeljék a keresletcsökkenésből adódó gondjaikat.

Meg fogja előzni továbbá az olyan paradox helyzeteket, mint amilyen a jelenlegi, amikor a vállalatok arra kényszerülnek, hogy üres gépeket repültesse csak azért, hogy ne veszítsék el résidejüket, ami – véleményem szerint – teljességgel elfogadhatatlan, nem csak környezetvédelmi okokból, hanem azért is, mert rontja az adott légitársaság anyagi helyzetét – és tudjuk jól, hogy ha egy cég bajban van, bajban vannak az alkalmazottai is.

Meggyőződésem, hogy szükség van erre az intézkedésre, mégpedig sürgősen, így hát támogatni fogom a Parlament és a Tanács által elért kompromisszumot, amely lehetővé teszi a javaslat azonnali elfogadását. Ezen okból kifolyólag szeretnék még egyszer köszönetet mondani a Közlekedési Bizottság elnökének és a Parlament egészének.

Georg Jarzembowski, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, Tajani úr, hölgyeim és uraim, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja támogatja a 2010. évi nyári menetrend idejére a repülőtereken a légitársaságoknak nyújtott fel- és leszállási jogok minimum 80%-os használati szabályának egyszeri felfüggesztését, és köszönetet mond az előadónak, Costa úrnak, hogy ilyen gyorsan és hatékonyan kezelte ezt a dokumentumot.

A szabály felfüggesztése most lehetővé teszi a légitársaságok számára, hogy a kereslet csökkenésével párhuzamosan a tervezett minimum alá csökkentésük járataik számát anélkül, hogy a következő idényben elvesztenék fel- és leszállási jogukat. Véleményem szerint, ahogy ezt az alelnök úr is említette, ez az egyszeri, egy időszakra szóló intézkedés megalapozott, mivel a nemzetközi pénzügyi és gazdasági válság miatt előre nem látható mértékben esett vissza az utasok száma, és mivel a légitársaságok még mindig nem tudják megjósolni, milyen mértékben fog ez növekedni a jövőben. A felfüggesztés a környezetvédelmet is segíti, mivel nélküle a légitársaságok úgy éreznék, kénytelenek félig üres járatokat közlekedtetni, csak hogy megtartsák résidejüket.

Elnök úr, Alelnök úr, a PPE-DE képviselőcsoport kezdetben elutasította a szintén Önök által benyújtott rendeletet, amely felhatalmazná a Bizottságot, a Parlamenttel való valódi együtdöntési eljárás nélkül, hogy egyszerűen a komitológiai eljárás keretében kérje a szabály felfüggesztését. Úgy véljük, hogy amennyiben szándékukban áll a téli menetrendre vonatkozólag is előterjeszteni egy ilyen javaslatot, a Parlamentnek azt alaposan meg kell vizsgálnia, mert még körültekintőbben figyelembe kell majd vennie a számos különféle légitársaság érdekeit, csakúgy, mint a repülőterek és az utasok érdekeit. Igent mondunk tehát a szabályozás egyszeri felfüggesztésére, de nem mondunk annak a Parlament bevonását elmulasztó esetleges kiterjesztésére.

Őszintén szólva úgy hiszem, hogy mivel a sertésinfluenza nem annyira heves, mint ahogy attól kezdetben tartottunk, a légitársaságoknak végül is tudniuk kell előre látni a lehetséges utasszámokat, és azt, mire számíthatnak az elkövetkezendő években. Azt kell elvárunk a légitársaságoktól, hogy a realitást tükröző terveket nyújtsanak be, hogy a repülőtereknek lehetőségük legyen más légitársaságoknak felajánlani a kihasználatlan résidőket. A mi érdekünk, hogy a repülőterek a fogyasztók, vagyis az utasok érdekeit szem előtt tartva használhassák ki kapacitásukat. Lenne még egy megjegyzésem a résidőkiosztásról szóló irányelv új, alapvető felülvizsgálatával kapcsolatban. Úgy vélem, a résidők az embereké, és nem a repülőterekhez vagy a légitársaságokhoz tartoznak, és ezért kell rájuk külön figyelmet fordítanunk a jövőben.

Elnök úr, hölgyeim és uraim, mivel ez a vita és ez a plenáris ülés csakúgy, mint saját parlamenti tevékenységem is a végéhez közeledik, engedjék meg, hogy őszinte köszönetet mondjak a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottságban tevékenykedő kollégáimnak, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság titkárságának és elnökének, valamint a Bizottság alelnökének és az egész főigazgatósági TREN-csapatnak. Az elmúlt öt esztendőben közösen dolgoztunk az Európai Unió polgárainak érdekében. Szorítani fogok Önökért, hogy a következő öt év ugyanezt, vagy még jobb dolgokat hozzon. A Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság fontos bizottság; köszönöm Önöknek a kiváló együttműködést.

Elnök. – Köszönjük, Jarzembowski úr, és sok szerencsét és boldogságot kívánunk Önnek az elkövetkezendő évekhez és a jövőbeni terveikhez.

Brian Simpson, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani elnökünknek, Paolo Costa úrnak, nem csak a jelentés elkészítéséért, de azért a munkáért is, amelyet a bizottság elnökeként az elmúlt parlamenti ciklusban végzett. Sokkal tartozunk az általa végzett kemény munkáért.

Ez a jelentés Paolo Costa úr munkájának mikrokozmosza, hiszen világosan mutatja, milyen nagy szükség van az ENSZ-beli diplomáciai képességekkel társult salomoni bölcsességre, amikor, például, olyan technikai részletekkel kell foglalkozni, mint a résidőkkel kapcsolatos „használd, különben elveszik” elv. És az elnökünk nagyon bölcs Salamonnak és nagyszerű ENSZ-diplomatának bizonyult hivatali ideje alatt.

A polgári repülési ágazat azonban ismételtelen bebizonyította abbéli képességét, hogyan tud nem összefogni ezen igen lényeges kérdés kapcsán; a nagy légitársaságok a felfüggesztést követelik, míg a fapados légitársaságok és a repterek épp azt kérik, hogy ne legyen felfüggesztés. Ami engem illet, úgy vélem, hogy a nagy légitársaságok, különféle szövetségeik által támogatva nem fogják beérni egy egyszeri felfüggesztéssel, hanem újabbakat fognak követelni, hiszen tudom, hogy némelyiküknek egészségtelen, antidemokratikus befolyása van mind erre, mind a nemzeti parlamentekre; ezért úgy gondolom, sajnos ez még csak egy folyamat kezdete, és nem a vége.

Képviselőcsoportom támogatni fogja az előadónk által javasolt és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság által is jóváhagyott kompromisszumot, de hangsúlyozom, hogy ez a felfüggesztés, ahogy Georg Jarzembowski

kollégám gyakorta emlegeti, a „használd, különben elvész” kitétel felfüggesztése egyszeri és egy bizonyos időszakra vonatkozik, és nem jelent zöld utat további felfüggesztések számára. Ha a Bizottság úgy érzi, hogy további felfüggesztésekre lenne szükség, akkor azokat egy felülvizsgált rendelet részeként kell elrendelni, amely elfogadásába a Parlamentet is teljes mértékben be kell vonni, és annak jogait teljes mértékben tiszteletben kell tartani. Igent mondunk a vitára, igent mondunk az együttműködésre, de nemet mondunk a komitológiára.

Látom, milyen veszélyes helyzetben van a légi közlekedési ágazat és különösen a légitársaságok. Azt is megértem, hogy a résidők nem csak a fel- és leszállásokról szólnak. Újabban jelentős tételként szerepelnek a légitársaságok pénzügyi könyveiben, és előadónknak igaza van, amikor azt mondja, hogy ezt az szempontot a későbbiekben felül kell vizsgálni.

A „használd, különben elvész” kitétel felfüggesztése nem fogja érinteni a londoni Heathrow, a frankfurti, a párizsi Charles de Gaulle vagy az amszterdami Schiphol repülőtér, de hatással lesz az e központokat kiszolgáló regionális repülőterekre, mert ezek lesznek azok az útvonalak, amelyeket a légitársaságok fel fognak függesztetni. Amit azonban a légitársaságoknak sem szabad elfelejteniük, az, hogy rajtuk kívül mások is érintettek az ügyben, és másokat is érint majd ez a felfüggesztés.

Mivel a gazdasági helyzet nem jó, és mivel elismerjük, hogy értelmetlen félig üres gépeket repültetni, ez alkalommal támogatni fogjuk az előadót, de remélem, a jövőre nézve tudomást vettek a fenntartásainkról, nem csak ebben a teremben, hanem a repülési ágazat egészében is.

Végezetül a szocialisták koordinátoraként hadd mondjak köszönetet csoportom minden tagjának, csakúgy, mint a többi képviselőcsoporthoz tartozó társkoordinátoroknak kitűnő munkájukért és azért az együttműködésért, amelyben az elmúlt öt év során közösen osztoztunk. Szeretnék továbbá köszönetet mondani Tajani biztos úrnak és csapatának is, akik vele dolgoztak, amíg betöltötte a közlekedési biztos címet.

Erminio Enzo Boso, az UEN képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, ez az első alkalom, hogy felszólalok ebben a Házban. Az első, mivel újdonsült képviselő vagyok, és mivel láttam dolgokat, amelyek, hogy úgy mondjam, nem tetszenek nekem; Costa úr hozott egy döntést a bizottságával, aztán rá kell jönnünk, hogy megállapodások vannak a háttérben. Sőt, némelyik a nyílt színen zajlik. De ezek a bizottságon kívüli megállapodások...

Azt mondják, Európában demokrácia van. Nos, én ezt nem így látom, Elnök úr. A demokrácia átláthatóságot jelentene, ám itt átláthatóságról aligha beszélhetünk, akár Costa urat, akár a légi ágazatban érintett polgárokat, akár az embereket, akár a repülőtereket, akár azok alkalmazottjait tekintjük.

Állítólag liberalizációról beszélünk, valójában azonban monopolhelyzettel van dolgunk. Azért mondom ezt, mert a Linate és a Malpensa repterekről induló járatok mind az Alitalia-Air France monopóliumai. Vegyük a Linatét, amely 160 000 nehéz helyzetben lévő reptérrel van közvetlen összeköttetésben. Hagyjuk, hadd legyen a Linate túlszűfolt, csak, hogy tekintettel legyünk a Letta miniszterhelyettes úr által kedvelt Frosinone repülőtérré? Kíváncsi vagyok, hogy azért nem érhetők el ezek a szolgáltatások, mert az Alitaliának nincsenek gépei arra, hogy lefedje ezeket a szolgáltatásokat és ezeket a munkaórákat? Akkor miért nem adjuk oda ezeket olyan cégeknek, amelyek képesek biztosítani ezeket a szolgáltatásokat?

Costa úr nagyon helyesen azt mondta: „Megtesszük a tőlünk telhető legtöbbet”. Tudom, hogy jócskán lehetnek olyanok, akik nem szívlelik Costa urat – én kedvelem őt –, de senkinek nem lenne szabad, illetve nem kellene, hogy ilyen tiszteletlenül bánjanak vele.

Látja, Elnök úr, amivel most szembesülünk... Itt, Linate repterén 126 ezres a várólista, míg az Alitalia-Air France nem akarja vállalni ezeket az utakat. Viszont a repülőtereknek is túl kell élniük valahogy. Csökkentiük kell a járatok költségeit. És ha már a köz résidőkhöz való jogairól beszélünk, miért nem kezdjük el munkára tanítani az Alitaliát, az Air France-ot és a többi légitársaságot?

E tekintetben tehát nem szeretném, ha teret engednénk bármilyen választási megalkuvásnak. Látja, Elnök úr, ezek a rendszerek „lobbiként” ismeretesek Európában, míg mi, Olaszországban „gazdasági entitásoknak”, „maffiának”, „camorranak” vagy „ndranghetának” nevezzük őket.

Johannes Blokland, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, Tajani úr, Costa úr, tizenöt évnyi munka után ez lesz a legutolsó hozzászólásom az európai parlamenti vitákhoz. Ez tehát különleges alkalom számomra, hogy hozzászólhatok egy igen különleges vitához, ahhoz a vitához, amelynek témája a repülőtéri résidőkről szóló rendelet hat hónapos felfüggesztése.

Az elmúlt néhány év során a közlekedési ágazat jövőjének biztosítása céljából igyekeztem elősegíteni a zöld közlekedési politikát. Úgy vélem, ezzel a jelentéssel elértük ezt. A 80%-os küszöb 75%-ra való csökkentése nem oldaná meg a problémáinkat. Hiába is csökkentenénk le, a légitársaságok attól még nem vennék fontolóra, hogy beszüntessék az üres gépek repültetésének gyakorlatát.

Szerencsére azonban a kompromisszum, amelyben megállapodtunk, kínál olyan megoldásokat, amelyek mindenekelőtt kedvezőek a környezet számára, ám ugyanakkor bizonyos mértékű támogatást is nyújtanak a gazdasági válság által erősen sújtott repülési ágazat számára. Úgy vélem, ebben a dokumentumban ki kell mondanunk, hogy a repülőtéri résidők jelenlegi szabályozásával valami nincs rendben. Amíg ezek a résidők úgy maradnak jövedelmezőek, hogy kifizetődő üres gépeket reptetni, a jelenlegi szabályozás sem fog változást hozni.

Ennél fogva örömmel látom, hogy a szöveg jelzi, hogy a résidőrendszer bármilyen további felfüggesztése esetén a szabályozás alapvető módosításra szorul. Természetesen, akkor két külön dokumentumra lenne szükségünk, hogy sürgős esetben azonnal meg lehessen hozni a kellő intézkedéseket, és hogy biztosak lehessünk benne, hogy elegendő idő állt rendelkezésre egy átfogó felülvizsgálat elvégzéséhez. Szeretném hallani, amint Tajani biztos úr megerősíti, hogy ezt az utóbbi felvetést figyelembe fogják-e venni.

Elnök úr, ezennel szeretném befejezni a felszólalásomat csakúgy, mint e Parlamentben végzett munkámat. Mindig örömmre szolgált a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottságbeli kollégáimmal való közös munka, és szeretnék ezért köszönetet mondani minden képviselőtársamnak, és különösen Costa elnök úrnak, ezért a jelentésért, amely mai vitánk témája, és azért is, amiért kész volt a repülőtéri résidőkkel kapcsolatos ésszerű kompromisszum kidolgozására.

Elnök. – Köszönjük, Blokland úr. Önnek is sok szerencsét és sok boldogságot kívánok az elkövetkező, parlamenten kívüli terveihez.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, számomra teljes mértékben megfelelőnek tűnik, hogy a jelenlegi közösségi szabályozás alóli mentesség lehetővé tegye a légitársaságok számára résidejük megtartását.

A mentesség javaslata azért született, hogy kezeljünk egy válságot, amely mindannyiunk számára nyilvánvaló, és amelyet oly sokszor megvitattunk már. Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy ez a mentesség, bizonyos módon – és úgy vélem, ez pozitívum – késleltetheti a harmadik országbeli vállalatok térnyerését, amelyek, a közösségi szállítótól eltérően, gyakran állami támogatást és egyéb támogatásokat élveznek; véleményem szerint ezt is mérlegelnünk kell.

Ami a többit illeti, minden szimpátiám a szociális ügyeké, és azt is ennek fényében kell nézni, hogy támogatom e kezdeményezést. Örömmre szolgál kijelenteni, hogy a meggyőződéses liberálisoknak viszont most muszáj egy merőben ellentétes megközelítést alkalmazniuk; ki tudja, talán jobb útra térnek – én ezt nagy örömmel venném.

Így hát megragadom az alkalmat – ez lesz az utolsó felszólalásom ebben a parlamenti ciklusban, és nem valószínű, hogy a következőben is visszatérek –, hogy köszönetet mondjak mindenkinek, azoknak a képviselőtársaknak, akik előítéletek nélkül hagyták, hogy együtt dolgozzam velük, és ezzel kétségtől egyedülálló tapasztalattal gazdagítottak, mind személyes, mind politikai értelemben.

Mindannyiuknak minden jót kívánok, és szeretnék különösképpen köszönetet mondani a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottságban helyet foglaló kollégáimnak, Costa elnök úrnak, Tajani biztos úrnak, és e tisztelt Ház minden képviselőjének, végezetül pedig szeretném kifejezni a nagyobb átláthatóság iránti igényemet, amelyet a következő parlament – remélhetőleg – majd valóban meg tud teremteni, mivel az átláthatóságra szavaztunk a *stagiaires*, vagyis a gyakornokok, az asszisztensek és több más munkatársunk helyzetével kapcsolatban, ami azonban sajnos még megvalósulásra vár. Mindenekelőtt azt szeretném hangsúlyozni, hogy nekünk mit kellene kínálnunk az átláthatóság érdekében – azonnal befejezem, Elnök úr – az általunk itt végzett munkát illetőleg, mivel a sajtó legtöbb híradása, az olasz sajtó többsége különösen, demagóg és teljesen abszurd.

A jelenléti ívet nyilvánossá kell tenni, és az Európai Parlamentnek hivatalosan közzé kell tennie az egyes képviselők munkájával kapcsolatos információkat.

Elnök. – Köszönjük, Romagnoli úr, és további sok sikert kívánunk jövőbeli tevékenységéhez.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, minden elhangzott már, amit fontos volt megemlíteni ezzel a légi közlekedésről és az attól akár alkalmazottként, akár utasként függő emberekről szóló, igen fontos szöveggel kapcsolatban. Csak épp nem én mondtam el. Tudatosan döntöttem úgy, hogy nem ismétlem meg mindazt, amit mások elmondtak, viszont szeretném megragadni az alkalmat, hogy mondjak valamit a válságról.

Tajani úr, Ön rámutatott arra, hogy nem ez az első, és sajnos valószínűleg nem is az utolsó válság a légi közlekedési ágazatban, amellyel szembe kell néznünk. Helyes, hogy gyorsan reagálunk az efféle kritikus helyzetekre, és hogy igyekszünk ésszerű megoldásokat találni. Sikerrel is jártunk. De nem szabad titkolnunk azt a tényt, hogy a válságot olykor ürügyként használtuk, használjuk, és fogjuk használni, hogy olyan szabályokat hozzunk, amelyek valójában nem a légi közlekedési ágazatot vagy az embereket szolgálja ki, hanem bizonyos érdekeket.

A visszautasított beszállásról szóló irányelvben, amely meglehetősen pontatlanul fogalmaz a „kivételes körülményeket” illetően, megadtuk a lehetőséget a légitársaságoknak, hogy igen széles körűen értelmezzék ezt a fogalmat. És pontosan így is tesznek – az utasok kárára. Ebben az irányelvben azzal sem foglalkoztunk, hogy bírságokat szabjunk ki a késedelmek esetére. A légitársaságok, különösen az elmúlt hetekben és hónapokban, ki is használták a helyzetet, hogy nem kellett fizetniük a késésekért, hanem elég csupán minimális jogokat garantálniuk az utasok számára – ami megint csak az utasok kárára történt. Nem követhetjük el még egyszer ugyanezt a hibát.

Ezért kérem, hogy a következő parlamenti ciklusban, Önök vagy akik dolgoznak majd ezzel a dokumentummal, nyújtsanak be javaslatot e jogszabályszöveg módosítására.

Másra terelve a szót: sok más képviselőtársamhoz hasonlóan számomra is ez az utolsó tanítási nap ebben a Házban. Az első tanítási napon az ember általában megkapja az iskolatáskáját. Talán az utolsó tanítási napra is jut egy zacskónyi cukorka. Tajani úr, szeretnék „cukorkát” kérni. Kérem, amilyen gyorsan csak lehet, szüntesse meg azt a nonszensz helyzetet, amelyet a folyadékokról és a repülőtéri biztonsági ellenőrzésekről szóló rendeletünkkel hoztunk létre. Ez a rendelet senkinek sem vált hasznára, és senkit sem védett meg. Csak dühöt szült. És mivel senki sem elég bátor és eltökélt ahhoz, hogy beismerje ezt, és eltörölje ezt az intézkedést, még mindig szenvedünk ettől a kimondhatatlanul rossz rendeletről. Kérem, töltse meg ezt az iskolatáskát, és szüntesse meg ezt a lehetetlen helyzetet.

Őszintén köszönöm mindannyiuknak, akikkel volt szerencsém együtt dolgozni az elmúlt néhány év során.

Elnök. – Köszönjük, Rack úr. Nyugodjon meg, a Háznak hiányozni fog. Minden jót kívánunk Önnek a jövőben.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Elnök úr, hallgattam az előbb Boso urat, és nem szeretném alábecsülni a tényt, miszerint vannak különleges esetek, különösen Olaszországban, ahol kívánatos lenne, ha megnyitnák a résidőket. Úgy vélem, azonban, hogy meg kell őriznünk a hidegvérünket, és fel kell ismernünk, hogy a válság gyorsabban érte el és mélyebben érintette a repülési ágazatot, mint eddig bármikor. Kétségkívül ez az egyik legelső ágazat, amely megsínylette a költségvetési megszorításokat – mind a vállalati költségvetéseket, ami az üzleti célból utazókat illeti, mind a háztartások költségvetését, ami pedig a nyaralni utazókat illeti. A másik lehetőség az lett volna, ha teljesen megnyitjuk a résidőket, ami minden eshetőség szerint oda vezetett volna, hogy a legerősebb légitársaságok a legjobb résidőkben járatnák üres gépeiket, kihagynák a legkevésbé jövedelmező területtervezési résidőket, és hogy a fapados légitársaságok, amelyek más gazdasági modell szerint működnek, abból kovácsolnának előnyt, hogy eladnak néhány résidőt.

Röviden, ez valószínűleg a szerepek újrafelosztásához vezetett volna, mégpedig a lehető legrosszabb körülmények között. Semmi köze sem lett volna a valódi gazdasághoz, egy működő piachoz; sőt, a legjelentősebb légitársaságok esetében valószínűleg szerepet játszott volna a szociális dömpingben vagy a megszerzett pozíciók védelmében. Ezért gondolom úgy, hogy ez a moratórium a legkevésbé rossz megoldás, tekintve, hogy ez csupán egy átmeneti megoldás, pontosan nyomon követjük az eseményeket és a válság hatását, a fejleményekről számot adunk a Parlament előtt, valamint megnyitjuk a résidőpiacot, amíg elő nem készítjük az intézkedésekben szükséges változtatásokat, illetve meg nem szilárdítunk egy új európai uniós politikát.

Ez az utolsó felszólalásom ez előtt a Ház előtt. Nagy megtiszteltetés ugyanabban a bizottságban végzett 10 évnyi munka után felszólalni egy parlamenti ciklus legvégén, az egyik legutolsó vitában, főképp, hogy ezt a barátai között teheti az ember. Szeretném elmondani, milyen nagy öröm számomra, hogy ilyen erőteljes és ilyen fantasztikus személyiségekkel dolgozhattam együtt; sosem fogom elfelejdeni ezt az élményt. Ez a bizottság

egy elit bizottság – úgy vélem, ezt el kell mondani. Figyelemre méltó munkát végzett, amely hitelt ad az Európai Parlament munkájának, és magának az Európai Parlamentnek is. Szeretnék köszönetet mondani minden kollégámnak, tekintet nélkül arra, mely képviselőcsoport tagjai. Nem hinném, hogy még egyszer részem lehet egy ilyen tartalmas, tisztességes, őszinte és alapos politikai tapasztalatban, mint amilyen ez volt.

Tajani úrnak ezen kívül gratulálni is szeretnék ahhoz, hogy ez alatt a ciklus alatt elfogadott egy ilyen komoly mandátumot és portfóliót, mint amilyen a közlekedési, és mivel a türelem és az eltöltött idő tesznek valakit kompetenssé, ő megérdemli, hogy megkapja ezt a tárcát a Bizottság következő hivatali ideje alatt is. Hölgyeim és uraim, mindent köszönök.

Elnök. – Köszönjük, Savary úr. Amit a Bizottságról mondott, tökéletesen tükrözi az Ön remek tulajdonságait és azokat az erőfeszítéseket, amelyeket parlamenti munkája során tett. Biztos vagyok benne, hogy a jövőben is szert tesz még hasonlóan tartalmas tapasztalatokra.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Elnök úr, közvetlenül Rack és Savary urak után szólok, és szeretnék nyomban köszönetet mondani mindkettejüknek az Európai Parlamentben végzett munkájukért. Nem tudom, most szólalok-e fel utoljára, ez még a most következő választások függvénye.

Hölgyeim és uraim, egy olyan dolgot vitatunk ma meg, amely rendkívül érdekes, mivel jól mutatja a légitársaságok teljesen alapvető érdekei, valamint a fogyasztók és az utasok érdekei közötti ellentétet. Válság idején úgy spórolnak a légitársaságok, hogy, amint már említettük, a szóban forgó limitek jövő évre való kiterjesztését kérik. Ha ezen a ponton segítünk a légitársaságoknak, ami véleményem szerint indokolt volna, semmi esetre sem tehetik mindezt az utazóközönség kárára. Nagyon veszélyes helyzet lenne, ha a légitársaságok ennek ürügyén büntetlenül törölhetnék el járatokat.

Rack úrhoz hasonlóan én is úgy vélem, hogy fel kellene oldanunk az utazóközönségre vonatkozó korlátozásokat, mert a helyzet kezd egyre szürreálisabbá és egyre bosszantóbbá válni. Szeretném megragadni az alkalmat, hogy gratuláljak Tajani biztosnak remek munkájához.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – Elnök úr, hallván számos felszólalót, akik a következő választások után már nem lesznek velünk, remélem, hogy a nagy-britanniai választók lehetővé teszik számomra, hogy még egy ciklusban itt lehessenek. Az ülésterem e székéről viszont most mondom utolsó felszólalásomat, mert a választások után új helyre fogok kerülni. Hadd gratuláljak külön Jarzembowski úrnak azért a munkáért, amelyet a mi nevünkben, a bizottság tagjainak nevében végzett, és köszönet illeti Tajani és Costa urakat is, amiért elénk hozták ezt a kérdést.

A 80/20-as szabály felfüggesztésének megvitatása nagyon fontos, ám ez csupán rövid távú intézkedés lehet, és nem szabad hagyni, hogy hosszú időn át a légi közlekedési politika részét képezze. Az intézkedés pozitívumai nyilvánvalók: a gazdasági visszaesés idején kisegítjük az utasszállító cégeket, különösen a nemzeti lobogók alatt repülő társaságokat; ezenfelül környezetvédelmi szempontból is előnyös, hogy nem lehet üres gépeket reptetni a résidő-kihasználási kötelezettség miatt. A megoldás azonban nem ebben rejlik, így ez az intézkedés nem lehet tartós.

A jelenlegi problémák szorosan kapcsolódnak a jelenlegi pénzügyi válsághoz, de a légi közlekedési ágazat válságát hiba volna kizárólag ennek tulajdonítani. Néhány nemzeti fuvarozónk már jó néhány éve nem örvend jó egészségnek, ezért nekik a jövőre nézve alaposan meg kell vizsgálniuk saját üzleti modelljeiket. Életképes üzleti vállalkozásokká kell lenniük, nem pedig privilegizált helyzetben lévő szervezeteknek; számomra és kollégáim számára általában véve elfogadhatatlan, ha valaki a protekcionista intézkedésekre apellál.

Természetesen támogatni fogjuk a Bizottságot. A jövőre nézve azonban nem támogatom az egyszerűsített eljárásokat, és véleményem szerint jó ötlet lenne, ha meghallgatást tartanánk a résidőkiosztásról szóló irányelvvel kapcsolatban, talán ősszel vagy a tél folyamán, miután visszatértünk. Olyan intézkedéseket kell kitalálnunk, amelyekkel piaci alapú ösztönzőket szolgáltatathatunk a légitársaságoknak és a repülőtereknek. Nehéz időkben a hatékonyságot és az innovációt kell jutalmazni – én magam különösen a regionális repülőterek nagy híve vagyok.

Végül, hadd említsem meg a pilóták helyzetét: a „használd, különben elvész” elv felfüggesztése következtében néhány pilóta munka nélkül maradhat. Lévé, hogy én magam is pilóta vagyok, kérdezem a Bizottságot: kérem, magyarázzák meg, miért nem kérték ki ez ügyben a pilóták szakszervezeteinek véleményét. Kérem,

biztosítsák őket afelől, hogy a jövőben a pilóták és az ágazat többi dolgozójának szempontjait is teljes mértékben figyelembe fogják venni.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Elnök úr, Tajani úr, hölgyeim és uraim, az Európai Bizottság sürgősséggel elfogadta a résidőkiosztás egységes szabályairól szóló 95/93/EGK tanácsi rendelet módosítására irányuló javaslatot. A javaslat alapvető célja a 80/20-as szabály felfüggesztése, más szóval a korábban megvásárolt, ám ki nem használt résidők elárverezésének megelőzése. Ezt az intézkedést nem szánják *ad eternum* elvnek, sem tulajdonjognak – amint azt a bizottság elnöke, Costa úr is mondta az imént – ez csupán egy átmeneti intézkedés.

A felfüggesztés annak felismerésén alapszik, hogy a gazdasági válság széles körű visszaeséshez vezetett a légi személy- és teherszállításban, aminek súlyos kihatása van a nemzeti fuvarozó cégekre és más gazdasági szektorokra is, aminek következtében munkanélküliség fenyeget. Ennek eredményeképpen kötelességünk, hogy ne kényszerítsük a légitársaságokat arra, hogy jelentős kiadások árán, és a környezetet szennyezve csak azért tartsák fenn járataikat, hogy megtarthassák résidejüket. Ez az oka annak, hogy támogatom a 80/20-as szabály felfüggesztését.

Most, hogy mindezt elmondtam, hadd ragadjam meg az alkalmat, hogy megkérdezzem, vajon ez a megközelítés megfelelő lesz-e arra, hogy reagáljunk az ezen ágazatot sújtó világméretű válságra, és hogy – ahogy én gondolom – a Bizottságnak vajon nem kellene-e fontolóra vennie, hogy javaslatot tegyen egy ezen ágazat megsegítését célzó támogatási programra, hogy az stabil maradjon, és növekedni kezdhesen a válság elmúltával.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy számos légitársaság, köztük a hazám lobogója alatt közlekedő légi fuvarozó is, már korábban is vészelt át gazdasági válságokat, amelyek után megszilárdult anyagi helyzetük, ám most olyan válságban találják magukat, amelyből igen nehéz a kilábalás, egy olyan válságban, amelyet nem ők okoztak, ám amelytől szenvednek.

Elnök úr, hölgyeim és uraim, ez az utolsó felszólalásom e parlamenti ciklusban, sőt, lehet, hogy ez a legutolsó felszólalásom – attól függ, hogy döntenek majd a szavazók. Ezért nem szalaszthatom el ezt a lehetőséget, hogy kifejezzem hálámat azért a támogatásért és együttműködésért, amelyben mindvégig részem volt kollégáim részéről az európai projekt és az európai polgároknak adandó válaszok megalkotásához való szerény hozzájárulásom során.

Szeretnék tehát hálás köszönetet mondani ebben a Házban Önnek, Elnök úr, Tajani alelnök úrnak, és a képviselőcsoportomban helyet foglaló kollégáimnak. Szeretném külön kiemelni azokat, akik ma felszóltak – Simpson és Savary urakat – valamint azokat a más képviselőcsoportokban ülő képviselőtársaimat, mint például bizottságunk elnökét, Costa urat, akivel volt szerencsém néhány jelentésen együtt dolgozni, valamint Jarzembowski urat, akit semmiképp sem hagyhatok ki. Képviselőcsoportjában ő volt a közlekedési terület vezetője, és mindig nagyon együttműködő volt, és bár gyakran elutasította ötleteimet, tudtomra adta, hogy megért, és mindig végtelen eleganciával és remek demokráciai érzékkel tette ezt.

Ez az, amit mindenképp magammal viszek, hogy egy jó demokráciáért dolgozhassak: a pluralizmus tiszteletének demokráciájáért és közös céljaink megvalósításáért.

Elnök. – Köszönjük, Fernandes úr. Reméljük, hogy a portugál választók éppúgy értékelik majd az Ön vezetését, ahogy mi, és hogy ismét megválasztják.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) A résidőkiosztás olyan kérdés, amely közvetlenül kapcsolódik a repülőtereken, különösen a nagy repülőtereken tapasztalható elégtelen kapacitáshoz. A gazdasági válság és a forgalom ez általi viszonylagos visszaesése csupán arra jó, hogy rövidtávon elodázzuk a valódi probléma megoldását, nevezetesen a zsúfolt központi repterek nehézségeinek, valamint a kisebb repterek potenciális zsúfoltságának problémáját.

Kötelességünk megoldást találni a jelenleg felmerült problémára, de nem téveszthetjük szem elől, hogy a jövőben fellépő problémákat is orvosolnunk kell. A Parlament felszólította az Európai Bizottságot, hogy hozzon létre egy következetes főtervet a reptéri kapacitás növelése érdekében. Számos európai repülőtér rendelkezik hasonló tervvel, viszont ezeket mindenképp szükséges európai szinten összehangolni a nemrégiben elfogadott egységes európai égbolt kezdeményezés részeként. Határozottan hiszem, hogy az Európai Megfigyelőközpont múlt novemberi létrehozásának eredményeképpen ez a kívánság a közeljövőben valóra is válik majd. Ez a terv elengedhetetlen a légi közlekedési ágazat fenntartható fejlődése szempontjából, ami viszont az európai gazdaság számára nélkülözhetetlen.

A résidők kérdése nem csak Európában okoz gondot. Az európai repterek forgalma nem csupán Európán belülről érkezik. Ebből kifolyólag az IATA, az Eurocontrol és az e téren érintett egyéb szervezetek támogatásával globális megoldást kell találni a résidő problémájára. Ezért úgy vélem, hogy a Parlament Bizottsághoz intézett mai ajánlása, miszerint a közeljövőben vizsgálja felül a válság légi közlekedésre gyakorolt hatását, és hogy annak fényében vizsgálja felül a 95/93/EGK irányelvet, a lehető legmegfelelőbb eljárás, amelyet a mostani, bizonytalan időkben javasolhatunk.

Alapos elemzés nélkül elfogadhatatlan módon veszélybe sodorhatjuk mind a verseny elvét, amely alapvető a gazdaság szempontjából, mind a feltörekvőben lévő légitársaságokat, amelyek fejlődése sajnos még mindig a „használd, különben elvész” szabály használatán alapul. A szituációból elsősorban az utasok kerülnének ki vesztesként, ennek azonban nem szabad megtörténnie.

Nina Škottová (PPE-DE). – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, amint azt már hallottuk, a légi közlekedésre számos különféle válsághelyzet van hatással, többek közt a SARS és a mexikói influenza. Ezzel egy időben az utasok száma is visszaesett. Én szeretnék megemlíteni még egy további tényezőt, amely szerepet játszhat az utasszám csökkenésében – ez pedig a repülőtéri szolgáltatások minősége és kapacitása, gondolok itt elsősorban a biztonsági ellenőrzésekre. Azt kell mondanom, hogy ezek nem csak nevetségesek – például, hogy a cipőnket levéve mezítláb kell átsétálni a biztonsági kapun – de higiéniai szempontból terhet és egészségügyi kockázatokat is jelentenek. Nem lennék meglepve, ha az utasok száma a fertőzéstől való félelem miatt csökkent volna – amely félelmeket jelenleg a média táplálja. Azt szeretném tehát, ha az Európai Unió nagyobb befolyást gyakorolna a reptéri biztonsági ellenőrzések higiénijára felett, hogy ezáltal javulhasson az utasok jóléte, biztonsága és komfortérzete. Mivel most utoljára szólalok fel itt, a tisztelt Ház előtt, szeretnék köszönetet mondani az együttműködésükért, és sok sikert kívánok Önöknek a jövőre nézve.

Elnök. – Önnek is sok boldogságot kívánunk a jövőben, Škottová asszony.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Azt szeretném mondani, hogy a jelenlegi helyzetet mindenekelőtt a folyamatosan fejlődő technológiai adottságok és az utasok és a személyzet életét megnehezítő repülőtéri biztonsági intézkedések közti szakadék jellemzi. Úgy vélem, hogy különösen e gazdasági válságban, amely most a világ minden táján érezteti hatását – és az ősz lehet, hogy újabb válsághullámot hoz magával, a pénzügyi bizonytalanság újabb támadását –, mindannyiunk érdeke mindent lehetőleg megtenni annak biztosítása érdekében, hogy ez az ágazat átvészelve a válságot és növekedni kezdjen. Véleményem szerint azok, akiknek vannak forrásaik, de nem hasznosítják azokat, hanyatlásra vannak ítélve. Szeretném, ha az Európai Unió nem kerülne ilyen helyzetbe, és szeretném, ha – ami a közlekedési ágazatot illeti – a fejlődés élvonalában állnánk.

Antonio Tajani, a Bizottság alelnöke. – (IT) Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani Önnek és minden képviselőnek, aki részt vett ebben a légi közlekedést érintő, átmeneti intézkedésről szóló vitában – és itt szeretném hangsúlyozni az intézkedés átmeneti jellegét. Legfőképpen szeretném megköszönni mindazoknak az eddigi munkáját, akik elhagyják a Parlament padsorait.

a Bizottság alelnöke.(FR) Szintén szeretnék köszönetet mondani Savary úrnak, aki már nincs jelen a teremben. Osztom a véleményét; ennél fogva remélem, hogy ismét együtt dolgozhatok vele a következő években, még akkor is, ha már nem lesz európai parlamenti képviselő.

a Bizottság alelnöke.(IT) Őszintén köszönöm azon képviselők által a Bizottságnak nyújtott segítséget, akik elhagyják a Parlamentet, köszönöm intelligens hozzászólásaikat és kritikáikat is. A Parlamentnek be kell töltenie szerepét, és erről senki sincs mélyebben meggyőződve, mint én, mivel úgy vélem, hogy a Parlament erőteljes közreműködése nélkül az európai intézmények nem lennének teljes értékűek, és nem tudnák a lehető legnagyobb mértékben védeni a polgárok érdekeit.

Pontosan ebből az okból szeretném biztosítani Jarzembowski urat, aki a komitológiai eljárással kapcsolatban tett fel nekem egy kérdést: a kompromisszum, amelyet a Bizottság teljes mértékben támogat, a téli ülésszak lehetséges megújítását illetően gondoskodik az együttdöntési eljárás alkalmazásáról. Ez azonban teljességgel hipotetikus, mivel, és ezt szeretném hangsúlyozni, ez egy átmeneti intézkedés, és csupán hat hónapra vonatkozik. Mindazonáltal, a megújulást célzó minden jövőbeni javaslatot hatásvizsgálatnak kell majd megelőznie, amely figyelembe veszi a fogyasztókra és a versenyre gyakorolt hatásokat. Ez egyben a résidő-szabályozás általános felülvizsgálatának részét is képezi majd, amellyel kapcsolatban én, Nagy-Britannia közlekedési miniszterének kérésére, elköteleztem magam a Tanács előtt, amint azt már számos alkalommal megerősítettem itt, a Ház előtt is.

Most azonban a válság az, amely sürgőssé teszi ezt a beavatkozást. Az Európai Repülőterek Szervezetének adatai szerint januárban az európai repülőterek 80%-án csökkent a forgalom, az utasszállítás terén 8-10%-kal, míg a teherszállítás terén 25-30%-kal. Igen nehéz tehát a helyzet. Én magam is osztozom bizonyos képviselőtársaim abbéli reményében és kívánságában, hogy bárcsak az derülne ki a jelenlegi influenzáról, hogy kevésbé komoly, mint ahogy azt először hittük. Nem titkolhatjuk azonban, hogy a közlekedési miniszterek, valamint az egészségügyi miniszterek tanácsának múlt heti ülésén napirenden volt, hogy felfüggesztjük-e az Európai Unió egész területén azon járatok indulását, amelyek abba az országba, vagy azokra a területekre mennének, ahol a járvány először kitört. Lehetnek még utóhatások, de végül is, mivel a helyzet nem bizonyult annyira súlyosnak, nem született ilyen döntés. Világos azonban, hogy vita folyik ebben az ágazatban; van olyan személyzet, amely úgy döntött, nem repül olyan területre, ahol előfordulnak influenzás esetek, ami további visszaesést okozott az utasszámban is.

Úgy vélem, ami az utasok jogait illeti – mivel erre számos tekintélyes képviselő is rávilágított –, a legfőbb dolog az összeköttetések és a gyakoriság fenntartása, pontosan a polgárok érdekében, és ezt követi az, hogy le kell győzni a válságot. A légitársaságaink pénzügyi épsége és fenntarthatósága kulcsfontosságú tényező a belső piac előnyeinek megóvása szempontjából, és e belső piacnak hála, a korábbiaknál sokkal nagyobb számú csatlakozás, útirány és különféle árú repülőjegy vált elérhetővé az utasok számára Európában. Szeretném, ha az utazóközönség továbbra is élvezhetné a választás e lehetőségeit. Ami a felügyeleti szabályozást illeti, meg kell erősítenünk a 261. rendelet alkalmazásának ellenőrzését. A Bizottság ebből a célból 2009 második felében közzé fog tenni – hadd címezsem ezt Rack úrnak – egy közleményt a rendelet alkalmazásáról. Ezen értékelés alapján le fogjuk vonni a jövőre vonatkozó következtetéseket.

Ami a folyadékokat illeti, mint azt Önök is tudják, már közzétettük az e mögött rejlő, korábban titkos mellékletet, és a biztonsági szempontból új és még hatékonyabb technológiák használatának hála, reméljük, hogy még 2010. előtt felülvizsgálhatjuk a helyzetet. Parlamenti képviselő koromban – akár csak ma – kifejezetten szkeptikus voltam a folyadékok ügyében, és pontosan e cél elérése érdekében dolgozom. Más képviselők abbéli aggodalmával kapcsolatban, miszerint bizonyos reptereknek gondjaik adódhatnak a jelen intézkedésből kifolyólag – utalok itt különösen egy olyan európai repülőterre, amely az EU kiemelt projektjei egyikének részét képezi, vagyis a Malpensa repülőterre – szolgálhatok némi információval az Alitalia-Air France-tól eltérő légitársaságokra vonatkozólag. Hadd osszak meg Önökkel néhány statisztikai adatot: a Malpensa repülőtéren egy német légitársaságnak, a Lufthansának, 2008-ban 8741 résideje volt, míg 2009. március 24-én már 19 520, ami több mint 100%-os kapacitásnövekedést jelent. Ugyancsak a Malpensán, egy fapados légitársaságnak, az EasyJetnek, 2008-ban 15 534 résideje volt, míg 2009. március 24-én 22 936, ami szintén jelentős, 47%-os növekedést jelez. Az is köztudott, hogy az új Lufthansa Italia légitársaságnak olyan tervei vannak, amint azt a társaság saját weboldalán, vagyis egy nyilvános domainen olvashatjuk, miszerint Milánó és Róma, Nápoly és Bari, valamint más európai városok, úgymint Barcelona, Brüsszel, Bukarest, Budapest, Lisszabon, Madrid és Párizs között közlekedő új járatokkal kívánja bővíteni útirányhálózatát. Így tehát teljes bizonyossággal állíthatom, hogy ez az intézkedés semmiféle kárt nem okoz – és ezt európai közlekedési biztosként mondom – egy olyan reptérnek és európai csomópontnak, mint a Malpensa, amely az Unió kiemelt projektjei közé tartozik.

Végezetül szeretnék még egyszer köszönetet mondani a Parlamentnek ezért a vitáért, megerősítve mindazt, amit korábbi beszédemben már elmondtam válaszul Jarzembowski, Simpson és Blokland uraknak, tekintettel arra az ígéretre, amelyet ma közlekedési biztosként teszek – és remélem, hogy a jövőben is így tehetek majd – a résidőkre vonatkozó kérdésekkel kapcsolatos együtdöntési eljárást illetően. Az előterjesztett elképzelések némelyike, mint például azok, amelyek az előadó kezdeti módosításai közt szerepeltek, megérdemlik, hogy alaposan tanulmányozzuk őket a résidőkiosztásra vonatkozó szabályozás jövőbeni felülvizsgálata során, és – ismétlem – a Bizottság alkalmazottjai, akiknek ismét szeretném megköszönni a kemény munkával töltött hetek alatt nyújtott értékes közreműködésüket, szívesen dolgoznak ezen, és máris benne vannak az új szöveg megalkotásának folyamatában. Ugyanakkor, amint az a ma megvitatott módosításban is szerepel, a Bizottság gondosan figyelemmel fogja kísérni a légi közlekedési ágazat válságának alakulását, és javaslatokat fog tenni olyan intézkedésekre, amelyek a szükséges és megfelelő módon igyekeznek kezelni a kérdést, nagy figyelmet fordítva az utasok jogainak biztosítására. Én magam így fogok eljárni nem csak a légi közlekedés, de a tengeri, a vasúti, a közúti és az autóbusz-közlekedés terén is. Elköteleztük magunkat: jogalkotási intézkedésekről beszélünk. Remélem, hogy a következő parlamenti ülésszak során lezárhatjuk ezeket, minthogy elsődleges célunk továbbra is az, hogy megfeleljünk azon emberek szükségleteinek, akik megválasztják ezt a Parlamentet, és akik e Parlament konszenzusán keresztül bíznak az Európai Bizottságban, mint a Közösség végrehajtó hatalmában.

Elnök úr, hadd mondjak köszönetet Önnek, Costa úr, csakúgy, mint minden olyan képviselőnek, aki részt vett a mai vitában – köszönöm produktív együttműködésüket. A kötelezettség, amelyet vállaltok az, hogy

folytatom a tisztelt Ház képviselőivel, valamint a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottsággal való közös munkát annak biztosítása érdekében, hogy az európai polgárokat képviselő demokratikus intézmény egyre nagyobb szerephez juthasson. Remélem, hogy a Lisszaboni Szerződés révén a következő Parlament még hangosabban hallathatja majd az európai emberek hangját.

Paolo Costa, előadó. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, úgy vélem, mindösszesen három elképzelést kell hangsúlyoznunk. Először is a szóban forgó kérdéssel kapcsolatban hoztunk egy kompromisszumot, a kompromisszumot pedig mindig tiszteletben kell tartani. Tudjuk, hogy ez a kompromisszum olyan intézmények között jött létre, amelyek betartják ígéreteiket. Ez egy átmeneti intézkedés, amelyből nem lesz még egy: amennyiben újabb intézkedés születne, annak egy elemzés és egy résidőkiosztásról szóló még átfogóbb javaslat keretén belül kell megtörténnie.

Csak két javaslattal élnék, amely reményeim szerint hasznos lehet: az első, hogy szorosan nyomon kell követni, milyen hatásai lesznek ennek a felfüggesztésnek, mivel nyilvánvaló, hogy ez a résidők számának csökkentéséhez fog vezetni, és azt fogja jelenteni, hogy néhány résidő, és ennél fogva néhány járat nem lesz használatban. A döntés, hogy mit csináljanak, vagy mit ne, az egyes vállalatok kezében lesz. A jövőben, úgy vélem, jobb lenne megfontolni, hogy amennyiben újból csökkentenünk kell ezt a tevékenységet, úgy azt a döntést állami ellenőrzés alatt kellene meghoznunk, inkább, minthogy kizárólag az egyéni vállalkozások jövedelmezőségi kritériumaira bízunk azt.

Másik javaslatom pedig az, hogy a résidők kérdésével a válságtól függetlenül, már csak önmagáért is behatóan foglalkozni kell. A résidők közjavak sorába történő visszasorolása, vagyis, hogy használata engedélyhez legyen kötve, és ne válhasson az egyes vállalatok tulajdonává, alapvető kérdés, bár nagy óvatossággal kell kezelni, nehogy olyan eszközzé váljon, amely aztán számos olyan légitársaság életképességét fenyegetse, amelytől mindannyian függünk. Még egyszer köszönöm a közreműködésüket.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra ma déli 12 órakor kerül sor.

Nekem, elnökként is ez volt az utolsó vitám ebben a parlamenti ciklusban. Szeretnék mindannyiuknak köszönetet mondani. Ez a vita kissé különösen zajlott, tekintettel arra, hogy számos kollégánktól búcsút kellett vennünk, és sok sikert kellett kívánnunk nekik a továbbiakra. Bárhogy legyen is, hiszem, hogy rengeteg munkára és időre lesz még szükség addig, amíg az újonnan érkező képviselők megütik a mércét, amelyet a most távozó állítottak számukra.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Christine De Veyrac (PPE-DE), írásban. – (FR) Örömmre szolgál, hogy megállapodás született e szöveggel kapcsolatban, miszerint a nyári menetrend idején lehetővé válik a résidők befagyasztása.

Tekintettel a légi közlekedési ágazatot sújtó súlyos válságra, gyorsan és hatékonyan kellett cselekednünk.

Ez már a harmadik eset, hogy a légi forgalomban történt jelentős visszaesést követően az Európai Uniónak alkalmaznia kellett ezt az automatikus résidő-megújító mechanizmust.

Amint azt a közelmúltban felfedeztük, a résidők 80%-ának kötelező kitöltésére vonatkozó szabály, bár szükséges az ágazat egyensúlya szempontjából, időnként nem reális a piac szempontjából.

Gazdasági és környezetvédelmi szempontból teljesen értelmetlen üres gépeket repültetni.

A jövőben képesek leszünk a repülőterek helyzetét figyelembe véve mérlegelni e szabály enyhítésének különböző módjait.

Továbbá, örömmel jegyzem meg, hogy a Parlament és a Tanács által megalkotott kompromisszum értelmében teljes körű hatásvizsgálatot kell végezni, amennyiben a résidők befagyasztását meg szeretnék újítani.

A szöveg, amelyről szavazunk, egy sürgősségi intézkedés, de amennyiben a helyzet továbbra is fennmarad, nem csak a légitársaságok, de a fogyasztók és a repülőterek helyzetét is fontolóra kell majd vennünk.

(Az ülést 11.23-kor félbeszakították, függőben lévő szavazások órája következett, majd 12.00-kor folytatták)

ELNÖKÖL: ONESTA ÚR*alelnök*

Elnök. – Különleges szavazás előtt állunk, mivel sokak számára, akik hozzám hasonlóan hamarosan elhagyják a Parlamentet, úgy hiszem, ez az utolsó együtt töltött pillanat meglehetősen megható lesz. Szeretném megragadni az alkalmat, amelyet néhány képviselőtársunk késése kínál, akik még épp most foglalják el helyüket, hogy lerőjam tiszteletemet a szolgálatok előtt, amelyek folyamatosan biztosították, hogy bábeli tornyunk soha ne omoljon össze.

(Hangos taps)

Köszönet illeti Birgitte Stensballét és egész csapatát; a teremszolgákat, akik arról gondoskodnak, hogy a dokumentumok mindig megérkezzenek a megfelelő időben a megfelelő helyre; a technikusokat, a titkárokat és a fordítókat. Természetesen köszönet illeti a tolmácsokat is, akiktől őszintén elnézést kérek. Tudom, hogy elnökként mekkora stresszt okoztam Önöknek azzal, hogy szélsébesen szaladtam át bizonyos napirendi pontokon.

(Taps)

Tudom, hogy titkon azt remélik, hogy sosem döntjük meg az általam felállított rekordot, miszerint 900 módosításról szavaztunk egyetlen óra alatt!

Végezetül, hadd avassam be Önöket egy aprócska titokba, amíg az utolsó néhány képviselőtársunk is helyet foglal. Talán gondolkodtak már azon, hogyan soroljuk be a módosításokat: az észti nyelven íródott X módosítás közelebb található az eredeti portugál szöveghez, mint a szlovén nyelven íródott Y módosítás? Ki felel ezért a besorolásért? Nos, a válasz itt ül mellettem. Ezé az úriemberé a rettentő feladat, hogy elvégezze ezt a szemantikai besorolást. És hogy miért bízunk ezt rá? Egész egyszerűen azért, mert Paul Dunstan 27 nyelven beszél.

(Taps)

Úgy vélem, mindannyian büszkék lehetünk munkatársaink elhivatottságára és munkájuk színvonalára.

Gary Tittley (PSE). – Elnök úr, a 145. pont értelmében kérek szót, szeretnék egy személyes megjegyzést tenni.

Tegnap, a Pöttering elnök úr vezette vita alatt Farage úr – miközben szónoklatot tartott a Parlament számára – azzal vádolt meg, hogy „reakciónak” neveztem. El kell mondanom a Parlamentnek, hogy ez így igaz – ő valóban „reakciónak”!

(Nevetés)

De ez semmi azokhoz a megjegyzésekhez képest, amelyet én kaptam az ő pártjának tagjaitól e-mailben. Engem olyan jelzőkkel illettek az UKIP (Nagy-Britannia-i Függetlenségi Párt) tagjai, mint hogy „pedofil”, valamint „nagy, hülye dagadt”. Sőt, amikor bombát találtak az irodámban, az UKIP egyes képviselői olyat írtak nekem, és Farage úr sajtónyilatkozatot is kiadott erről, amely gyakorlatilag azt mondta, hogy ezt érdemlem. A közelmúltban olyan e-maileket kaptam az UKIP-től, amelyekben azt írják, hogy a brit trón örökösét „Nagy fülűként” emlegetik. Ez mindent elmond, amit tudni érdemes az Egyesült Királyság Függetlenségi Pártjáról.

(Taps)

Elnök. – Személyes megjegyzését az eljárási szabályzattal összhangban természetesen rögzítettük.

Ha nem bánják, hölgyeim és uraim, ne nyissuk meg újra a vitát.

Adok Önöknek 30 másodpercet, de figyelmeztetek mindenkit, hogy tényleg csak 30 másodpercet, jóindulatom jeléül, hiszen ezek tényleg a parlamenti ülészak legutolsó percei.

Michael Henry Nattrass (IND/DEM). – Elnök úr, ez nem volt ügyrendi hozzászólás, ráadásul a nagy része marhaság volt. Az UKIP tagjai nem írnak efféleket, nem pazarolják a tintát efféle emberekre, akik efféle dolgokat állítanak. Ez abszolút felháborító.

Elnök. – Tájékoztatom, hogy ez ügyrendi felszólalás volt, mégpedig a személyes megjegyzésekről szóló 145. pont értelmében. Titley úr kérése, miszerint szót kér a tisztelt Ház előtt, teljes mértékben megalapozott volt.

9. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(A szavazás eredményének részleteit: lásd a jegyzőkönyvben)

9.1. A nemek közötti esélyegyenlőség érvényesítése az EU külső kapcsolataiban (A6-0225/2009, Libor Rouček)

- A szavazás előtt

Libor Rouček, előadó. – Elnök úr, az EU és tagállamai elkötelezték magukat amellett, hogy mint a nemzetközi agenda egyik fő prioritását, érvényesíteni fogják a nemek közti egyenlőséget és a nők szerepének erősítését.

Mégis, ha közelebbről megvizsgáljuk, azt látjuk, hogy a nemek közti esélyegyenlőség gyakorlati alkalmazása az EU külső politikáiban még mindig elég gyenge. Például, a 27 tagállam közül csupán 8 fogadott el nemzetközi cselekvési tervet az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1325. sz. határozatának végrehajtására.

Továbbá, a nők még mindig súlyosan alulreprezentáltak a Bizottság és a Tanács magas rangú pozícióiban. Valójában, az EU különleges képviselői között jelenleg egyetlen egy nő sincs. A jelentés ebből kifolyólag hangsúlyozza, hogy az EU-nak teljes mértékben végre kell hajtania e téren tett kötelezettségvállalásait. Így például, a Bizottságnak fel kell gyorsítania az EU munkáját a nemek közti egyenlőséggel kapcsolatos cselekvési terv vonatkozásában. Meggyőződésem, hogy ez kulcsfontossággal bír az uniós külpolitika nemi dimenziójának megerősítésében.

Hadd zárjam azzal mondandómat, hogy a nők jogai az emberi és polgári jogok szélesebb körű értelmezésének részét képezik. Az EU külpolitikája nem lehet sikeres, ha annak kapcsán nem foglalkozunk a nemi egyenlőség kérdésével és nem támogatjuk a nők jogait.

(Taps)

9.2. A Parlament új szerepe és kötelezettségei a Lisszaboni Szerződés tekintetében (A6-0145/2009, Jo Leinen)

- A szavazás előtt

Jo Leinen, előadó. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, hadd mondjak néhány szót németül. Az, hogy ez a Ház azzal zárja ezt a parlamenti ciklust, hogy elfogadott öt jelentést, amelyek mindegyike kapcsolódik a Lisszaboni Szerződéshez, lényeges jelzés az európai választások és az azt követő időszak szempontjából.

Ez a Ház folyamatosan és következetesen dolgozott a reformszerződésért, még olyan nehéz időkben is, amikor sokaknak kétségei voltak, sőt, akár el is akarták vetni az egész projektet. Tegnap azzal, hogy a cseh elnökség igennel szavazott, óriási lépést tettünk előre. Gratulálok az elnöki posztot betöltő országnak.

(Taps)

Most már minden okunk megvan rá, hogy optimisták legyünk abban a tekintetben, hogy ez a reformfolyamat, Írország pozitív szavazatát követően 2009 végén hatályba lép.

Az újonnan megválasztott Európai Parlamentnek számos új jogköre és lehetősége lesz. Az Európai Unió polgárainak újraválasztott képviselője beválthatja azt az általunk tett ígéretet, hogy nagyobb demokratikus ellenőrzéssel és még nagyobb átláthatósággal egy jobb EU-t teremtünk. Köszönöm minden kollégámnak az Alkotmányügyi Bizottságban, különösen mai előadóinknak és a Ház képviselőinek többségének, hogy támogattak minden jelentést, és lehetővé tették ezt az előrelépést. Nagyon köszönöm.

(Taps)

Elnök. – Hans-Peter Martin képviselőtársunk kért szót; felszólalásának tényleg ügyrendi kérdésre kell vonatkoznia.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Elnök úr, csak egy kérdésem van. Ha az írek megint nemet mondanak, milyen gyakran kell majd a szavazóurnákhoz járulniuk? Lesz harmadik, negyedik, ötödik alkalom is? Ez nem demokrácia, ez egy karaoke Parlament.

Elnök. – Ez nem tartozott ügyrendi kérdéshez, de vagyok olyan jóindulatú, hogy nem csinálók Önből mártírt.

Proinsias De Rossa (PSE). – Elnök úr, szeretnék személyes megjegyzést fűzni ahhoz, amit Martin úr az imént mondott. Az ír Parlament nem egy „karaoke Parlament”, és tiltakozom az ellen, hogy ekképp utaljon rá.

(Taps)

9.3. A Lisszaboni Szerződés pénzügyi vonatkozásai (A6-0183/2009, Catherine Guy-Quint)

- A szavazás előtt

Catherine Guy-Quint, előadó. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, csalódottak lesznek. Csalódottak lesznek felszólalásom rövideje miatt. Először is, szeretném, ha technikai helyesbítést tennénk a 16. bekezdés 2. lábjegyzetében; az utolsó szám „2021”, nem pedig „2022”. Ez egy számtani kérdés.

De néhány politikai szót is szeretnék szólni, először is azért, hogy köszönetet mondjak mindazoknak, akik támogattak e jelentés elkészítésében – amely, bár túlságosan szakmainak tűnhet az Önök szemében, legfőképpen mégiscsak politikai. Rendkívül fontos, hogy a Parlament megszavazta ezt a jelentést, mert ez tisztázza az Európai Parlament mint költségvetési hatóság jövőbeni költségvetéssel kapcsolatos hatáskörét.

Gyakran úgy szavaznak a költségvetésről, mint egyfajta igazgatási eszközről, holott a költségvetés valójában a politika lényege, és a Parlament szerepe annak végrehajtásán múlik. Azt szerettük volna, hogy erről szóljon ez a jelentés; remélem, egy szép nap még elolvassák. Hadd jegyezzem meg azonban, hogy az új európai parlamenti képviselőknek jól meg kell majd ragadniuk ezt, és rá kell majd jönniük, hogy az európai politikák kivitelezéséhez költségvetési bátorságra van szükség, és hogy ezen a bátorságon – amellyel remélem, ők is és mi is mindannyian rendelkezni fogunk – múlik majd az Európai Unió jövője.

(Taps)

9.4. Az Európai Menekültügyi Alap a 2008–2013-as időszakban (A6-0280/2009, Bárbara Dührkop Dührkop)

9.5. A menedékkérők befogadásának minimumszabályai (átdolgozás) (A6-0285/2009, Antonio Masip Hidalgo)

9.6. Egy harmadik országból származó, vagy hontalan személy által az egyik tagállamban benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelem (átdolgozás) (A6-0284/2009, Jeanine Hennis-Plasschaert)

9.7. Az ujjenyomatok összehasonlítására irányuló „Eurodac” rendszer létrehozása (átdolgozás) (A6-0283/2009, Nicolae Vlad Popa)

- A szavazás előtt

Nicolae Vlad Popa, előadó. – Elnök úr, az Eurodac-jelentés egy átdolgozás, amely még hatékonyabbá fogja tenni a rendszer működését. A gyors adatgyűjtés és -továbbítás lerövidítheti az emberi jogok biztosításának vagy nem biztosításának idejét, ami nagyon fontos.

Ez az utolsó plenáris ülés, amelyen európai parlamenti képviselőként veszek részt. Szeretnék mindannyiuknak köszönetet mondani, és optimistán búcsút venni: a viszontlátásra, *auf Wiedersehen, au revoir, arrivederci, hasta luego, la revedere!*

(Taps)

9.8. Az Európai Menekültügyi Támogató Hivatal létrehozása (A6-0279/2009, Jean Lambert)

9.9. A tagállamok és harmadik országok között ágazati kérdésekben létrejövő, a szerződéses kötelezettségekre és a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló kétoldali megállapodások (A6-0270/2009, Tadeusz Zwiefka)

9.10. Harmadik országok audiovizuális szakembereivel folytatott együttműködés programja (MEDIA Mundus) (A6-0260/2009, Ruth Hieronymi)

9.11. A Közösség repülőterein alkalmazandó résidőkiosztás egységes szabályairól szóló 95/93/EGK tanácsi rendelet módosítása (A6-0274/2009, Paolo Costa)

9.12. Kétoldali megállapodások a tagállamok és harmadik országok között a házassági ügyek, a szülői felelősség és a tartási kötelezettség tárgyában hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (A6-0265/2009, Gérard Deprez)

9.13. A Moldovai Köztársaság helyzete

- A szavazás előtt

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Elnök úr, mi szociáldemokraták, technikai okokból kifolyólag nem tudtuk a rendelkezésre álló idő alatt aláírni a közös állásfoglalást, hanem csak később tettük meg azt. Viszont az egész képviselőcsoport támogatásával. Ezt különösen a Severin úr által vezetett román kollégáinknak szeretném mondani.

- A 10. bekezdésről szóló szavazás előtt

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – Elnök úr, a következő szóbeli módosítást indítványozom a 10. bekezdéssel kapcsolatban: szeretném azt kiegészíteni Sergiu Mocanu úr nevével. A szöveg tehát így hangozna: „...a politikai alapú letartóztatások, mint például Anatol Matasaru, Sergiu Mocanu és Gabriel Stati letartóztatása;”.

(A szóbeli módosítást nem fogadják el)

9.14. Emberi jogok világszerte (2008) és az Európai Unió vonatkozó politikája (A6-0264/2009, Raimon Obiols i Germà)

- A szavazás előtt

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja nevében arra szeretném kérni, hogy a 151. cikk (1) és (3) bekezdése értelmében utasítsa el a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport által benyújtott 45a. módosítást, amely Benedek pápa kijelentésével foglalkozik, lévén a következő okok miatt elfogadhatatlan. Először is, a kijelentés 2009-ben hangzott el, a jelentés pedig azokkal az emberi jogi jogsértésekkel foglalkozik, amelyek 2008-ban történtek. Ez a módosítás ezért nem azt a szöveget módosítja, amelynek módosítása a célja. Másodszor, ez a módosítás az emberi jogok megsértésének legsúlyosabb eseteivel hasonlítja össze a pápa kijelentését, úgymint a halálbüntetéssel, a kínai emberi jogi sérelmekkel és a világ különböző pontjain

történő kínzásokkal. Ez az összehasonlítás cinikus módon semmibe veszi az emberi jogok világszerte történő megsértését.

(Taps)

Harmadszor, ez egy olyan hihetetlen rágalom, a pápával szembeni olyan hihetetlen diszkrimináció, hogy ha az ALDE képviselőcsoport azonosul is vele, az Európai Parlament semmilyen körülmények között nem teheti azt meg.

(Hangos taps)

Elnök. – Hölgyeim és uraim, oda fogom adni Önöknek a jogi szolgálat és az Európai Parlament elnökének véleményét, mivel az eljárási szabályzat értelmében természetesen vele is konzultáltak.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Elnök úr, csak azt akartam mondani Nassauer úrnak, hogy a pápa nem az éveket számolja, mivel ő öröknek számít.

Elnök. – Kérem, kérem... A jogi szolgálat alaposan megvizsgálta ezt technikai szempontból, az említett részletek szempontjából, a tartalom szempontjából és a vizsgált időszak szempontjából is.

A jogi szolgálat azon a véleményen van, hogy a módosítás elfogadható, és ugyanez a véleménye az Európai Parlament elnökének is. Ennélfogva Pöttering úr véleménye fog érvényesülni. Így tehát, sajnálom, Nassauer úr, de a módosítás elfogadható.

- A 25. bekezdéstről szóló szavazás előtt

Raimon Obiols i Germà, előadó. – (ES) Elnök úr, szeretnék határozottan utalni egy információ frissítésére, mert a szöveg elítélte egy olyan szudáni vezető bebörtönzését, akit időközben szabadon engedtek.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

- A 2. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Elnök úr, Nassauer úr, az önrendelkezéshez való jog emberi jog, és ebbe beletartozik a szexuális önrendelkezés is. Ezt tekintve ez már 2008-ban is aktuális volt, ami pedig elhangzott, az kifejezetten szerencsétlen.

Hangosan felolvasom a 2. módosítást. Ez egyfelől a tények helyreigazításáról szól, másfelől pedig azok valamivel kiegyensúlyozottabb megfogalmazásáról:

„Nyomatékosítja a szexuális és reprodukív egészséghez való jog elősegítésének fontosságát, mivel ez bármely sikeres HIV/AIDS elleni küzdelem előfeltétele, amely betegség óriási áldozatokat követel mind az emberi életek, mind a gazdasági fejlődés tekintetében, és amely különösképpen a világ legszegényebb részeit érinti; aggodalmát fejezi ki a XVI. Benedek pápa által tett kijelentések miatt, amelyek azt a benyomást keltik, hogy az óvszerhasználat akár megnövekedett fertőzésveszélyhez is vezethet; azt a véleményt képviseli, miszerint ezek a kijelentések súlyosan gátolják a HIV/AIDS elleni harcot;”. A módosítás ezt követő része változatlan marad.

(Taps balról)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, a módosítás kevésbé durva hangvételű, mint az eredeti szöveg, a tények azonban változatlanok. Ezért mi elutasítjuk a szóbeli módosítást.

(A szóbeli módosítást nem fogadják el)

- A 16. módosításra vonatkozó szavazás után

Christopher Beazley (PPE-DE). – Elnök úr, bocsásson meg, hogy félbeszakítom elnöklését, de én úgy értelmeztem, hogy a 16. módosítást elutasítottuk, Ön viszont azt jelentette be, hogy elfogadtuk. Tisztázná a helyzetet?

Elnök. – Igen, kérem, bocsássonak meg, csupán nyelvbtlás volt. Valóban, a többség ellene szavazott. Megérte leellenőrizni, bár a szolgálat már helyesbítette a hibámat.

Köszönöm a megjegyzését.

9.15. Büntetőjogi térség kialakítása az Európai Unióban (A6-0262/2009, Maria Grazia Pagano)

9.16. A Lisszaboni Szerződés hatása az Európai Unió intézményi egyensúlyának alakulására (A6-0142/2009, Jean-Luc Dehaene)

- A szavazás előtt

Jean-Luc Dehaene, előadó. – (NL) Elnök úr, először is hadd tegyek egy technikai megjegyzést. Ha jól értem, az 1. módosítás célja nem az volt, hogy az eredeti szöveg helyébe lépjen, hanem inkább, hogy kiegészítse azt. Én ebben a szellemben támogattam a módosítást.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy megköszönjem az egész Bizottság szoros együttműködését, és hogy rámutassak, milyen fontos, hogy a Lisszaboni Szerződés értelmében szoros intézményközi együttműködés keretében dolgozzunk már a kezdet kezdetétől. Ezért szeretném azt is hangsúlyozni, hogy a Nizzától Lisszabonra való átállás idején is folyamatosan egyeztetnünk kell az Európai Tanáccsal is, ha szeretnénk elkerülni, hogy a következő ciklus alatt teljes zűrzavar uralkodjon.

Elnök. – Igen, megerősíthetem, hogy az 1. módosítást mint kiegészítést nyújtották be.

9.17. Az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti kapcsolatok fejlődése a Lisszaboni Szerződés keretében (A6-0133/2009, Elmar Brok)

9.18. Az állampolgári kezdeményezés végrehajtása (A6-0043/2009, Sylvia-Yvonne Kaufmann)

- A szavazás előtt

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Elnök úr, az Európai Parlament Becsületkódexe 1. cikkének értelmében saját képviselőcsoportom nevében szeretnék köszönetet mondani Önnek az Ön által elnökölt ülésekért. Ön volt az egyik legjobb. Köszönjük.

(Hangos taps)

Elnök. – Minthogy közeledünk a zárószavazáshoz – hadd szóljak néhány személyes szót, hadd köszönjem meg Önöknek a bizalmat és a barátságot, amelyet oly régóta mutatnak irányomban. Ebben a parlamenti ciklusban utoljára, és elnöki mivoltomban is utoljára, most arra fogom kérni Önöket, hogy szavazzanak. Aztán mindenki megy a maga útjára.

Meggyőződéseim, hogy politikai véleménykülönbségeink és az általunk járt különböző ösvények dacára mindannyian hűek maradtunk Európa eszméihez, ám tudniuk kell, hogy az én nézőpontomból az, hogy 10 éven át volt szerencsém elnökként részt venni ezekben a vitákban, ebben a kollegiális légkörben, mindig is nagy megtiszteltetésként marad majd meg az emlékezetemben.

(Hangos taps)

9.19. A Bizottság rendelettervezete a kémiai anyagok nyilvántartásáról, értékeléséről és engedélyezéséről, valamint az ilyen anyagokra alkalmazandó korlátozásokról (REACH), a XVII. mellékletnek megfelelően

- A szavazás után

Joseph Daul (PPE-DE). – (FR) Én is szeretnék köszönetet mondani, és szeretnék rámutatni, hogy a 2. cikkben ott van a hiba, miszerint Ön nem szerepel a felsorolásban. Ez igazán szégyen!

(Taps)

Elnök. – Köszönöm.

10. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

- Jelentés: Jo Leinen (A6-0145/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, a Lisszaboni Szerződést követően a Parlament nagyon fontos szerephez jut, és remélem, legjobb tudása szerint él is majd azokkal a lehetőségekkel, amelyek feltárulnak előtte. Egy, az Európai Unióban hagyományosan jelen lévő etnikai kisebbség tagjaként különösen örvendek, hogy az etnikai kisebbségek jogai most először személyi jogokként kerültek megemlízésre a 2. cikkben. Remélem, hogy amint lehet, a csoportos jogokra is sor kerül.

Én úgy döntöttem, hogy saját akaratomból visszavonulok, ám ezzel együtt nosztalgiával gondolok az ebben a Parlamentben töltött öt, valamint a római parlamenti képviselőként eltöltött 15 évenre. Mint német anyanyelvű olasz állampolgár, osztrák-szlovén felmenőkkel és némi tiroli karakterrel – valódi európaiként – különösen örvendek, hogy mindannyian, kisebbségként, összegyűltünk ebben a Parlamentben, és hogy a kisebbségek lehetőségeihez is jutottak. Sokan ugyan még nem éreztek rá valójában, hogy egy kisebbséghez tartoznak, de remélem, hogy egyre inkább érezni fogják ezt, köztük az egyes államok is. Hálás vagyok a tisztelt Háznak a kisebbségek iránt tanúsított megértéséért és segítőkészségéért.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Én Leinen úr jelentése és állásfoglalása mellett szavaztam, mégpedig a következő okokból. Sokszor elismételtük, hogy az Európai Parlament az egyetlen európai intézmény, amelynek tagjait közvetlenül választják az emberek. Mindazonáltal, tekintve, hogy ez egy emberek által választott intézmény, véleményem szerint az Európai Parlament hatásköre mindeddig elégtelen volt.

Ezért úgy vélem, hogy amit ma elfogadtunk, vagyis a Parlamentnek az együttdöntési eljárás alkalmazásával kapcsolatos új hatáskörei, a költségvetési irányítással kapcsolatos új hatáskörei, az új jóváhagyási eljárás és az új felügyeleti hatáskör, mind rendkívül fontos. Úgy gondolom továbbá, hogy a Lisszaboni Szerződés meg fogja erősíteni az Európai Parlament demokratikus legitimitását, különösen azáltal, hogy növeli a Parlament hatáskörét az együttdöntési eljárás alkalmazására.

Daniel Hannan (NI). – Elnök úr, most már értem, mi a taktika: egyszerűen hagyjuk figyelmen kívül a szavazatokat és alkalmazzuk a Lisszaboni Szerződést, mintha Franciaország, Hollandia és Írország szavazói megszavazták volna azt.

Egyenként hozzák be legvitatottabb cikkeit és rendelkezéseit: a külügyminisztert és a külpolitikát, az Alapjogi Chartát, a bel- és igazságügy harmonizációját. A kollégák aztán odafordulnak az ír választókhoz, és azt mondják: „Most már késő nemmel szavazni, mert már végrehajtottuk az egész dolgot, úgyhogy ezzel már csak a többiek bosszantását és önmagatok elszigetelődését érnétek el, holott a Lisszaboni Szerződés nagy része, ha *de jure* nem is, azonban *de facto* már érvényben van.”

Nem tudom, hogy ez működni fog-e. Ez az ír választókon múlik majd, de csalódnom kellene, ha a nyomás hatására beadnák a derekukat. Saját döntéseiket természetesen nekik kell meghozniuk, de ezek az emberek végső soron azok, akiknek apái elbúcsúztatták a Brit Birodalom hatalmát. Ha most megadják magukat az Európai Parlamentnek, véleményem szerint, megtörnek, mint nemzet.

Syed Kamall (PPE-DE). – Elnök úr, hadd csatlakozzam én is az Ön előtt tisztelgők sorához. Nagyon köszönjük az Ön elnökségét és azt a türelmet, amelyet bármely felszólalásunk alkalmával tanúsított.

Úgy vélem, nagyon fontos, hogy a Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatban felismerjük, hogy még nem ratifikálták, és hogy nem kellene úgy viselkednünk, mintha már megtették volna. Nem hagyhatjuk figyelmen kívül azon szavazók és országok akaratát, akik, illetve amelyek még nem ratifikálták a szerződést.

Ne feledjük a játék kezdetén lefektetett szabályokat, és ne akarjuk azokat menet közben megváltoztatni. Az alkotmányozási folyamat elején az volt a szabály, hogy minden országnak el kell azt fogadnia, különben megbukik. Franciaország, Hollandia nem fogadta el, az Alkotmány tehát elbukott. A Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatban is úgy szóltak az első szabályok, hogy minden országnak ratifikálnia kell, különben elbukik. Most mégis, amikor az írek nemmel szavaztak rá, mi úgy döntöttünk, folytatjuk, és újfent megszavaztatjuk velük.

Ha valóban azt szeretnék, hogy az emberek akarata kövesse ezt, azt tanácsolnám a brit kormánynak, hogy tegyen eleget kiáltványában tett ígéretének, és tartson népszavazást a Lisszaboni Szerződésről.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Elnök úr, az írek egész biztosan bolondok lennének, ha a Brit Konzervatív Párt szkeptikus szárnyát követnék. Biztosíthatom Hannan urat, hogy az írek nem fognak így tenni, és hogy soha nem is követték a Brit Konzervatív Párt szkeptikus szárnyát.

Ez a menetrend még Nagy-Britannia érdekeit sem szolgálja – ez csak a Konzervatív Párt érdekeit szolgálja. Szégyen, hogy egy ország, aki olyan embert adott számunkra, mint Winston Churchill, ideküldte ezeket az embereket ebbe a Parlamentbe, hogy saját, kisstílt érdekeiket a brit nép és Európa érdekei elé helyezték.

Furcsállom ezeket a brit konzervatívokat, a tartózkodás politikáját folytató Sinn Féin párt „ikerpárjait”, akik közül senki sem jelent meg ebben a teremben sem tegnap, sem ma. Ők nem jönnek ide. Nem vesznek részt a bizottságokban. Nem tudom, hogyan veszik fel a fizetésüket és költségtérítésüket, de azt mondták a tisztelt Háznak, hogy ennek és a többi jelentésnek az elfogadása a legrosszabb dolog, ami ebben a ciklusban történik, és erre még ide sem jönnek, hogy szavazzanak. Ez óriási szégyen.

- Jelentés: Antonio Masip Hidalgo (A6-0285/2009)

Robert Evans (PSE). – Elnök úr, 15 év után ez lesz az utolsó felszólalásom az Európai Parlamentben, és úgy vélem, van néhány fontosabb ügy a menedékjog egész kérdésénél, és annál, hogyan állják meg a helyüket az európai országok ezzel a kihívással szemben.

De erre a kérdésre sem létezik egyszerű válasz. Ha lenne, néhány ország mostanra már biztos megtalálta volna. Valójában azt javasolnám, hogy az egyetlen mód a saját hazájától eltérő országban menekült státuszt vagy menedéket kérő, kétségbeesett emberek számának csökkentésére az, hogy azokat az okokat próbáljuk meg kezelni, amelyek arra kényszerítik őket, hogy elhagyják otthonukat, hazájukat. Ezért olyan fontos, hogy mi itt az EU-ban, és minden fejlett, demokratikus országban tanácsot, segítséget és támogatást – többek közt pénzügyi támogatást – nyújtsunk azoknak az országoknak, amelyeket háború, belső erőszak, az emberi jogok megsértése és hátrányos megkülönböztetés sújt.

Ennek megfelelően, foglalkoznunk kell a világban tapasztalható szegénységgel, amely szintén hozzájárul a migrációs nyomáshoz. Sosem szabad elítélnünk azokat az embereket, akik arra kényszerülnek, hogy menedékért vagy menekült státusért folyamodjanak. Sőt, együttérzésünkről és támogatásunkról kell biztosítanunk őket. Ma ezzel a kihívással kell szembenéznünk.

- Jelentés: Jean Lambert (A6-0279/2009)

Daniel Hannan (NI). – Elnök úr, a határellenőrzés joga az államiság meghatározó jellemzője, míg a tartózkodási jog vagy az állampolgárság megadása a nemzetiség jellemzője. Ha ezeket nemzeti szintről uniós szintre delegáljuk, azzal egységes működési területként kezeljük az EU-t, amelynek saját külső határai vannak, a nemzetiség minden cicomájával együtt. Ennek azonban nincs létjogosultsága: senki sem szavazta meg egy Európai Menedékügyi Hivatal létrehozását. Amit viszont természetesen létrehozunk, az egy új bürokrácia, amelynek most már az évek során anyagi érdeke fűződik a politikák folyamatos, európai szintű harmonizációjához, akár támogatják azt az emberek, akár nem.

Hadd reagáljak – más témában – azokra a szavakra, amelyeket Gay Mitchell, dublini európai parlamenti képviselő nekem címzett néhány perccel ezelőtt. Winston Churchillt húzta elő, és azt mondta, szégyen Churchill pártjára nézve, ha hozzám hasonló embereket küld Brüsszelbe.

Hadd zárjam felszólalásomat egy magától Churchilltől származó, e témával kapcsolatos idézettel. Azt mondta: „Saját álmaink és feladataink vannak. Európával vagyunk, de nem Európa részeként. Ezer szállal kötődünk, de politikailag és gazdaságilag különállunk. Érdekeltek vagyunk benne, és kapcsolatban állunk vele, de nem olvadunk bele. És ha az európai államférfiak a régi szavakkal fordulnának hozzánk, »Mit tehetnénk érted? Lehetne talán egy szót szólni érdekedben a királynál vagy a sereg vezérének?«, és nekünk a sunemi asszony szavaival kell felelnünk: »Nemzetségem körében élek«.”

- Jelentés: Ruth Hieronymi (A6-0260/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Elnök úr, nagyon röviden azt szeretném mondani, hogy én Hieronymi asszony jelentése mellett szavaztam. Szeretnék továbbá köszönetet mondani Hieronymi asszonynak, amiért ilyen kiváló munkát végzett a Kulturális és Oktatási Bizottságban, az audiovizuális kérdések terén. Tudom, hogy elhagyja a Parlamentet, és hogy ez volt az utolsó jelentés, amelyet készített számunkra, legalábbis jó ideig.

Nagyon fontos, hogy a MEDIA Mundus program audiovizuális elemét azért bővítettük ki, hogy harmadik országok, többek közt afrikai államok számára is elérhetővé váljon. Ezen a módon lehet szélesíteni az együttműködést. Ez is kiváló formája a fejlesztési együttműködésnek és annak, hogy ösztönözzük ezeket az országokat, hogy elmozduljanak egy jobb élet, egy magasabb szintű fejlődés felé. Ezen a módon etikai felelősséget is vállalunk, mivel ez csakis jogos és méltányos lehet az afrikai nemzetek számára. Mindenekelőtt azonban, felszólalásom célja, hogy köszönetet mondjak Hieronymi asszony csodálatos munkájáért.

- Jelentés: Paolo Costa (A6-0274/2009)

Neena Gill (PSE). – Elnök úr, azért kívánok szólni, hogy szót emeljek Costa úr jelentése mellett. Aggódom azonban amiatt, és erre szerettem volna a tisztelt Ház figyelmét is felhívni, hogy ezeket az intézkedéseket miként használják inkább a verseny elfojtására semmint a légitársaságok védelmére, ami pedig e jogszabály célja lenne.

Nem szokatlan, hogy egy légitársaság résidőket vásároljon fel. Hadd osszak meg Önökkel egy példát: a birminghami repülőtér az én választókerületemben található. Itt tanúi voltunk annak, hogy felfüggesztették az Air India közvetlen amritsari járatát. Ezt a közkedvelt és jövedelmező szolgáltatást múlt októberben törölték el, arra kényszerítve ezzel az utazókat, hogy szükségtelen utazás és kényelmetlenségek árán más repülőterekre induljanak; mindezek mögött az húzódott meg, hogy az Air India nem akarta elveszíteni rendkívül értékes Heathrow-i résidőit. És tényleg elakad a lélegzetünk, hogy mindeközben számos más légitársaság, amely kész volna kitölteni ezeket a résidőket, nem teheti, mert az Air India ragaszkodik hozzájuk.

Reményeim szerint ennek eredményeként azt fogjuk elérni, hogy a légitársaságok nem fognak szükségtelenül ragaszkodni a résidejükhöz. A Bizottságnak éberem kell felügyelnie, nehogy hibásan alkalmazzák ezt a jogszabályt. Nem csak arról van szó, hogy gyanakvó természet vagyok, hanem arról, hogy fennáll a veszélye, hogy a fogyasztóknak csupán alig néhány választása marad.

- Állásfoglalási indítvány B6-0261/2009 (Moldova)

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE). – (RO) Világossá vált, mi a helyzet a Moldovai Köztársaságban. Ott van a kommunista párt, amely pontosan úgy viselkedik, mint a szovjet típusú kommunista pártok, amelyek fél Európát leigázták a 20. század folyamán. Van egy demokrácia által ihletett ellenzék, amely pedig egy, az európai értékekhez kötődő Moldovai Köztársaságért küzd.

Az állásfoglalás, amelyről ma szavaztunk, határozott politikai jelzést küld Chişinăunak, ám ezt a jelzést világosan meg kell támogatni a Bizottság és a Tanács speciális fellépésével. Ezért arra kérem az Európai Bizottságot, hogy aktívan működjön együtt a chişinăui demokratikus ellenzékkel, hogy hatékony megoldást találjanak a moldovai demokratikus tudatosság megerősítésére. Ennek leghatékonyabb módja, véleményem szerint, ha eltörlik a Moldovai Köztársaság állampolgárai számára a Közösség területén kötelező vízumkövetelményeket.

Szeretném világosan közölni a Tanáccsal, hogy nem szabad illúziókba ringatnunk magunkat. A Moldovai Köztársaság demokratizálódásának kulcsa még mindig Moszkva kezében van. Az Európai Uniónak lépnie kell ezen befolyás csökkentése érdekében. Valójában a történelem azt mutatja számunkra, hogy ennek a fellépésnek nyomatékosságnak kell lennie. Moldova állampolgárai pontosan azt várják az Európai Uniótól, amit Kelet-Európa állampolgárai vártak a Nyugattól 1989. előtt.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Én megszavaztam a moldovai helyzetről szóló állásfoglalást, mivel április 5-én egyike voltam azoknak a nemzetközi megfigyelőknek, akik felügyelték az országba zajló parlamenti választásokat. Mindannyian tapasztaltuk azt a nyugtalanságot, amely a választások után jelentkezett Moldovában. Ám egy hónappal a választások után, úgy vélem, különösen fontos újfent hangsúlyozni, egyrészt hogy az Európai Unió és a Moldovai Köztársaság közötti kapcsolatoknak folytatódniuk kell, hogy tovább fejlődhessenek, másrészt hogy mi akarjuk ezt, mivel nagyobb európai stabilitásra, biztonságra és jólétre törekszünk, csakúgy, mint ahogy új választóvonalakat szeretnénk.

Mindazonáltal, az Európai Unió Moldovával való együttműködésének kéz a kézben kell járnia a moldovai kormányzati szervek amelletti őszinte és világos elköteleződésével, miszerint a demokráciára és az emberi jogok tiszteletben tartására törekszenek.

- Jelentés: Raimon Obiols i Germà (A6-0264/2009)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Nagy örömömre szolgáltak a 2008-as globális emberi jogi helyzetről szóló jelentéssel kapcsolatos állásfoglalásról tartott szavazás eredményei. Különösen nagy örömmel tölt el az, amilyen pozíciót a Parlament képviselt a második módosításra vonatkozó szavazás során, amelynek témája XVI. Benedek pápa volt.

Úgy érzem, hogy a módosításban használt nyelvezet, a problémafelvetés és a szavak teljességgel elfogadhatatlanok voltak, és meglehetősen nehezen tudtam volna elképzelni egy olyan helyzetet, amelyben a Parlament úgy zárta volna parlamenti ciklusát, hogy elfogad egy olyan nyilatkozatot, amelynek kijelentései és az egyház tanításai miatt elítéli XVI. Benedek pápát.

Következésképpen gratulálok a Parlamentnek, hogy elfogadta ezt az igen nagy horderejű, a tavalyi globális emberi jogi helyzetről szóló dokumentumot, amely kiemeli a legégetőbb problémákat: a halálbüntetést, a kínzást, az embertelen viselkedést, az emberijogvédők helyzetét, a nők és a gyermekek jogainak helyzetét és számos egyéb kérdést.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, roppant hálás vagyok a tisztelt Háznak, amiért elutasította a liberálisok pápa elleni botrányos támadását. Az még Graf Lambsdorff úr valamelyest óvatosabb megfogalmazásában is botrányos nyilatkozat lett volna. Egészen nyíltan azt kell mondanom, hogy arra irányuló kísérletek hangzanak el ebben a Házban, hogy a 21. század legmagasabb erkölcsi méltóságát, amely sokkal tovább ér, mint a milliárdnyi katolikus hívő, és amely támogatást nyújt Európának és az egész világnak, egy lapon említse az embereket kínzókkal, az emberi jogokat lábbal tiprókkal és a diktátorokkal. Mindezek hallatlan dolgok, és sokáig fogják még kísérteni a liberális képviselőcsoportot csakúgy, mint a német FDP Pártot.

Daniel Hannan (NI). – Elnök úr, amikor csak az emberi jogi kérdések megvitatására kerül a sor, úgy tűnik, mintha egy virtuális EU-ról beszélnénk: egy olyan Európai Unióról, amely csak a Parlament állásfoglalásaiban, a Bizottság sajtóközleményeiben és a Tanács közleményeiben létezne. Ez az a csodás, békés, emberi jogokon alapuló EU, amely nem „daisy-cutter” bombákkal, hanem kereskedelmi egyezményeken és partnerségi megállapodásokon keresztül terjeszti értékeit.

Úgy érzem azonban, hogy valakire hárul az a feladat, hogy megálljon és feltegye a kérdést: hol van ez az Európai Unió a való világban. A való világban Brüsszel fegyvert próbál eladni a pekingi kommunista rezsimnek, elszigetelve Tajvant, barátkozik a teheráni ajatollahokkal, megtagadja, hogy üzletet kössön a Castro-ellenes kubai disszidensekkel, és megpróbál pénzt önteni a Hamasba. Protektorátusokat működtet – más néven szatrapiaiakat, hűbérállamokat, ahogy az ottomán időkben nevezték őket – Boszniában és Koszovóban, és saját határain belül figyelmen kívül hagyja az emberek népszavazáson kinyilvánított véleményét.

Talán, ha már tiszteletben tudjuk tartani azt az alapvető jogot, miszerint a választóurnák segítségével leválthatjuk a kormányunkat és a szavazatunkkal megváltoztathatjuk az Európai Unió közpolitikáját, majd akkor lesz megfelelő erkölcsi alapunk arra, hogy másoknak is leckét adjunk mindebből.

- Jelentés: Maria Grazia Pagano (A6-0262/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – Elnök úr, az egyik kérdés, amely többek között a londoni választókerületem lakóit aggasztja, az állampolgári jogok nagymértékű csorbulása, aminek Nagy-Britanniában tanúi vagyunk a Munkáspárt 1997-es kormányra kerülése óta. Ami még ennél is nagyobb aggodalmat kelt körükben, az, amikor az állampolgári jogok uniós szinten jelentkező csorbulásáról számolok be nekik. Számos olyan szerződést láttunk, például a Prüm-szerződés, amely komoly aggodalmat keltett. Az Európai Bíróság közelmúltbéli ítélete azonban szerencsére arra kötelezte a brit kormányt, hogy szolgáltatassa vissza az ártatlannak bizonyult emberek adatait és aktáit, akkor is, ha magánál akarta tartani azokat.

Mindazonáltal, a brit kormány azon döntése, miszerint csak legalább hat év elteltével távolítja el az ártatlan emberek aktáit, azt mutatja, hogy aligha veszi figyelembe a szabadságjogainkat. A döntés rámutat, hogy Nagy-Britanniában az „ártatlan, míg bűnösnek nem bizonyul” elvet feledhető félmondatként kezelik, semmint társadalmunk alapelveként. Az is elég baj, hogy a brit rendőri erőknél hozzáférésük van ehhez az óriási mennyiségű adathoz és személyes információhoz, de most még más európai kormányok is hozzáférhetnek majd.

A Prüm-szerződést mindenféle alapos demokratikus felülvizsgálat nélkül kényszerítették bele az európai jogba. Úgy vélték, több mint 3,5 millió ember nyugodtan keringtetheti személyes adatait Unió-szerte. Ez keveseket tölt el bizalommal.

- Jelentések: Jean-Luc Dehaene (A6-0142/2009) és Elmar Brok (A6-0133/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Elnök úr, tudom, hogy ennek a helynek kevés fogalma van arról, hogy jelenleg mit is akarnak az európai emberek. Sokkal jobban szereti megmondani nekik, hogy mi mit érzünk, mit kellene, hogy akarjanak. Most rosszindulatú vagyok; azt hiszem, az itt ülő képviselők értik, mit szeretnének a választóik, és hogyan éreznek Európa iránt. De sokan közülünk ezzel egész egyszerűen nem törődnek.

Nem törődnek azzal, hogy odafigyeljenek azon kisebbségekre, akik úgy vélik, hogy az EU rossz irányba halad, és nyilvánvalóan azzal sem foglalkoznak, hogy szívükre vegyék azokat a szavazatokat, amelyeket Unió-szerte nem mellettük tesznek le. Nem törődnek vele, ha azáltal érnek el valamit, hogy a kormány – ahogy Nagy-Britanniában – hazudik a választóinak, hogy hamis mandátumokat szereznek, hogy népszavazást ígérnek bizonyos kérdésekben, amitől aztán visszatáncolnak. Amivel itt törődnek, az az idő. Hogy miért? Miért a nagy rohanás, hogy mind a 27 tagállamban ratifikáltassuk a Lisszaboni Szerződést? A válasz roppant egyszerű: hogy megtagadják a britektől azt, hogy legyen egy szavuk ez ügyben.

Én ma elhagyom ezt a helyet, remélhetőleg azért, hogy saját hazám Parlamentjébe térhessek vissza, a brit parlament alsóházába, hogy ott képviseljem a Woodford Halse-i, Daventry-i, Long Buckby-i, Guilsborough-i, Brixworth-i, Earls Barton-i embereket és a Daventry választókerület más településeinek lakóit. Ezek mind olyan emberek, akiknek elégük van abból, hogy a jelenlegi brit kormány, az itteni képviselők és az Európai Bizottság figyelmen kívül hagyja őket. Ha bejutok a brit alsóházba, nem nyugszom addig, amíg választókerületem lakosai nem nyilváníthatnak véleményt ezzel a szerződéssel kapcsolatban. Szerencsére, úgy hiszem, hogy ez a szavazás igen hamar bekövetkezik az Egyesült Királyságban. Önök tehát rohanjanak csak az itteni dolgokkal. Nagy-Britannia lakosai el fogják mondani véleményüket.

- Jelentés: Elmar Brok (A6-0133/2009)

Glyn Ford (PSE). – Elnök úr, szeretnék indokolást fűzni a Brok-jelentésre adott szavazatomhoz: először is tisztelettel adózom Brok úr ebben az intézményben végzett munkája előtt, másodszor szeretném támogatásomat kifejezni a Lisszaboni Szerződés ratifikálásával kapcsolatban, de ami még fontosabb, arra kívánom ösztönözni saját kormányomat, hogy amikor a Lisszaboni Szerződést ratifikálták, és amikor az Egyesült Királyság egy új képviselői székhez jut, ezt a széket Gibraltár lakosai számára biztosítsuk.

Büszke vagyok rá, hogy az elmúlt öt évben Gibraltárt képviselhettem ebben a Parlamentben, és örömmel fogom folytatni ezt. De őszintén megmondom, nehéz dolga van a Gibraltár képviseletére megválasztott hét személynek, hogy teljes mértékben eleget tegyenek megbízatásuknak az összes felmerülő kérdésben: emberi jogok, whistle-blowing (adatfeltárás), nyugdíjak, határokon átnyúló szennyezés és természetesen a Spanyolországgal folytatott kétoldalú kapcsolatok.

Vannak, akik úgy érvelnek, hogy a számok nem működnek. Hogy túl sokat kellene feladni, ha még egy képviselői széket juttatnánk Gibraltárnak. Nos, Dánia már évekkel ezelőtt juttatott egy helyet Grönlandnak. Grönlandon körülbelül kétszer annyian élnek, mint Gibraltárban. Dánia képviselői helyeinek 8%-át adta oda 50 000 embernek. Én arra kérem a brit kormányt, hogy képviselői székeinek kevesebb, mint 1,5%-át adja oda Gibraltár 26 000 lakosának.

Daniel Hannan (NI). – Elnök úr, az ebben a teremben eltöltött 10 évem alatt rengeteg szélhámoságot hallgattam végig, de nem hiszem, hogy volt köztük akkora badarság, mint amit tegnap azzal a jelentéssel kapcsolatban hallottam, amelyet olyan Paleo-föderalisták készítettek, mint Brok és Corbett urak, akik úgy papolnak a nemzeti parlamentek szuverenitásáról, mintha érdekelné őket.

Egy parlament szuverenitása a nép szuverenitásának gyorsirata. Semmi sem garantálja a nemzeti parlamentaristák privilégiumait. Amikor megválasztunk egy Parlamentet, rábízunk, hogy egy átmeneti és feltételes időszakban felügyelje szabadságjogainkat. A nemzeti parlamenti képviselőknek nincs joguk tartósan megcsorbítani ezeket a jogokat anélkül, hogy vissza ne térjenek az emberekhez, és pontosan erre vonatkozó felhatalmazást ne kérjenek tőlük.

Nekünk az Egyesült Királyságban 646 képviselőnk van. Közülük 638-at azon kifejezett ígéret alapján választottak meg, hogy az Európai Alkotmány ratifikálása előtt népszavazásra bocsájtják azt. Az, hogy azt

halljuk, hogy az Európai Alkotmány most már törvényes, mert mindezek a képviselők megszavazták, még nem érvényteleníti a népszavazás kérdését: így módon a képviseleti demokrácia ügyét érvényteleníti.

Ha szeretnék visszaállítani jelenlegi képviseleti kormányaink rendszerének becsületét, jelentését és célját, bízni kell az emberekben és meg kell adni számukra a népszavazást – ahogy megígértük. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

- Jelentés: Libor Rouček (A6-0225/2009)

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Én a nemek közötti esélyegyenlőség EU külkapcsolataiban való érvényesítéséről szóló jelentés mellett szavaztam. A nők nagyobb mértékű bevonása a politikába, különösen a külkapcsolatokba és a diplomáciába, elengedhetetlen az EU külpolitikáinak sikeres végrehajtásához, amelyek közé tartozik például a segélynyújtás, a fejlesztés, a bővítés, a szomszédsági politika, a konfliktusok megoldása, a biztonság és a béketeremtés, valamint a nemzetközi kereskedelem.

Annak dacára, hogy uniós szinten már fogadtak el politikai dokumentumot a nemek közötti esélyegyenlőségről és a nők jogairól, még mindig csekély az ügy melletti gyakorlati elköteleződés, és elégtelenek a kifejezetten a nemek közötti esélyegyenlőségre elkülönített költségvetési források. Fontos hangsúlyozni, hogy a nemek közötti esélyegyenlőség biztosítása nem csupán magas szintű politikai nyilatkozatokat igényel, hanem az EU és a tagállamok vezetésének politikai akaratát is megkívánja.

Charles Tannock (PPE-DE), írásban. – A brit konzervatív európai parlamenti képviselők teljes mértékben támogatják a köz- és kereskedelmi élet minden területén a nők esélyegyenlőségére és megkülönböztetésmentességére vonatkozó politikát. Mindazonáltal e dokumentum megközelítésében túlságosan előíró jellegű, és megpróbálja a külkapcsolatok minden területét a legapróbb részleteiben is irányítani, többek közt azzal, hogy létrehozná a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét, anélkül, hogy elismerné azokat a lépéseket, amelyeket minden EU-intézmény megtett annak érdekében, hogy minden lehetőséget elérhetővé tegyen női alkalmazottai számára. A jelentés mércékről és célkitűzésekről beszél, amelyek a nevüket leszámítva nagyban emlékeztetnek a kvótákra, és támogatja, hogy nőket küldjenek európai védelmi és biztonságpolitikai (ESDP) küldetésekre, anélkül, hogy tisztázná harcoló státusukat. A brit konzervatívok ennél fogva tartózkodtak a jelentésről tartott szavazáskor.

- Jelentés: Jo Leinen (A6-0145/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) A Parlament ma szavazott egy jelentésről, amely a Parlament új szerepéről és a Lisszaboni Szerződés végrehajtásával kapcsolatos felelősségeiről szól. A jelentés különböző bizottságok véleményét összesíti a Lisszaboni Szerződés által maga után vont változásokkal kapcsolatban. A jelentés üdvözlöi a tény, hogy a Parlament nagyobb befolyással bír majd az EU jogalkotási munkájára.

Úgy döntöttünk, hogy megszavazzuk a jelentést, mert az Európai Parlamentnek fel kell készülnie arra, hogy képes legyen megfelelni azoknak a változásoknak, amelyek a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően merülnek fel a munkájával kapcsolatban. Szavazatainkat azonban semmi esetre sem szabad akképp értelmezni, hogy elébe mennénk az egyes tagállamok ratifikációs folyamatának. Teljes mértékben tiszteletben tartjuk a tagállamok azon jogát, hogy saját maguk döntsék el, hogy beiktatják-e a Lisszaboni Szerződést, vagy sem.

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – Az Európai Parlamentnek nem dolga és nem felelőssége végrehajtani a Lisszaboni Szerződést. Hogy miért nem? Azért, mert a szerződés még nem lépett hatályba: sőt, mi több, az ír szavazók tavaly teljes körűen elutasították. Ezért aztán az Európai Parlamentnek a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követő új szerepéről és felelősségi köréről beszélni megdöbbentő önteltség, tünete az EU-t jellemző, a demokratikus véleménnyel szembeni érzéketlenségnek.

Remélem, hogy amikor az ír szavazók ez év folyamán ismét az urnák elé járulnak, ismét elutasítják majd a Lisszaboni Szerződést. Pártom, a Konzervatív Párt vezetője, David Cameron elkötelezettje a Lisszaboni Szerződésről szóló népszavazás megtartásának, amennyiben az még nem lépett hatályba. Így hát remélem, hogy Nagy-Britannia lakosságának is esélye nyílik rá, hogy beüsse az utolsó szeget e szerencsétlen szerződés koporsójába. A brit konzervatívok az Európai Unió más víziójában hisznek, nem abban, amelyet a Lisszaboni Szerződés megtestesít, ezért ennek megfelelően, saját elképzelésünk megvalósítása érdekében új politikai képviselőcsoportot fogunk alakítani az Európai Parlamentben.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Én Leinen úr jelentése mellett szavaztam. A jelentés részletes elemzést mutat be az Európai Parlament Lisszaboni Szerződés utáni új hatásköreiről, különös tekintettel az új együtt döntési jogkörre, az új költségvetési jogkörre, az új hozzájárulási eljárásra, az új vizsgálati jogkörre, a tájékoztatáshoz való új jogra és a polgárok új jogaira.

A végeredmény az, hogy meg fog erősödni az Európai Parlament hatalma, különösen az együtt döntési eljárással kapcsolatban, és növekedni fog a döntéshozatalra gyakorolt befolyása, ezáltal növelve az Európai Unió demokratikus legitimitását.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ez az állásfoglalás egy öt állásfoglalásból álló csomag része, amelyet ma fogadott el a Parlament, ami a lehető legvilágosabban megmutatta a francia, a holland és az ír nép demokratikusan és szuverén módon kifejezett akaratának semmibe vételét, akik elutasították az Európai Alkotmányt és az úgynevezett Lisszaboni Szerződést. Ez az állásfoglalás is részét képezi annak az antidemokratikus folyamatnak és kampánynak, amelynek az a célja, hogy ránk kényszerítse ezt az elfogadhatatlan szerződéstervezetet.

Az említett népek által kifejezett demokratikus akarat teljes figyelmen kívül hagyásával és a szerződésben foglalt intézkedésekkel – amelyeket a jobboldal és a szociáldemokraták erőinek egyesítésével fogadtak el – arra kényszerítik az ír embereket, hogy új népszavazás alkalmával újra szavazzanak (másokat ugyanakkor megfosztanak attól, hogy ily módon nyilvánítsanak véleményt). Növelik tovább a nyomást és a beavatkozást, hogy kikényszerítsék a szerződés elfogadását, amely tovább növeli majd az EU-n belüli föderalizmust, a neoliberelizmust és militarizmust.

Ilyen hát a mi képmutató, cinikus európai demokráciánk. Ugyanazok az emberek, figyelmen kívül hagyva a korábban mondottakat (mint a Portugál Szocialista Párt és a Portugál Szociáldemokrata Párt), megtagadják népüktől a népszavazás nyújtotta vita és közösségi véleménynyilvánítás lehetőségét a Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatban, és akik csak akkor tisztelik a köz akaratát, ha az egybeesik az övékkel, most az EU minden tagállamában arra kéri az embereket, hogy ruházzák fel őket bizalmukkal, és szavazzanak rájuk a küszöbön álló európai parlamenti választásokon...

Ez egyszerűen orcátlanság...

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Lisszaboni Szerződést, amely 96%-ban megegyezik az Alkotmányos Szerződéssel, az Írországból rendezett népszavazáson elutasították. Az Alkotmányos Szerződés tervezetét pedig már ezt megelőzően elutasították mind Franciaországban, mind Hollandiában.

E Parlament többsége nem hajlandó elismerni politikai veszteségeit. Ez felháborító büntett a demokratikus elvekkel szemben, és éppolyan felháborító példája annak a hatalmi arroganciának, amely az EU-n belüli együttműködést jellemzi.

Leinen úr jelentése az Európai Parlament új szerepköreiről többek között olyan lépéseket tartalmaz, amelyek egy Egyesült Európai Államok felé mutatnak – amint azt a Lisszaboni Szerződés is magában foglalja –, továbbá javasolja, hogy az EU továbblépjen az oktatás területére is, ideértve a sportot és más egyebeket is.

Kíváncsi lettem volna, ha a jelentés ehelyett az Európai Parlament demokratikus legitimitásának hiányával foglalkozott volna. Most ismét olyan választásokra készülünk, amelyen a választók részvételi aránya várhatóan alacsony lesz. A tagállamok választói még mindig kevésbé érzik úgy, hogy be lennének vonva a szupercentralista Európai Parlamentbe. Míg a képvisleti demokráciáról szóló politikai viták központjában a nemzeti parlamenti választások állnak, a nemzeti parlamenteknek kellene az Unión belüli legmagasabb szintű döntéshozó testületeknek lenniük – nem az Európai Parlamentnek.

Én a jelentéstervezet ellen szavaztam.

- **Jelentés: Catherine Guy-Quint (A6-0183/2009)**

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – Miért beszélünk egyáltalán a Lisszaboni Szerződésről, ha még csak hatályba sem lépett? Miért vesszük gyakorlatilag semmibe az ír emberek demokratikus akaratát, akik egy évvel ezelőtt úgy szavaztak, hogy elvetik a szerződést? Természetesen azért, mert az EU vajmi kevésbé törődik a demokratikus véleménnyel és elszánt gyorsasággal halad egy még szorosabb unió felé, annak ellenére, hogy híján van nép által ráruházott legitimitásnak. Az ír szavazóknak ismét szavazniuk kell a szerződésről, egyszerűen azért, mert az EU nem fogadja el válaszként a „nem”-et.

Az EU és a polgárai között húzóó szakadék egyre mélyül. Úgy utalni a Lisszaboni Szerződésre, mintha az már a való élet volna, csak ráerősít erre a demokratikus hiányra. Ebből és számos egyéb okból kifolyólag örülök, hogy a brit konzervatívok egy új képviselőcsoport tagjai lesznek a következő Parlamentben, amely annak szenteli idejét, hogy megreformálja az EU-t és megkérdőjelezze a most uralkodó, egyre szorosabb uniót kívánó nézeteket, amelyek mára rendkívül népszerűtlenné váltak és oly sok kárt okoztak szűkebb hazámban, Északkelet-Angliában.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark és Anna Ibrisagic (PPE-DE), írásban. – (SV) Mi a Lisszaboni Szerződés pénzügyi vonatkozásairól szóló jelentés mellett szavaztunk, amely a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követő költségvetési eljárás formájával foglalkozik.

Nem támogatjuk a jelentés azon részeit, amelyek azzal foglalkoznak, hogy az EU adóztatás révén jusson saját forrásokhoz. Szintén ellenezzük a rugalmassági mechanizmusok bevezetését.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Lisszaboni Szerződést, amely 96%-ban megegyezik az Alkotmányos Szerződéssel, az Írorszában rendezett népszavazáson elutasították. Az Alkotmányos Szerződés tervezetét pedig már ezt megelőzően elutasították Franciaországban és Hollandiában.

E Parlament többsége nem hajlandó elismerni politikai veszteségeit. Ez felháborító büntett a demokratikus elvekkel szemben, és éppolyan felháborító példája annak a hatalmi arroganciának, amely az EU-n belüli együttműködést jellemzi.

Nem hiszem, hogy az Európai Parlamentnek nagyobb befolyással kellene bírnia az EU költségvetésére. A Parlamentben eltöltött időm alatt időről időre azt vettem észre, hogy a föderalista többség szeretne szabadon adományozni mindenfelé, a kulturális projektektől kezdve a strukturális támogatásokon keresztül a megnövekedett EU-bürokráciáig. Az Európai Parlament többsége szerint a regionális politika, a halászati ágazat és a mezőgazdaság különböző érdekcsoportjai mindegyikének kell egy szeletet kapnia az EU-tortából. Bizonyos esetekben a kiadások csupán a PR-mutatványokra mennek el. Az EU épp a pénzügyi válság idején folytat ilyen liberális kiadáspolitikát, amikor a tagállamoknak az egészségügyre, az iskolákra és a jóléti juttatásokra szánt kiadásait kell megnyirbálniuk.

A legfontosabb, hogy az Európai Parlamentnek szerencsére nincs túl nagy befolyása az EU mezőgazdasági politikájára. Ha ugyanis lenne, az EU a protekcionizmus csávjába került volna, és óriási támogatásokat fizetne a mezőgazdasági ágazat összes különféle érdekcsoportjának.

Én nem szavaztam meg a jelentést.

- **Jelentés: Bárbara Dührkop Dührkop (A6-0280/2009)**

Philip Bradbourn (PPE-DE), írásban. – A brit konzervatívok a menedékjogi csomag ellen szavaztak, mert bár hiszünk az e területen való együttműködésben, nem hiszünk a menedék- és menekültügyi politikák „közösségiesített” megközelítésében. Úgy véljük, hogy a nemzeti határok védelme számunkra továbbra is a nemzeti szintű közszolgálat egyik legfontosabb eleme marad.

- **Jelentés: Antonio Masip Hidalgo (A6-0285/2009)**

Carl Lang és Fernand Le Rachinel (NI), írásban. – (FR) Az Európai Parlament két héttel ezelőtt elfogadott egy jelentést a közös európai bevándorlási politikáról, ezáltal utat nyitva annak, amit az Európai Bizottság már korábban tervbe vett: a tömeges bevándorlásnak. Ma a menedékkérők következnek; a cél, hogy megteremtjük „a menedék Európáját”.

Csakugyan, a világosan kimondott cél, hogy magasabb színvonalú bánásmódot biztosítsunk a menedékkérőknek, már ami fogadtatásuk körülményeit illeti. Ez nem csupán a fogadtatási körülmények minimális szintjének minden tagállamban való egységesítését jelenti, de azt is támogatja, hogy a menedékkérők óriási számban tudjanak letelepedni.

E célból e jövőbeni irányelv alkalmazási körét minden személyre ki fogják terjesztani, aki akár legálisan, akár illegálisan lépett az Európai Unió területére. A tagállamok munkaerőpiachoz való hozzáférésre vonatkozó adminisztratív korlátozásait teljesen el kell majd törölni. A befogadó tagállamoknak szociális, orvosi, pszichológiai és lakhatási, valamint jogi segítséget kell majd nyújtaniuk. Az efféle segítség megtagadása jogi következményeket és nyomozást fog maga után vonni... holott ebben sokszor még saját állampolgáraik sem részesülnek...

A menedékügyi csomag második részének elfogadásával Brüsszel az Európába irányuló globális bevándorlást könnyíti meg és ösztönzi.

Mi mindig is ellenezni fogjuk ezt az internacionalista víziót, amelynek egyetlen világos célja az, hogy egyszerűen lerombolja Európa népeit és nemzeteit.

Martine Roure (PSE), írásban. – (FR) E parlamenti ciklus utolsó szavazása alkalmával a menedékügyi csomagról kell ítéleznünk. Ez egy olyan folyamat végét jelzi, amely egész hivatali időnkét áthatotta. Bár történt némi előrelépés, a menekültek státuszának elismerését illetően a tagállamok közti különbségek sajnos továbbra is fennállnak. Ennek bizonyítékai a menedékkérők fogadtatási körülményeiről szóló irányelvben található korlátozások. Megint csak a tagállamok kerültek előtérbe az e területen kívánatos európai egység rovására. Remélem, hogy a következő parlamenti ciklus alatt, a második olvasatban, tudunk majd fordítani a dolgok állásán, hogy valódi európai menedékjogot hozhassunk létre, amely valódi védelmet biztosít ezeknek a különösen sérülékeny férfiaknak és nőknek.

- Jelentés: Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0284/2009)

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark és Anna Ibrisagic (PPE-DE), írásban. – (SV) Mi konzervatívok ma megszavaztuk Hennis-Plasschaert asszony A6-0284/2009 sz. jelentését, amely egy harmadik országból származó vagy hontalan személy által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételekkel és eljárási szabályokkal foglalkozik.

Tudatában vagyunk, és megértjük, hogy a Földközi-tengeren át, csónakokban érkező emberek áradata nehéz helyzetbe hozza az EU déli, tengeri határai mentén található kisebb államok némelyikét, és egyetértünk azzal, hogy valamit tenni kell e helyzet megoldása érdekében.

Lényeges, hogy az úgynevezett felfüggesztési mechanizmust nem úgy fogalmazták meg, hogy fennállna a veszélye, hogy megszűnne a tagállamok arra való ösztönzése, hogy javítsák a menedékkérés és befogadás folyamatát, ami ellentétes lenne a közös rendelet mögött meghúzódó alapvető szándékkal.

- Jelentések: Antonio Masip Hidalgo (A6-0285/2009) és Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0284/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Mi, szociáldemokraták minden olyan kezdeményezést üdvözlünk, amely javítja a menedékkérők és a dokumentumokkal nem rendelkező emberek helyzetét. Támogatjuk a nagylelkű közös menedék- és bevándorlásiügyi politikát, amely az emberek szükségleteire összpontosít, összhangban a tagállamok genfi egyezményben vállalt elköteleződésével. Bár a „menedékügyi csomag” néhány kedvező előrelépést is tartalmaz, úgy döntöttünk, nem szavazzuk meg Hennis-Plasschaert asszony és Masip Hidalgo úr jelentését.

Mi, szociáldemokraták ellenezzük azt a fajta menedék- és bevándorlásiügyi politikát, amelyet az Európai Parlament jobbra hajló többsége folytat. Különösképpen, elhatárolódunk attól, hogy ne legyen kötelező az általuk értett nyelven szóbeli tájékoztatást nyújtani a bevándorlóknak, hogy a fogva tartás ne a genfi egyezmény keretei között történjen, hogy orvosi vizsgálattal állapítsák meg az érintettek korát, valamint az ingyenes jogsegély kérdéséről. Továbbá sajnálatosnak tartjuk, hogy a jobboldaliak nem kívánják megadni a menedékkérőknek a jogot, hogy hat hónapon belül belépjenek a munkaerőpiacra.

- Jelentés: Jean Lambert (A6-0279/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – E hivatal létrehozása újabb lépés a közös európai uniós menedék- és bevándorlásiügyi politika felé, amely politikát én teljes egészében elutasítom. Úgy vélem, annak a kérdése, hogy kit engedjünk be az Egyesült Királyságba, az Egyesült Királyságban megválasztott parlamenti képviselők és felelős miniszterek felelőssége kell, hogy legyen, nem az Európai Unióé.

Az EU kezébe adni a menedék- és menekültügyi politika irányítását, mélységesen ellenkezik nemzeti érdekekkel, továbbá potenciálisan a terrorizmus és a szervezett bűnözés még nagyobb veszélyének tennie ki bennünket.

A közös menedék- és bevándorlásiügyi politika felé irányuló folyamat újabb jele az EU az iránti elköteleződésének, hogy egy olyan egységes politikai entitást hozzon létre, amelyben mindenkire egyforma szabályok vonatkoznak. Ez nem az az elképzelés, amit a brit konzervatívok magukénak vallanak az EU-ról, és mi egy ettől nagymértékben eltérő elképzelést fogunk támogatni, amikor új képviselőcsoportot alakítunk a következő parlamentben.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) A mai szavazás tárgyát képező menedéküggyel kapcsolatos jelentések mindegyike a jobboldal menedéküggyel kapcsolatos laza és széles körű értelmezését tükrözi, amely végső soron káros azokra nézve, akiknek valóban nemzetközi védelemre van szükségük életük, testi épségük és szabadságuk megóvása érdekében.

Az új szociális, pénzügyi, családi és egyéb jogok, amelyeknek a menedékkérőknek való garantálását most rá akarják kényszeríteni a tagállamokra, mágnesként fog vonzani minden leendő gazdasági bevándorlót, ami még jobban leterheli majd az ezekért a problémákért felelős szolgálatokat, és tovább lassítja az esetek kivizsgálásának menetét. Mindez azért, mert Önök ismételt elutasítják, hogy figyelembe vegyék az eljárások során történő visszaéléseket és jogsértéseket, és mert ragaszkodnak ahhoz, hogy összemossuk az elismert menekülteket megillető jogokat és státuszokat azokkal, amelyeket Önök az egyszerű menedékkérőknek kívánnak megadni.

Mindezek közül a legelfogadhatatlanabb azonban a Lambert-jelentés, amely létrehozza az európai „támogatási” irodát, amely, ha úgy tartja kedve, eloszthatja a menedékkérőket a tagállamok között.

Nem ellenezzük ezeken a területeken a kormányközi együttműködést, minek során tiszteletben tartják a tagállamok szuverén jogát, hogy eldönthessék, ki, milyen körülmények között léphet be a területükre, ám az Önök intézkedéseit nem támogatjuk.

- Jelentés: Tadeusz Zwiefka (A6-0270/2009)

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Én megszavaztam a Zwiefka-jelentést, mert úgy vélem, lényeges, hogy létrehozzunk egy olyan folyamatot, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy nemzetközi megállapodásokról tárgyaljanak olyan esetekben, amikor bár az kizárólagos közösségi hatáskörbe tartozik, ám a Közösség mégis úgy dönt, hogy nem gyakorolja ezt a hatáskörét.

Más szóval, Portugália jelenleg nem köthet olyan nemzetközi megállapodásokat, amelyek célja az igazságügyi együttműködés felgyorsítása, többek közt a válással és a házasság érvénytelenítésével kapcsolatos kérdésekben, mert úgy tekintik, hogy a Közösség részben kizárólagos kompetenciát szerzett ezeken a területeken. Ez a javaslat lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy engedélyezze az ilyen megállapodások megkötését, feltéve, hogy a Közösség maga nem kötött vagy nem szándékozik kötni ugyanilyen tárgyú megállapodást harmadik országokkal. Úgy érzem, nagyon fontos, hogy ezt a rendeletet mielőbb meghozzuk, mivel ez nem csak a portugál polgároknak áll érdekében, hanem Európa összes többi polgárának is.

- Jelentés: Ruth Hieronymi (A6-0260/2009)

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), írásban. – (FR) Az EU-tagállamok és a harmadik országok audiovizuális iparai között kialakult kapcsolatoknak folytatódniuk kell és meg kell erősödniük, nem csak a szakmabeliek, hanem a fogyasztók érdekében is. A MEDIA Mundus audiovizuális együttműködési program, amelyet az Európai Parlament ma elfogadott és én is támogatok, ezt a célt szolgálja.

Valójában megfelelő keretet szolgáltat, amelyen belül javítani lehet az audiovizuális alkotások versenyképességét és világméretű, országok közötti terjesztését. Az Európai Parlament kezdeményezése szerint ez a program a kulturális sokféleség támogatásában is segítséget nyújt, míg valódi hozzáadott értékkel gyarapítja az Unió és a tagállamok eddig ezen a területen végzett tevékenységét.

Köszönjük az előadó arra irányuló erőfeszítéseit, hogy már első olvasatban megegyezés szülessen arról, hogy mihamarabb új kereskedelmi lehetőségek nyílhassanak, és az audiovizuális szakemberek számára harmadik országbeli kollégáikkal hosszú távú munkakapcsolatok kialakításának lehetőségét kínálhassuk.

- Jelentés: Paolo Costa (A6-0274/2009)

Jim Higgins (PPE-DE), írásban. – Én a repülőtéri résidőkről szóló Costa-jelentés ellen szavaztam, hogy rávilágítsak a repülőtéri hatóságokkal való egyeztetés teljes hiányára, az európai parlamenti képviselőkkel folytatott vita hiányára és a jogszabály megalkotásának elhamarkodottságára. Ez az intézkedés csak súlyosbítni fogja a repülési ágazat problémáit.

- Jelentés: Gérard Deprez (A6-0265/2009)

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Én megszavaztam a Deprez-jelentést. Ez a rendelet a tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú megállapodások létrehozásának folyamatát szabályozza. Véleményem szerint nagyon fontos, hogy létrehozzunk egy olyan eljárást, amely lehetővé tegye a tagállamok számára,

hogy nemzetközi megállapodásokat kössenek azokban az esetekben, amelyekben a Közösség úgy dönt, nem gyakorolja hatáskörét.

Példaként említem Portugáliát, aki most nem köthet nemzetközi megállapodást az igazságügyi együttműködés meggyorsítása érdekében, többek közt olyan kérdésekkel kapcsolatban, mint a szülői felelősség, a tartási kötelezettség és a válás, mert úgy tekintik, hogy a Közösség részben kizárólagos hatáskört szerzett ezeken a területeken. Ez a javaslat lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy engedélyezze az ilyen megállapodások megkötését.

Tekintettel a Portugáliát bizonyos országokhoz fűző szoros kötelékre, különös tekintettel a Portugál Nyelvű Országok Szövetségére és a különböző országokban élő portugál bevándorlók nagy számára, rendkívül fontos a családjog szempontjából, hogy Portugália fel tudja gyorsítani a portugál állampolgárok jogainak elismertetését ezekben az országokban, azáltal, hogy kétoldalú megállapodásokat köthet, illetve felülvizsgálhatja a már meglévő szerződéseket. Habár Portugália példáját említettem, úgy vélem, minden EU-polgár számára egyaránt fontos, hogy a lehető leghamarabb megszülessen ez a rendelet.

- Jelentések: Tadeusz Zwiefka (A6-0270/2009) és Gérard Deprez (A6-0265/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Az Európai Bíróság kimondta, hogy a Közösség kizárólagos hatáskörrel bír abban, hogy bizonyos területeken nemzetközi megállapodásokat kössön harmadik országokkal. Ugyanezen rendelkezés értelmében, egyes tagállamok, amelyek korábban már kötöttek kétoldalú megállapodást harmadik országokkal vagy így kívánnak tenni a jövőben, nem tehetik ezt meg, mert ez nem lenne összeegyeztethető az EK-Szerződéssel. Kivételes esetekben azonban, az EU felhatalmazhatja az adott tagállamot arra, hogy kétoldalú megállapodást kössön: ha a Közösség nem érdekelt abban, hogy megállapodásokat kössön az adott harmadik országgal, ha az adott tagállamnak kifejezett érdeke fűződik a megállapodáshoz, és ha a megállapodásnak nincs kedvezőtlen hatása a közösségi jogra.

A Júniusi Lista támogatja a belső piac megvalósítását és támogatja azt a munkát, amelynek célja, hogy uniós szintű megoldásokat találjunk az Európát fenyegető környezetvédelmi kihívásokra. Ezeken a területeken elfogadjuk a nemzetek feletti bizonyos mértékét. Ezen kívül azonban ellenezzük a nemzetek feletti jogszabályi intézkedéseket. Az egyes tagállamoknak természetesen képesnek kell lenniük kétoldalú jogi megállapodásokat kötni harmadik országokkal, ha úgy ítélik meg, hogy ezek a megállapodások előnyösebbek számukra, mint az európai uniós szintű megállapodások! Míg az kétségtől jó, hogy a tárgyalásos eljárás bevezetésével javasolják az önrendelkezés ilyen kismértékű lehetőségét, ez azonban csekély vigasz, és nem is változtat az EU-állam létrehozásának világos – még ha nyíltan ki nem is mondott – célján.

Ezért a jelentés ellen szavaztam.

- Állásfoglalási indítvány B6-0261/2009 (Moldova)

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) Ami a moldovai választási eredmények elleni tiltakozásokat illeti, képviselőcsoportom benyújtott egy külön állásfoglalást, amely eltér a négy képviselőcsoport által meghozott kompromisszumtól. A szabad és tisztességes választásokra való felhívásunk tekintetében nincs különbség a két állásfoglalás között, abban azonban különböznek, hogyan ítélik meg a moldovai kormányt és a többséggel bíró pártot.

Képviselőcsoportom azt az okfejtést követte, miszerint a tiltakozásokat nem demokratikus erők szervezték azzal a céllal, hogy ellenszegüljenek a megismételt választásnak, amelyben a választók fele a kommunista pártra szavazott. Ráadásul feltételezhető, hogy a tiltakozásokat Moldova szomszédja, Románia szervezte, aki magához szeretné csatolni Moldovát. Mindezek fényében képviselőcsoportom többsége a közös állásfoglalás ellen fog szavazni. Én személy szerint viszont meg fogom szavazni azt.

Sok moldovai kért román állampolgárságot. A Moldovában jelenleg hivatalban lévő párttal való politikai összeköttetésünk nem gátolhat meg bennünket abban, hogy tiszteletben tartsuk a moldovai lakosság jelentős részének kívánságát, miszerint csatlakozni szeretnének Romániához. Ezt a vágyat az is táplálta, hogy számos tagállam közvéleménye nem támogatja a további bővítést. A moldovaiak számára tehát a Romániához való csatlakozás volna az egyetlen módja annak, hogy beléphessenek az EU-ba.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), írásban. – (PL) Moldova komoly politikai és gazdasági nehézségekkel küzd. A választásokat követő április 5-i, 7-i és 8-i, Chişinău utcáin történt drámai események azt mutatják, hogy a társadalom, különösen a fiatalok változást akarnak, és gyorsan egyesülni szeretnének az Európai

Unióval. A kommunisták blokkolják a létfontosságú reformokat, és Oroszországgal tárgyalnak, bár hivatalosan támogatják az európai struktúrákhoz való igazodást.

Segítenünk kell Moldovát ezen az úton. Az EU nagyobb mértékű elköteleződése nagyobb bizonyosságot adna Moldova kormányának és lakosságának abban, hogy az EU és az EU-tagság lehetősége valóságos.

A kormánynak alapvető reformokat kell végrehajtania a normális politikai és gazdasági fejlődés lehetővé tétele érdekében, olyan reformokat, amelyek piacgazdasághoz, a közélet demokratizálódásához és az állampolgárok jogainak biztosításához vezetnek.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), írásban. – (RO) Én a Moldovai Köztársaságbeli helyzetről szóló európai parlamenti állásfoglalás mellett szavaztam. Úgy hiszem, rendkívül fontos, hogy minden képviselőcsoport kellő figyelemmel és támogatással forduljon e kérdés felé.

Az Európai Parlament szocialista képviselőcsoportjának tagjaként támogatom azt a tényt, hogy az Európai Unió továbbra is megad a Moldovai Köztársaságnak minden szükséges támogatást, hogy segítse az országot európai sorsának beteljesítésében, összhangban az ország lakosainak törekvéseivel. A Moldovai Köztársaságnak fontos, hogy gazdaságilag fejlődjön, hogy a lehető legjobb életkörülményeket tudja kínálni állampolgárai számára, és esélyt adjon nekik lehetőségeik megvalósítására. Úgy vélem, Romániának, mint az Európai Unió Moldovai Köztársasággal szomszédos tagállamának, az együttműködés elősegítéséről, a jó szomszédságról és a kölcsönös tiszteletről szóló megállapodás alapján és annak értelmében hozzá kell járulnia ezen ország gazdasági és társadalmi fejlődéséhez.

- Jelentés: Raimon Obiols i Germà (A6-0264/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – Az EU egyik pozitív aspektusa az a mód, ahogyan harmadik országokkal való kapcsolatai révén megpróbálja világszerte terjeszteni a demokrácia, az emberi jogok, a jó kormányzás értékeit. Mélyen ironikus azonban, hogy az EU oly nagy hangsúlyt fektet a demokráciára mindenhol máshol, míg magán az Unión belül figyelmen kívül hagyja azt – amint azt abból is látjuk, miként reagált arra, hogy Írország elutasította a Lisszaboni Szerződést.

Szeretném felhívni a figyelmet a világ két másik részére: elsőként Közép-Ázsiára. Bár elismerem, milyen stratégiai jelentőséggel bír ez a térség az EU számára, úgy vélem, hogy az EU részéről tapasztalható folyamatos elköteleződést követnie kellene a közép-ázsiai emberi jogi helyzet és demokratizálódás előrelépésének.

Másodszor szeretném összehasonlítani a tekintélyelvű kommunista diktatúra, Kína és az életerős, szabad demokrácia, Tajvan emberi jogi helyzetét. Tajvanban, Kelet-Ázsia más országaihoz képest különösen nagymértékben tisztelik az emberi jogokat, ami példaként mutathatja meg Kína számára, hogy mit érhet el egy társadalom, ha meghozza azt a bátor döntést, hogy valóban szabad lesz.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – A 2008-as emberi jogi éves jelentésről szóló beszámoló az emberi jogok helyzetét értékeli szerte a világon, és bizonyos kulcsfontosságú területeken felszólít annak javítására.

A 2. módosítással kapcsolatban, bár egyáltalán nem értek egyet Benedek pápa idézett kijelentésével a gumióvszer betegségmegelőző használatát illetően, a HIV/AIDS terjedésének megakadályozásával kapcsolatban, alaptalan és pontatlan megfogalmazása folytán nem tudom támogatni ezt a módosítást.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Én az emberi jogok helyzete a világban című 2008-as éves jelentés mellett szavaztam. Ennek a jelentésnek lényegében két célja van. Először is az, hogy dokumentációs referenciaalapot szolgáltasson, lehetővé téve ezáltal az év történéseivel kapcsolatos tudatosságot, vitát és értékelést, a jobbítás, a javítás és a terjesztés szándékával, tekintettel a jövőbeni műveletekre. Másodszor, a jelentés célja, hogy az EU fellépéseinek lehető legszélesebb közönségét szólítsa meg, az emberi jogok világszerte való támogatása céljából.

Úgy vélem, nagyon fontos, hogy vitát folytassunk a prioritások és az uniós szintű fellépést igénylő kérdések meghatározása céljából, és azért, hogy időszakos értékelés mellett napirenden tartsuk a különleges odafigyelést igénylő helyzetek sorát.

A jelentés továbbá tartalmazza a nők jogainak kérdését, és bemutatja azt a szakadékot, amelyet át kell hidalni az EU által a nők jogainak érdekében kifejtett speciális tevékenységek és politikák fejlesztése során.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Elég ránézni a palesztin helyzetről szóló állásfoglalás tartalmára, hogy lássuk, mennyire elfogadhatatlan képmutatás és cinizmus ez a Parlament többsége részéről az emberi jogok (és azok világbeli helyzetének) tekintetében.

Az állásfoglalás egyetlen szóval sem ítéli el Izraelnek a palesztin nép elleni kegyetlen agresszióját, amit pedig semmi sem igazol. Az állásfoglalás tisztára mossa a Gázai övezetben élő palesztin nép elleni barbarizmust – amit az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának határozata erősen kritizált és elítélt – és egyetlen szót sem szól a palesztin emberek iránti szolidaritás jegyében, akik az emberi jogok legkegyetlenebb megsértésének áldozatai, amelyet az izraeli hadsereg és az izraeli állam terrorizmusa követ el ellenük.

Az állásfoglalás azon részei, amelyekkel egyet tudnánk érteni, nem feledtetik a tényt, hogy az EP ezen éves kezdeményezése gyakorlatilag semmi több, mint álnok gyakorlat az emberi jogokkal való manipulációra, valamint azoknak az EU legfőbb hatalmai (illetve nagy gazdasági és pénzügyi csoportjai) által a szuverenitásukat és jogaikat gyakorló emberek ellen irányuló, a beavatkozás fegyvereként való elfogadhatatlan használatára.

Ismét elmondjuk: számíthatnak ránk abban, hogy megvédjük az emberi jogokat, de nem számíthatnak ránk abban, hogy részt vegyünk e képmutatásban.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), írásban. – (PL) Én az emberi jogok 2008-as világbeli helyzetéről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló Obiols i Germà-jelentés elfogadására szavaztam. Azért szavaztam a jelentés mellett, mert a XVI. Benedek pápát támadó botrányos módosítást elutasítottuk. Ha a pápát az emberi jogokat fenyegető veszélyként ítélnénk meg, az azt jelentené, hogy a világ kifordult a négy sarkából. Nem értem e módosítás szerzőit.

Sajnos számtalan esetben sérülnek az emberi jogok szerte a világban. Ezekkel törődnünk kell, el kell ítélnünk őket, és fel kell lépniük ellenük. A katolikus egyház és számos más hitvallás a szövetségünk az emberi méltóság tisztelésének biztosításáért vívott harcban. A pápa emiatti támadása csupán a választások előtti cinizmus és a kártékony radikalizmus bizonyítéka. Kár, hogy néhány európai parlamenti képviselő hivatali idejének végén ilyen kellemetlen ügybe keveredett.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A nemzeti szuverenitás fenntartásához elengedhetetlen a független külpolitika. Az egyes tagállamok külkapcsolatainak demokratikus ellenőrzés alá kell tartozniuk. Az EU-nak nem szabad közös külpolitikát folytatnia, mert az ilyen irányba mutató fejlemények azzal a veszéllyel járnak, hogy elveszik az emberektől azt a lehetőséget, hogy az idegen országokkal való kapcsolatok terén tett lépéseikért felelősségre vonhassák saját, választott politikusaikat.

A szóban forgó jelentés számos fontos kijelentést tartalmaz, amely támogatja az emberi jogok bizonyos vonatkozásait. Én természetesen ezek mellett szavaztam. A jelentés egésze azonban a külpolitikával kapcsolatos uniós álláspont támogatásának eszköze.

A zárószavazáson viszont emiatt én ellene szavaztam.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), írásban. – (DA) Elismerem az állásfoglalás céljának jelentőségét, miszerint javítani igyekszik az emberi jogi helyzetet a világ számos sebezhető országában. Osztom abbéli ambícióiban, hogy elérje a halálbüntetés eltörlését és javítsa az emberi jogi jogvédők és a nem kormányzati szervek munkakörülményeit. Továbbá egyetértek azzal, hogy az EU-val együttműködő országokban követelményeket kell szabni az emberi jogokkal kapcsolatban.

Ennek ellenére nem tudom megszavazni az állásfoglalást, mert határozottan ellenzem a Lisszaboni Szerződés késedelmes ratifikálásának említését, amely sértés az ír lakosság azon döntésére nézve, hogy elutasította a szerződést. Mi több, ellenzem, hogy közös szervezetekkel és személyezettel tényleges uniós nagykövetségeket hozzunk létre. Úgy vélem, az EU-nak nincs hatásköre ezen a területen, és nem is kellene, hogy legyen.

Charles Tannock (PPE-DE), írásban. – Én vitába szállok a 2. módosítással, amely az óvszerhasználatlaltal kapcsolatos nézeteiért kritizálta a Római Katolikus Egyházat és annak vezetőjét, Benedek pápát, ám amely módosítást a Ház nagyon bölcsen elvetett. Elég csekély mennyiségű bizonyíték támasztja alá, hogy az óvszerhasználatra való buzdítás valóban megakadályozná az AIDS terjedését.

Benedek pápának emberi joga, hogy ilyen nézeteket valljon, akár egyetértenek ezzel mások, akár nem. Kíváncsi vagyok, hogy ez a jelentés vajon merte-e volna ugyanilyen ellenséges módon kritikával illetni egy másik fő világvallás vezetőjét. A Római Katolikus Egyház szerepe, hogy vezesse a hívőket, s nem az, hogy

őt vezessék. Több tiszteletet kellene tanúsítanunk az iránt az egyház és vallás iránt, amelynek értékein Uniónk alapjai nyugszanak.

Az Európai Parlament brit konzervatív képviselői támogatják, hogy az emberi jogok magas szinten létezzenek világszerte, de összességében tartózkodtak a jelentés zárószavazásán, mivel az olyan témákat is érintett, mint a „reproduktív egészséghez való jog” – amely gyakorlatilag az abortuszt jelenti –, valamint a halálbüntetés, amely egyéni lelkiismereti kérdés, csakúgy, mint az olyan tevékenységi területek támogatása, mint az ICC és a Lisszaboni Szerződés, amelyet pártunk ellenez.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), írásban. – Én vagyok a valódi emberi jogok leglelkesebb támogatója, ezért a jelentés számos szempontból semmilyen gondot nem jelentett számomra. Személyesen én feleltem azért a bekezdésért, amelyben arra kértük a Tanácsot és a tagállamokat, hogy még hatékonyabban lépjenek fel az ellen az emberi jogi katasztrófa ellen, amelyet a Mugabe rezsim okozott Zimbabweben.

A jelentés azonban következetesen és meglehetősen rejtélyes módon úgy utal az EU-ra, mintha az szuverén állam lenne – amely utalásokat a bizottsági ülések alatt jómagam és más képviselőtársaim is sikertelenül próbáltunk meg eltávolítani a szövegből. Az elképzelés, miszerint az egyes tagállamoknak az emberi jogok terén át kellene adniuk nemzeti kiváltságaikat az Európai Uniónak, akár az Egyesült Nemzetek fórumán, akár máshol, teljességgel elfogadhatatlan. Ellenzem továbbá a Lisszaboni Szerződésre való felesleges és indokolatlan utalásokat, amelyet a konzervatívok és számos más képviselő is következetesen elleneznek. A jelentés zárószavazásakor ezen okoknál fogva tartózkodtam.

Anna Záborská (PPE-DE), írásban. – (SK) A jelentés 84. és 96. cikke az emberi jogok kubai helyzetéről szól. El kell mondom, hogy a nemzetközi nyomás ellenére 2008-ban is tovább zajlott a „Fehér ruhás asszonyok” ellen a szisztematikus megfélemlítés, a vallatás és az erőszak kifinomult formái. Néhány héttel ezelőtt a rezsim mindenféle módon igyekezett megakadályozni őket abban, hogy csendes tiltakozást tartsanak férjeik bebörtönzésének hatodik évfordulóján. 2009. április 28-án Pozsonyban a „Fehér ruhás asszonyok” és férjeik támogatása jeléül szolidáris felvonulást tartottak. A hat évvel ezelőtt bebörtönözött 75 aktivista közül, akiknek az ügyét több szervezet, többek közt az EU is támogatta, 54-en még mindig börtönben vannak. Csak ha figyelemmel kísérjük helyzetüket, sikerülhet kiszabadítanunk őket, még mielőtt emberi roncsokká válnának. Ne feledjük, hogy hamarosan a közép- és kelet-európai kommunizmus megdőlésének 20. évfordulóját fogjuk ünnepelni. Annyit tehetünk a kubai börtönökben raboskodókért és feleségeikért, hogy a kubai jogsértésekről szóló bekezdést benne hagyjuk a jelentés szövegében.

Úgy érzem, a 2. módosításról is említést kell tennem, arról, amely élesen bírálta XVI. Benedek pápát. Ez a módosítás becsmerli a katolikus egyház fejét. Emellett, a pápa kijelentéseit egy szinten említi az olyan országok által elkövetett bűncselekményekkel, amelyekben alkalmazzák a halálbüntetést, ahol embereket kínoznak és ölnek meg azért, mert kinyilvánították a véleményüket, és ahol semmiféle tisztelet nem övezi a legalapvetőbb emberi jogokat sem. Utasítsuk el ezt a módosítást!

- Jelentés: Maria Grazia Pagano (A6-0262/2009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), írásban. – A Egyesült Királyságbeli konzervatívok úgy vélik, hogy bár fontos a határokon átnyúló büntetőjogi együttműködés, a jelentés egy olyan egységes európai igazságügyi térséget kíván létrehozni, amely jelentős mértékben veszélyeztetné azon országok hagyományait, amelyek jogrendszere a szokásjogon alapszik. Ennélfogva nem tudjuk támogatni a javaslatot.

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – A büntetőjog határozottan az EU-tagállamok felelősségi körébe tartozik. El tudom fogadni, hogy a tagállamoknak együtt kell működniük a nemzetek közötti büntetőjogi ügyekben, azonban nem fogadom el egy uniós büntetőjogi térség kialakítását. Az EU úgynevezett hatáskörének a büntetőjogra való kiterjesztése indokolatlan és elfogadhatatlan beavatkozást jelentene a brit szuverenitás tekintetében. Szűkebb hazám, Északkelet-Anglia lakói azt akarják, hogy a büntetőjogot elszámoaltatható brit parlamenti képviselők alkossák és brit bírák alkalmazzák.

Az, hogy az EU eddig a kizárólagosan tagállami hatáskörbe tartozó területekre is ki szeretné terjeszteni hatalmát, jól mutatja az EU valódi célját: egy föderális szuperállam létrehozását. Az én vidékemen élők nem szeretnék látni, hogy ez bekövetkezik. Elutasítják az egyre szorosabb unió konvencionális bölcsességét, és a kormányközi együttműködés lazább, rugalmasabb rendszerét szeretnék látni. Remélem, hogy az új képviselőcsoport, amelyben a következő parlamenti ciklus alatt a brit konzervatívok helyet fognak foglalni, képes lesz közvetíteni, mit vár a britek többsége Európától.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) A brüsszeli eurokraták a maffiaszervezetek és általában véve a szervezett bűnözés elleni harc árca mögé bújva még inkább szeretnék érvényesíteni a nemzeteket, népeket és identitásukat leromboló, föderalista nézeteiket.

Csakugyan, míg bár mindenki tudja, hogy az EU minden tagállamának megvannak a maga törvényei, jogi hagyományai és törvénykönyvei, itt a fanatikus euro-föderalisták újabb rohama, mégpedig az „európai igazságügyi kultúra” megteremtésére irányuló vágyaik képében.

E kultúra létrehozása érdekében a következőket kell ugyancsak megteremteni: egy európai igazságügyi iskola, egy európai jogi akadémia a bírók, ügyészek, védőügyvédek és az igazságszolgáltatásban érintett mindenki más számára.

És mi lesz a nemzeti igazságügyi iskolákkal? Mi lesz a szokásjogból eredő jogszabályok és az írott jog jogszabályai közötti áthidalhatatlan különbségekkel?

Erre természetesen nincs válasz.

A gyakorlatban a tagállamok teljes igazságügyi és büntetőjogi rendszerei eltűnnek majd ennek az erőltetett jogharmonizációnak a következtében – amely egy rossz irányba mutató harmonizáció.

Ezek az európai bűvészinasok egy valamit nem értettek meg; csak a nemzetállamok, Európa legfőbb alkotóelemei lesznek képesek gyarapítani és a világban az őt megillető helyre visszaállítani Európát.

Európát nem szabad az európai nemzetek és népek kárán építeni.

- Jelentés: Jean-Luc Dehaene (A6-0142/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) A Parlament ma szavazott „a Lisszaboni Szerződés hatása az Európai Unió intézményi egyensúlyának fejlődésére” című jelentésről. A jelentés azt javasolja, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével Svédország és más tagállamok részére biztosított új képviselői helyekre már a most következő európai parlamenti választások alkalmával válasszanak képviselőket, akik ezután kapjanak megfigyelői státuszt a Parlamentben. A jelentés azt javasolja továbbá, hogy a Bizottság új elnökének jelölése a Lisszaboni Szerződésnek megfelelően történjen. Ez azt jelenti, hogy az elnök megválasztásának tükröznie kell az Európai Parlamentben kialakult többséget, és hogy a jelölt kiválasztását a Tanács és a parlamenti képviselőcsoportok közti egyeztetésnek kell megelőznie.

Úgy döntöttünk, hogy megszavazzuk a jelentést, mert az Európai Parlamentnek fel kell készülnie arra, hogy képes legyen végrehajtani a munkáját érintő olyan változásokat, amelyek a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével aktuálissá válnak. Szavazatainkat azonban semmi esetre sem szabad akképp értelmezni, hogy elébe mennénk az egyes tagállamok ratifikációs folyamatának. Teljes mértékben tiszteletben tartjuk a tagállamok azon jogát, hogy saját maguk döntsék el, hogy beiktatják-e a Lisszaboni Szerződést vagy sem.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Én megszavaztam „a Lisszaboni Szerződés hatása az Európai Unió intézményi egyensúlyának fejlődésére” című jelentést. Ez a jelentés azzal foglalkozik, hogy a Lisszaboni Szerződés milyen hatást gyakorolt az Európai Unió intézményi egyensúlyának alakulására. Rávilágít az új intézkedések meghozatalának és az első kinevezések megtételének fontosságára.

A Lisszaboni Szerződés 2009 végére való lehetséges hatálybalépéséhez a Tanács és az Európai Parlament közötti politikai megállapodásra van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság következő elnökét megválasztó eljárás és a leendő Bizottság jelölése bármely esetben tiszteletben tartsa azon új jogköröket, amelyeket a Lisszaboni Szerződés ez ügyben az Európai Parlamentre ruház.

Ennek eredményeképpen a jelentés tartalmaz egy sor ajánlást az intézményi egyensúly fejlesztésére vonatkozólag, és hangsúlyozza, hogy a Lisszaboni Szerződés minden európai intézményt megerősít hatásköre tekintetében.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ez az állásfoglalás egy öt állásfoglalásból álló csomag része, amelyet ma fogadott el a parlamenti többség, ami a lehető legvilágosabban megmutatta a francia, a holland és az ír nép demokratikusan és szuverén módon kifejezett akaratának semmibevételét, akik népszavazás útján elutasították az Európai Alkotmányt és ikertestvérét, az úgynevezett Lisszaboni Szerződést. Ez is csak egy a sok kezdeményezés közül, amelyek ezt az elfogadhatatlan szerződéstervezetet kényszerítik ránk.

Ahelyett, hogy egyszer és mindenkorra eltemetnénk a Lisszaboni Szerződést, az EP most újra elfogad egy állásfoglalást, amely dicsőíti az Európai Uniónak ebben az állásfoglalásban javasolt antidemokratikus intézményi egyensúlyát, titkolva számos egyéb között azt a tényt, hogy ez:

- szuverén jogköröket ad át a portugál emberektől az EU nemzetek feletti intézményeinek, amelyeket a legfőbb hatalmak uralják, és amelyre élő példa a kizárólagos gazdasági övezetünkben lévő tengerbiológiai erőforrások kezelése;

- kiterjeszti a többségi döntés szabályának alkalmazási körét a döntéshozatalban, amely tovább fogja erősíteni nagyhatalmak dominanciáját, és meg fogja akadályozni, hogy Portugália megvétőzzon a nemzeti érdekeivel ellentétes döntéseket;

- fokozza a nemzeti demokratikus intézményektől való hatáskörmegvonást (holott ezek az egyetlenek, amelyek közvetlenül az emberek demokratikus akarátán alapulnak); ennek egyik példája, hogy átruházza a nemzeti parlamentek bizonyos hatásköreit, amelyek így elvesztik bizonyos alapvető területeken való döntéshozatali hatáskörüket, és amelyek így egyfajta tanácsadói testületté válnak, amelyeknek nincs joguk megvétőzni a saját nemzeti érdekekkel ellentétes közösségi döntéseket.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Lisszaboni Szerződést, amely 96%-ban megegyezik az Alkotmányos Szerződéssel, az Írországban rendezett népszavazáson elutasították. Az Alkotmányos Szerződés tervezetét pedig már ezt megelőzően elutasították Franciaországban és Hollandiában.

E Parlament többsége nem hajlandó elismerni politikai veszteségeit. Ez felháborító büntett a demokratikus elvekkel szemben, és éppolyan felháborító példája annak a hatalmi arroganciának, amely az EU-n belüli együttműködést jellemzi.

Érdemes megjegyezni, hogy Dehaene úr jelentésének 4. bekezdésében ez olvasható (idézet): „üdvözli, hogy a Lisszaboni Szerződés meghatározza, hogy az Európai Tanács egyhangúlag és az Európai Parlament beleegyezésével újabb területekre terjesztheti ki a minősített többséggel történő döntéshozatalt és a rendes jogalkotási eljárást, feltéve hogy a nemzeti parlamenteknek nem lesz ellenvetésük”.

Annak dacára, hogy több tagállam választói nyilvánvalóan szkeptikusak az egyre inkább nemzetek felettivé váló Unióval szemben, az Európai Parlamenten belüli föderalista többség azt jelzi, hogy lehetőség van az Európai Uniót a Lisszaboni Szerződés értelmében még inkább nemzetek felettivé alakítani és még több hatáskört ruházni át rá anélkül, hogy új szerződés köttetne.

Én a jelentés ellen szavaztam.

- Jelentés: Elmar Brok (A6-0133/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) A Parlament ma a Lisszaboni Szerződés fényében az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti kapcsolatok fejlődéséről szóló jelentésről szavazott. A jelentés üdvözli a Lisszaboni Szerződés alapján a nemzeti parlamenteket megillető új jogokat. Továbbá tanulmányozza az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti kapcsolatok jövőbeni fejlődésének lehetőségeit.

Azért szavaztunk a jelentés mellett, mert az Európai Parlamentnek fel kell készülnie arra, hogy képes legyen végrehajtani a változtatásokat, amelyek munkájával kapcsolatban előfordulnak majd, ha a Lisszaboni Szerződés hatályba lép. Ugyanakkor szavazatainkat semmiképpen nem szabad az egyes tagállamok jóváhagyási folyamatainak megsértéseként tekinteni. Teljes mértékben tiszteletben tartjuk minden egyes tagállam jogát arra, hogy maga döntsön arról, jóváhagyja-e a Lisszaboni Szerződést.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Én Brok úr jelentése mellett szavaztam. A jelentés üdvözli a Lisszaboni Szerződés alapján a nemzeti parlamenteket megillető új jogokat, és megvizsgálja a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament közötti jövőbeni együttműködés lehetőségeit.

A Lisszaboni Szerződés elfogadása a Cseh Köztársaságban fontos lépést jelent a szerződés gyors hatálybalépése felé. A jelentés bemutatja, mennyire fontos az Európai Unió új szerződése.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Mi a jelentés ellen szavaztunk, először is azért, mert okafogyott: a Lisszaboni Szerződés nem létezik; három népszavazás utasította el.

Másodszor azért szavaztunk ellene, mert azt javasolja, hogy a nemzeti parlamentek rendelődjenek alá az Európai Parlamentnek: ez utóbbi felsőbbbsége erejének és kétségtelenül elviselhetetlen arroganciájának

biztonságában támogatást nyújtana a nemzeti parlamenteknek – amelyek az ő szemében nyilvánvalóan szűk látókörűekből és idiótákból állnak –, hogy uniós szövegeket vizsgáljon meg. Vajon ez támogatás vagy nyomásgyakorlás? Meghívatná magát a nemzeti parlamentek plenáris üléseire; tanácsadó szerepet játszana; befolyásolná a módot, ahogyan a parlamentek átültetik a szövegeket, csupán annak érdekében, hogy erősítse az egységességet; érvényesítené az akaratát, hogy a védelmi költségvetés mindenképpen megvitatásra kerüljön... talán azt is megszabná számukra, hogyan ellenőrizzék a kormányokat és a tevékenységüket a Tanácson belül?

Végül, azért szavaztunk ellene, mert kettős képmutatáson alapul: a nemzeti parlamentek semmi egyebet nem kaptak, mint egy rendkívül nehezen végrehajtható, ebből eredően hatástalan jogot arra, hogy ellenőrizzék a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartását; ez az elv áztatás, minthogy sok kizárólagosnak mondott uniós hatáskör érinthetetlen, és a szubszidiaritásnak a szerződések által meghatározott fogalma ténylegesen Brüsszel jogainak kedvez.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ez az állásfoglalás egy öt állásfoglalásból álló csomag része, amelyet ma fogadott el a parlamenti többség, ami a lehető legvilágosabban megmutatta a francia, a holland és az ír nép demokratikusan és szuverén módon kifejezett akaratának semmibevételét, akik népszavazás útján elutasították az Európai Alkotmányt és ikertestvérét, az úgynevezett Lisszaboni Szerződést. Ez is csak egy a sok kezdeményezés közül, amelyek ezt az elfogadhatatlan szerződéstervezetet kényszerítik ránk.

A Lisszaboni Szerződés fényében az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti kapcsolatok fejlődéséről szóló állásfoglalás a csalás kiváló példája.

Az EP üdvözli a „a Lisszaboni Szerződés ... alapján a nemzeti parlamenteket megillető kötelezettségeket és jogokat, amelyek növelik ezek szerepét az Európai Unió politikai folyamataiban”. Nevetni lehetne rajta, ha nem volna ilyen komoly. Az EP elrejtja aényt, hogy tekintettel a nemzeti parlamenteknek a döntéshozatal folyamatában való szerepének feltételezett növekedésére, a Lisszaboni Szerződés által valójában az történik, hogy ezek a parlamentek sokkal többet vesztenek, mint amennyit (látszólag) nyernek, figyelembe véve a jogok széles körű átruházását az Európai Unió intézményeire. Még a szubszidiaritás elve tiszteletben tartásának (á)ellenőrzése (a közösségi intézmények által gyakorolt olyan határhörök felett, amelyeket időközben a nemzeti parlamentek az EU-ra ruháztak) sem adja meg egyik nemzeti parlamentnek sem a vétó jogát.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Lisszaboni Szerződést, amely 96%-ban megegyezik az Alkotmányos Szerződés tervezetével, az Írországban rendezett népszavazáson elutasították. Az Alkotmányos Szerződés tervezetét pedig már ezt megelőzően elutasították Franciaországban és Hollandiában.

E Parlament többsége nem hajlandó elismerni politikai veszteségeit. Ez felháborító büntett a demokratikus elvekkel szemben, és éppolyan felháborító példája annak a hatalmi arroganciának, amely az EU-n belüli együttműködést jellemzi.

Brok úr jelentése dicséri az Alkotmányt, amely létrehozta az Alkotmányos Szerződés tervezetét. Ezt az Alkotmányt erősen kritizálták teljes egészében antidemokratikus volta miatt, és mert felülről elnöke, Giscard d'Estaing ellenőrzte.

Véleményem szerint Brok úr jelentésének arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy mivel addig, míg a képvisleti demokrácia politikai vitái a nemzeti parlamenti választásokra összpontosítanak, a nemzeti parlamenteknek kellene az Unión belüli legfelsőbb döntéshozó testületeknek lenniük, nem pedig az Európai Parlamentnek.

A jelentés ellen szavaztam.

- Jelentés: Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0043/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) A Parlament ma szavazott a jelentésről, amely felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson be egy polgári kezdeményezésről szóló rendeletre irányuló javaslatot, amint a Lisszaboni Szerződést jóváhagyták. A polgári kezdeményezés azt fogja jelenteni, hogy jelentős számú tagállamból származó egymillió polgár lesz képes felkérni a Bizottságot jogalkotási javaslat benyújtására. Ez a Tanácsával egyenértékű jogot fog adni a polgároknak ahhoz, hogy jogalkotási javaslat benyújtására kérjék fel a Bizottságot.

Azért szavaztunk a jelentés mellett, mert az Európai Parlamentnek fel kell készülnie arra, hogy képes legyen végrehajtani a változtatásokat, amelyek munkájával kapcsolatban előfordulnak majd, ha a Lisszaboni Szerződés hatályba lép. Ugyanakkor szavazatainkat semmiképpen nem szabad az egyes tagállamok

jóváhagyási folyamatainak megsértéseként tekinteni. Teljes mértékben tiszteletben tartjuk minden egyes tagállam jogát arra, hogy maga döntsön arról, jóváhagyja-e a Lisszaboni Szerződést.

Richard Corbett (PSE), írásban. – Én és munkáspárti kollégáim támogatjuk a polgári kezdeményezés bevezetését a Lisszaboni Szerződés sikeres jóváhagyása esetén. Ez megerősítené a polgárok európai politikai folyamatokban való részvételi jogait, és kiegészítené azt a már létező értékes jogát, hogy petíciót nyújthat be a Parlamenthez.

Ugyanakkor nyugtalanít, hogy Kaufmann asszony javaslatai nyomán a polgári kezdeményezés folyamata megreked vagy akadályokba ütközik a fárasztó bürokratikus követelmények miatt (például a tagállamoknak ellenőrizniük kell minden aláírás és előzetes bizottsági hitelesítés törvényességét). A nagyobb részvételre való ösztönzésben a polgári kezdeményezés szellemét kellene követnünk – nevezetesen azt, hogy a lehető legkönnyebben hozzáférhetőnek és használhatónak kellene lennie. Ezért nem tehetünk mást, tartózkodunk a jelentésről tartott szavazáskor.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Én a polgári kezdeményezés megvalósításáról szóló jelentés mellett szavaztam. A Lisszaboni Szerződés bevezeti az uniós állampolgárok kezdeményezését vagy más szóval az állampolgárok európai törvényhozási folyamatban való részvételhez való jogát. Ez egy tökéletesen új eszköz a demokrácia és az állampolgári jogok megerősítésére.

Kétségtelen, hogy az uniós polgárok ezáltal közelebb kerülnek majd az európai intézményekhez, valamint tudatosabban és fokozottan vesznek majd részt a döntéshozatali folyamatban.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) A Kaufmann-jelentés célja, hogy közvetlenné tegye a „polgári kezdeményezések” megvalósítását, ahogyan azt az Európai Unióról szóló szerződés sikertelen változatának 11. cikke meghatározza: „legalább egymillió uniós polgár, akik egyben a tagállamok egy jelentős számának állampolgárai, kezdeményezheti, hogy a Bizottság – hatáskörén belül – terjesszen elő megfelelő javaslatot azokban az ügyekben, amelyekben a polgárok megítélése szerint a Szerződések végrehajtásához uniós jogi aktus elfogadására van szükség”.

Szeretném itt figyelmeztetni az állampolgárokat. Ez az új „jog” áltatás. Egyetlen dologról gondoskodik: annak lehetőségéről, hogy a Bizottságot új uniós jogszabályok meghozatalára kérjék fel, arra nem, hogy a már létezőket eltörölje vagy megváltoztassa; nem arra, hogy változtasson az irányelveken. Továbbá egyetlen esetben sem kötelezhető a Bizottság a meghallgatásukra.

Ha az eurokraták annyira szeretnék jogot adni az uniós polgároknak, akkor azzal kellene kezdeniük, hogy tiszteletben tartják a szavazatukat, és végre felfogják, hogy a „Nem” szavazat nemet jelent francia, holland, angol, kelta és minden más nyelven.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ez az állásfoglalás egy öt állásfoglalásból álló csomag része, amelyet ma fogadott el a parlamenti többség, ami a lehető legvilágosabban megmutatta a francia, a holland és az ír nép demokratikusan és szuverén módon kifejezett akaratának semmibevételét. Ez is csak egy a sok kezdeményezés közül, amelyek az elfogadhatatlan Lisszaboni Szerződés tervezetét kényszerítik ránk.

Az állásfoglalást az értelmetlenség és a képmutatás jellemzi.

Az EP dicsérheti fellengzősen „az állampolgárok részvételi jogának gördülékeny, átlátható és hatékony gyakorlását”, és az úgynevezett „polgári kezdeményezést”, amelyet a Lisszaboni Szerződésként ismert szerződéstervezetbe vezettek be. Az igazság az, hogy azok az erők, amelyek vezetik és előmozdítják az európai integrációt és a Lisszaboni Szerződést, megtették és megtesznek mindent, amit csak tudnak, hogy megakadályozzák az embereket abban, hogy azok megvitassák és megértsék a szerződéstervezet tartalmát, és népszavazás útján nyilváníthassák véleményüket.

Mi több, miután az írek elutasították ezt a föderalista, neoliberais és katonai jellegű szerződéstervezetet, mindent megtesznek, amit csak tudnak, hogy egy újabb népszavazást kényszerítsenek ki az országban (annyiszor lesz újabb, amíg az írek igent nem mondanak).

Más szóval megakadályozzák az embereket abban, hogy népszavazás útján kifejezzék demokratikus és szuverén akaratukat, majd mézesmázos szavakkal az úgynevezett „polgári kezdeményezés” felmagasztalásával ködösítenek, amelyet láthatóan már a kezdetek kezdetétől rengeteg feltételnek rendeltek alá.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Lisszaboni Szerződést, amely 96%-ban megegyezik az Alkotmányos Szerződés tervezetével, az Írorszában rendezett népszavazáson elutasították. Az Alkotmányos Szerződés tervezetét pedig már ezt megelőzően elutasították Franciaországban és Hollandiában.

E Parlament többsége nem hajlandó elismerni politikai veszteségeit. Ez felháborító büntett a demokratikus elvekkel szemben, és éppolyan felháborító példája annak a hatalmi arroganciának, amely az EU-n belüli együttműködést jellemzi.

Kaufmann asszony jelentése előre iszik a medve bőrére. Kivételes arroganciát mutat a demokrácia, és mindenekelőtt az ír lakosság iránt, akiket újra népszavazásra fognak kényszeríteni, mivel – a politikai berendezkedés nézőpontjából – legutóbb „rossz” választ adtak. Ebben a helyzetben nincs értelme megvitatni a jelentést az Európai Parlamentben. A javasolt polgári kezdeményezés önmagában véve igen zavaros javaslat arra, hogy a polgárok a választott politikusok tekintetében bármilyen befolyást élvezzenek. Az utóbbiak megtehetik, hogy tökéletesen figyelmen kívül hagyják ezeket a kezdeményezéseket, ha ahhoz van kedvük.

A jelentés ellen szavaztam.

- Állásfoglalási indítvány B6-0258/2009 (Vegyi anyagok)

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), írásban. – (NL) Noha az állásfoglalás jó, ellene szavaztam, mert az Európai Parlament egyetértését adta az állásfoglalásban ahhoz, hogy a Bizottság mentességet adjon bizonyos elektrolitikus berendezéseknek az azbesztre vonatkozó tilalom alól. Azt gondolom, hogy amennyiben Önök azt állítják, hogy Európában az azbesztre teljes tilalom vonatkozik, akkor ezt következetesen be is kell tartani, és semmilyen mentességet nem szabad adni. Továbbra is vannak az azbeszttel kapcsolatos kockázatok miatti súlyos betegeink, és érthetetlennek tartom, hogy a Bizottság miért nem vette ezt figyelembe. Ezért az azbeszt áldozataival való szolidaritásból az állásfoglalás ellen szavaztam.

11. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 13.20-kor felfüggesztik, és 15.00-kor újra megnyitják)

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY

alelnök

12. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

13. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről

13.1. Irán: Roxana Saberi esete

Elnök. – A következő napirendi pont az Iránról szóló hat állásfoglalási indítvány megvitatása: Roxana Saberi esete⁽²⁾.

Tunne Kelam, szerző. – Elnök asszony, amint az tegnap az emberi jogok világbeli helyzetéről folytatott vitában elhangzott, Irán hírhedt az emberi jogok megsértéséről.

Ma Roxana Saberi esetét vitatjuk meg, annak az újságírónak az esetét, akinek mindössze három hete volt a tárgyalása, és nyolcévi börtönbüntetésre ítélték úgynevezett kémkedésért. Tény, hogy Roxana Saberi több mint egy hónapon át nem érte el az ügyvédjét. Nem volt esélye tisztességes vagy nyílt tárgyalásra, mert a tárgyalás zárt ajtók mögött zajlott. A vádlott éhségsztrájkot folytatott legalább két hétig. Igaz, felhagyott vele, de egészsége továbbra is nagy veszélyben forog.

Ezért vagyunk ma itt, hogy üzenetet intézzünk az iráni hatóságokhoz, miszerint egyértelműen helytelenítjük az iráni forradalmi bíróság által 2009. április 18-án kimondott ítéletet, és felkérjük, hogy Roxana Sabert azonnal és feltétel nélkül engedjék szabadon azon az alapon, hogy a tárgyalást zárt ajtók mögött folytatták, jogi eljárás nélkül.

⁽²⁾ lásd a jegyzőkönyvet.

Hozzá szeretném tenni, hogy Irán hírhedt a tömeges, módszeres, nyilvános kivégzéseiről, legyen az megkövezés, akasztás, beleértve a fiatalok elkövetőit is. Ez is része az üzenetünknek.

Erik Meijer, szerző. – (NL) Két és fél perc, elnök asszony. Az elmúlt öt évben rengeteg vitánk volt Iránról. A képviselőcsoportom rokonszenvezett az 1970-es évek végi forradalommal, nem mintha bármilyen kapcsolata lett volna az akkori vallási szélsőségekkel, hanem mert az előző kormány, amelyet a Pahlevi család vezetett, nem képviselte a népet. Az a kormány csak azért maradhatott fenn, mert szoros kapcsolatai voltak az Egyesült Államokkal és Európával.

Mivel az ezt megelőző kormányt, amelyet Mosszadek miniszterelnök vezetett, és amely nagyobb népszerűségnek örvendett, külföldi nyomásra eltávolították, a népesség nagy része, amely szemben állt a kormánnyal, szélsőségesen nyugatellenes magatartást sajátított el. A Nyugatot nem szövetségesnek tekintették a demokráciáért és fejlődésért folytatott harcban, hanem nyereszkedő gyarmatosítónak és elnyomónak.

Ma már nem lehet kétségünk afelől, hogy a hatalom olyan csoportok kezébe került, amelyek nemcsak az Egyesült Államokkal és Izraellel keresik a konfliktust, hanem szélsőségesen konzervatívak, vallási türelmetlenség és demokráciaellenesség jellemzi őket. Elnyomják saját állampolgáraikat, hatásukra az igazságszolgáltatás és a katonaság a vallási fanatikusok erős markába került, és megakadályozzák a szavazópolgárokat abban, hogy olyanokra szavazzanak, akik mérsékeltbb nézeteket vallanak. A nők, az etnikai, vallási kisebbségek jogait félresöpörték, és a halálbüntetést gyakran nyilvánosan hajtják végre, a legkegyetlenebb módon, a meg nem alkuvó magatartás elnyomásának eszközeként.

Mi több, az ellenzéki tevékenység Iránon belül letartóztatást vonhat maga után. Az ellenzék külföldre menekült képviselőit üldözik, jelenlegi tartózkodási helyeiken az adott országok kormányai, médiája és közvéleménye rossz hírt kelt. Látható ez az azokból a törekvésekből, hogy a száműzött ellenzéket a terrorista szervezetek listájára helyezték, továbbá hogy bezárassák az iraki Asraf menekülttábor. E Parlament, nagyon helyesen, nemrégiben felszólalt e két törekvés ellen.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Paulo Casaca, szerző. – (PT) Elnök asszony, május 1-je, amely Nyugaton ünnepnap, Iránban sajnos továbbra is a küzdelem napja. Ebben az évben nemcsak az iráni munkások tüntetésének szokásos kegyetlen elfojtása jellemezte ezt a napot, hanem egy fiatal nő, a 17 éves Delara Darabi kivégzése is, akit bűnösnek találtak, noha minden arra mutatott, hogy nem követte el a bűntettet.

Az Amnesty International szerint a fiatal nő a kivégzése előtti napon jövőbeni terveiről beszélt az édesanyjának, remélve, hogy a kiszabadítását követelő óriási kampány sikeres lesz.

Delara Darabi immár újabb mártírja a vallási fanatizmusnak, mint oly sokan mások, akiknek a kivégzését elítéltük ebben a Házban.

A héten az emberi jogi szervezetek is megerősítették azt a hírt, amelyet az Iráni Ellenállás Nemzeti Tanácsa tett közzé május 1-jén egy házasságtöréssel vádolt férfinak a lakani börtönben való megkövezéséről, és bejelentette egy gilani tartományból származó másik férfi küszöbön álló megkövezését is, újra csak meghazudtolva az erre a barbár gyakorlatra vonatkozó, feltételezett iráni moratóriumot.

Ahogy azt a halálbüntetés eltörléséért harcoló mozgalom, a *Tire as Mãos de Caim* jelentette, Irán világelső az egy főre eső kivégzések számában. Csak ma reggel négy embert végeztek ki az evini börtönben, míg május 2-án másik nyolcat a taibadi börtönben.

A harmadik országbeli állampolgárok, mint az amerikai Roxana Saberi bebörtönzése szintén rutin eljárás annak érdekében, hogy más országoktól diplomáciai engedményeket zsaroljanak ki.

Ebben a tekintetben a *Tire as Mãos de Caim* titkára, Sergio D'Elia által tett észrevétel rendkívül találó és a legfontosabb pontra világít rá: a mollák rendszerének kegyetlenségéért nem egyedül az iráni fundamentalista rezsim a felelős. Az európai kormányok is hozzájárulnak ehhez a hallgatásukkal, a türelmükkel és a megbékítésre irányuló állandó vágyukkal, továbbá azzal, hogy engednek az iráni politikai és kereskedelmi zsarolásnak. A teheráni rezsim az egész világ, és még ennél is nyilvánvalóbban saját állampolgárainak békéjéért és biztonságát fenyegeti olyan tettek által, amelyeket évtizedek óta gyakorol. Európa ahelyett, hogy ezt figyelembe venné, Iránban látja a Közel-Kelet problémáinak megoldását, amikor épp Irán a fő probléma.

Megragadva ezt az utolsó alkalmat, hogy az Európai Parlament előtt beszélhetek, felkérem azokat, akik itt lesznek a következő ülésen, ne hagyják sorsukra az irániakat a börtönöreik markában, és ne hagyják a Közel-Kelet népét a vallási fanatizmus örvényében.

Marios Matsakis, szerző. – Elnök asszony, nem fogom elismételni, ami már elhangzott a könyörtelen iráni teokratikus rendszer kapcsán. Egyetértek ezekkel az álláspontokkal, ám én képviselőtársam, az imént távozott Mayer úr által említett hasonló szempontból kívánom megközelíteni a kérdést.

Irán, ez a több évezredes civilizációval, kultúrával rendelkező ország, ma elszomorító állapotban van a demokrácia, az emberi jogok és az igazságszolgáltatás tekintetében. Ebben a helyzetben néhány nyugati országunk sem mondható véletlennek. Ne feledjük, hogy egyes kormányok, mint az USA és Nagy-Britannia kormánya éveken át támogatta, fegyverrel látta el és hatalmon tartotta az iráni sah jól ismert gyalázatos diktatúráját. Szükségszerű volt, hogy amikor a sah uralmát végül népfelkeléssel megdöntötték, az iszlám szélsőségesek termékeny talajra leljenek, beássák magukat a hatalomba, és a Nyugat elleni gyűlölet érzését ápolják.

Erre jöttek a szélsőségesen erőszakos magatartású, egymást követő amerikai kormányok, a drasztikus szankciók álláspontja, amely csupán további szenvedést okozott az iráni népnek, és tovább erősítette a Nyugattal szembeni ellenséges érzéseket. Remélhetőleg az USA új elnöke, Obama elnök úr – aki úgy tűnik, az eszével kíván inkább harcolni, semmint az öklével, mint ahogyan azt az előző elnök, Bush úr oly eredménytelenül tette – új reményt ad arra, hogy az iráni nép Nyugathoz fűződő érzései és kapcsolatai javulnak majd.

Egy ilyen közeledés segíteni fog az iráni átlag állampolgároknak megérteni, hogy a Nyugat a barátjuk kíván lenni, nem pedig az ellenségük, és végül Irán népe maga fogja megdönteni az iszlám fundamentalista rezsimet, amely olyan demokráciaellenesen ellenőrzi az életüket, és oly sok szenvedést okoz neki, mint a mai vitánk középpontjában álló esetben is.

Ewa Tomaszewska, szerző. – (PL) Elnök asszony, Roxana Saberi 32 éves újságíró kettős (amerikai és iráni) állampolgárságú, és több – Amerikában, Angliában és Iránban szerzett – egyetemi diplomával rendelkezik. Újságíróként dolgozott Iránban, és megbízásának lejárta után is folytatta ezt a tevékenységet. Amikor letartóztatták, majd nyolcévi börtönbüntetésre ítélték azzal a hamis váddal, hogy az Egyesült Államoknak kémkedett. A hamis vád elleni tiltakozásként és a tisztességes tárgyalás elmaradása miatt éhségsztrájkba kezdett. Rendkívül lesóványodott. Édesített vizet kezdett inni orvosi felügyelet alatt, mostanra felhagyott az éhségsztrájkjal, és várja a fellebbezéséről szóló híreket. Egészsége és élete még mindig veszélyben forog.

Irán közismert drákói büntetéseiről és nyilvános kivégzéseiről, a fiatakorúakra sem kímélve. Követeljük Roxana Saberi kiengedését. Fellebbezünk a tisztességes tárgyalásért. Úgy vélem, a nemzetközi közösségnek nyomást kellene gyakorolnia Iránra annak érdekében, hogy hagyjon fel drákói eljárásaival.

Laima Liucija Andrikiienė, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (LT) Roxana Saberiéről beszélünk, egy amerikai-iráni újságíróról, aki az ABC Radiónak, a BBC-nek és a dél-afrikai televízióknak dolgozott. Kémkedés miatti váddal nyolc évre ítélték és bebörtönözték, ahol éhségsztrájkba kezdett. Május 1-jén, mivel nagyon legyengült, a börtönkórházba szállították. Tudjuk, hogy öt héten át megtagadták tőle az ügyvédhez fordulás jogát. Tárgyalása sem tisztességes, sem nyilvános nem volt.

Tegnap a BBC közölte, hogy a következő héten, május 12-én a fellebbezési bíróság meghallgatja Roxana Sabieri fellebbezését, ám ez is újra zárt ajtók mögött fog zajlani. Helytelenítjük az iráni forradalmi bíróságnak Roxana Sabierire vonatkozó megalapozatlan döntését. Továbbá úgy vélem, igen fontos, hogy újra arra ösztökéljük az iráni kormány intézményeit, hogy tartsák be az Irán által ratifikált összes nemzetközi emberi jogi előírást, különösen a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egységokmányát és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát, amely két utóbbi biztosítja a jogot a tisztességes tárgyaláshoz.

Justas Vincas Paleckis, a PSE képviselőcsoport nevében. – (LT) E jogalkotási ciklus utolsó napján, egy ilyen csodás tavaszi napon, szép dolog volna azt remélni, hogy ez a téma, az emberi jogok megsértése valahogyan egyszer s mindenkorra lekerül a Parlament napirendjéről, és a Parlamentnek ezt nem kell többé megvitatnia e csodálatos teremben. Jóllehet, ez csupán egy ábránd, és ma, mint mindig, napirendünk zsúfolt, és még csak nem is tartalmazza a világ különböző országainak összes fájdalmas esetét.

Nem ez az első alkalom, hogy Iránról vitázunk ezen a plenáris ülésen. Ezúttal Roxana Sabieri törvénytelen bebörtönzése képezik vitánk tárgyát. Látszólag jelentéktelen szabálysértés miatt – bort vásárolt – tartóztatták le, bár Iránban ez valóban szabálysértés. Ezt követően ugyanakkor azzal vádolták meg, hogy hivatalos

megbízás nélkül dolgozik újságíróként, amit később az USA által megbízott kémkedés vádjává alakítottak. Az iráni kormány egynapos zárt ajtók mögött folyó tárgyalást rendezett, tanúk és tényleges, nyilvánosan közzétett vádak nélkül.

Nem ez az első alkalom, hogy az iráni kormány lábbal tiporja az emberi jogokat, törvénytelenül börtönöz be embereket, és olyan ítéletet hoz, amely sérti a nemzetközi szabályokat. Delara Darabi kivégzése, Maryam Malek újságíró és a munkavállalói jogok védőinek fogva tartása – ez csak néhány példa a sok közül. Fel kell ismernünk, hogy az iráni fundamentalisták továbbra is rendeznek politikai tárgyalásokat abbéli igyekezetükben, hogy jobban megfélemlítsék a szabadgondolkodókat. Sajnálatos, hogy Irán ily módon folytatja elszigetelődési politikáját, és nem sikerül kiaknáznia a nemzetközi közösség és az Egyesült Államok új kormányának kezdeményezéseit, és rendeznie kapcsolatait.

Mindig elmondom, hogy a párbeszéd és a kölcsönös megértés jobb a konfrontációnál, ám ezúttal azt javaslom, hogy erre az esetre nagyon szigorú, kemény módon reagáljunk, és követeljük, hogy az iráni rezsim bírósága tartsa tiszteletben az összes nemzetközi előírást.

Struan Stevenson (PPE-DE). – Elnök asszony, Roxana Sabieri újságíró koholt kémkedési vádak alapján való bebörtönzése szégyenletes, és egy újabb megdöbbentő bűntett a teheráni fasiszta rendszer bűnügyi visszaéléseinek hosszú lajstromán.

Múlt pénteken, ahogyan Paulo Casaca elmondta, hóhérai fogtak egy 23 éves lányt és a cellájából az akasztófához vezették anélkül, hogy előtte szüleit értesíthette volna. Dilara Darabit 17 évesen felakasztották egy olyan bűntett miatt, amelyről azt vallotta, nem követte el.

Ez történik Iránban az igazságszolgáltatás nevében. Mindennapos a nők – akár terhes nők – és gyermekek középkori megkínzása és kivégzése. Az emberi jogokkal való visszaélés a hétköznapi élet része, és mégis, vannak emberek itt a Parlamentben, akik támogatják ezt a korrupt és gonosz rendszert: azokhoz az európai vállalatokhoz hasonlóan, amelyek továbbra is üzletelnek Iránnal, szemüket befogják, fülük süket az elnyomottak kiáltására. Szégyen rájuk és szégyen a kegyetlen mollákra! Emlékeznünk kellene a történelem tanítására: minden fasiszta rendszer kudarcra ítéltetett; a szabadság és az igazság mindig győzedelmeskedni fog a gonoszon.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Elnök asszony, eredeti felszólalási időkeretem méltatlanul félbe lett szakítva, mivel megközelítette a két és fél perces határt, de érvelésem következtetése az volt, hogy nem lehet változásokat létrehozni idegen beavatkozás vagy a katonai erőszak egyéb formáinak útján. Pontosan ez a fajta megközelítés volt az a múltban, amely a jelenlegi rendszer megszületéséhez vezetett. Ha idegen beavatkozással fenyegetik Iránt, sok, a jelenlegi kormányt gyűlölő iráni valójában rohanna a kormány támogatására, hogy megvédje a szülőhazáját.

Ugyanakkor a másik végletbe sem eshetünk. Helytelen abban a hitben keresni az együttműködést ezzel a rendszerrel, hogy a hatalom jelenlegi összetétele tartós lesz, vagy, hogy az ország stabilitásának támogatása kedvez majd az európai energiaellátásnak. Az egyetlen módja, hogy javulást érzünk el, ha következetesen kiállunk az emberi jogokért, és támogatást nyújtunk a demokratikus ellenzéknek. Ebbe beletartozik az a fajta javulás is, amely a kedvezni fog az áldozatnak, aki e vita tárgya volt.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Elnök asszony, szeretném támogatni munkatársamat – noha skót –, Struan Stevensont.

Perzsia, mint ahogy azt mindannyian tudjuk, kontinensünk és a világ egyik nagy civilizációja volt. Rengeteg iráni tisztességes, jó ember. Struan a szívéből beszélt, és igaza van. Nincs ember, aki nőket és gyermekeket öl, és erre büszke. Mit fogunk tenni? Mi csupán az Európai Parlament képviselői vagyunk. Mindössze annyit tehetünk, hogy dühösen kiabálunk a kegyetlenség és embertelenség e formája ellen.

Egyetlen következtetésem, hogy támogatnunk kell a demokratikus, civilizált irániakat, és együtt kell működnünk velük, hogy tisztességes, emberséges, civilizált kormányt biztosítsunk Irán jóra való emberei számára, és ítéltesse el a gyilkosok.

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, a Bizottság szorosan nyomon követi Roxana Sabieri esetét, beleértve a fellebbezési eljárásra való felkészülést, amely jövő hét elején veszi kezdetét. A Bizottság aggódik Roxana Sabieri egészségéért, akit legyengített az éhségsztrájk, amelyet Sabieri apja szerint azután kezdett el, hogy a teheráni forradalmi bíróság a múlt hónapban állítólagos kémkedésért nyolcévi börtönbüntetésre ítélte.

A Bizottság úgy véli, Sabieri tárgyalása, amelyet zárt ajtók mögött folytattak, nem felelt meg a tisztességes és nyílt tárgyalás által megkívánt minimumkövetelményeknek. A Bizottság teljes mértékben támogatta a cseh elnökség által 2009. április 2-án Sabieri esetéről közzétett tanácsi nyilatkozatot. Reméljük, hogy az iráni igazságszolgáltatás késedelem nélkül tisztességes és nyílt tárgyalást fog biztosítani, gondoskodva az iráni jogszabályok szerinti minden biztosítékról.

A Bizottságot mélyen aggasztja az emberi jogok és az alapvető szabadságok helyzetének folyamatos romlása. Delara Darabi közelmúltban történt kivégzése, akit május 1-jén akasztottak fel egy olyan bűntettért, amelyet állítólag kiskorúként követett el, a gyászos helyzet egy újabb megerősítése. Az EU ebben az esetben is közzétett egy nyilatkozatot, amely mélyen elítéli a kivégzést.

A Bizottság ismételten szorgalmazta, és továbbra is szorgalmazni fogja, hogy az iráni hatóságok tartsák tiszteltben az emberi jogokat a nemzetközi kötelezettségvállalások tekintetében, beleértve a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egységokmányával és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatával kapcsolatosakat. Az emberi jogok helyzetének javulása Iránban a Bizottság számára elengedhetetlen ahhoz, hogy a közeljövőben fokozza az országgal folytatott politikai párbeszédet és együttműködést.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Glyn Ford (PSE), írásban. – Roxana Saberi 2009. április 18-i „kémkedésért” való elítélésére anélkül került sor, hogy Saberinek lehetősége lett volna ügyvédhez fordulni, és olyan tárgyalás alapján, amely nem volt sem tisztességes, sem nyílt.

Nem vagyok naiv. Amerika alkalmaz kémeket, de amennyiben Roxana Saberi kém volt, az iráni hatóságok semmit sem tettek annak érdekében, hogy bárkit is meggyőzzenek erről. A tárgyalás részrehajlása és a vádlott manipulációja az igazságszolgáltatás valóságos paródiája volt.

Csak üdvözölhetem az állásfoglalást, amely Roxana Saberi azonnali hatállyal történő szabadon engedését követeli azon az alapon, hogy a tárgyalást zárt ajtók mögött folytatták megfelelő jogi eljárás, és a nemzetközi szabályoknak való legcsekélyebb megfelelés nélkül.

13.2. Madagaszkár

Elnök. – A következő napirendi pont a Madagaszkárról szóló hat állásfoglalási indítvány megvitatása.⁽³⁾

Mikel Irujo Amezaga, szerző. – (ES) Elnök asszony, amint az magából az állásfoglalásból is kitűnik, kéthavi erőszakos összecsapások után Andry Rajoelina, Madagaszkár fővárosának korábbi polgármestere, idén március 17-én puccsot hajtott végre, amiben a hadsereg és egy önjelölt „Átmeneti Főhatóság” támogatta, amely fölött ő elnököl; majd felfüggesztette a nemzetgyűlést és a szenátust. Ezen túlmenően a lázadók nyomására a demokratikusan megválasztott elnöknek el kellett hagynia Madagaszkárt.

Ugyanakkor a 2007 decemberében az Antananarivo polgármesterévé választott Rajoelina urat idén februárban kényszer útján távolította el a hatalomból az előző kormány. Hozzá kell tennem, hogy a lakosság rossz hangulatát az előző kormány azon terve szította, miszerint az ország déli részén elterülő földekből egymillió hektárt bérbe akartak adni egy koreai cégnek.

Természetesen mi is elítéljük a puccsot, és minden olyan kísérletet, amely a hatalmat nem demokratikus eszközzel akarja megszerezni. Továbbá úgy véljük, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa és azok a nemzetközi szervezetek, amelyeknek Madagaszkár a tagja, nem ismerik el ezt a tényleges rezsimet, és azt akarjuk, hogy állítsák helyre az alkotmányos rendet. Kérjük továbbá, hogy azonnal állítsák vissza az országban a jogi és az alkotmányos rendszert, és felkérünk minden madagaszkári pártot, hogy a válság megszüntetésének érdekében tegyen eleget a Madagaszkár alkotmányában foglalt rendelkezéseknek.

Ugyanakkor úgy véljük, hogy a demokrácia nemcsak választások megtartásából áll, így hát súlyos szabálytalanságokat kell jelentenünk Madagaszkár – ezt megelőző – törvényes kormányával kapcsolatban is.

⁽³⁾ lásd a jegyzőkönyvet.

Mindazonáltal meg vagyunk róla győződve, hogy ha az alkotmányos rend helyreállt, azokon a célkitűzéseken és elveken fog alapulni, amelyek ennek az állásfoglalásnak a K. pontjában már megjelennek, vagyis: világos menetrend a szabad, tisztességes és átlátható választások megrendezése felé; az ország összes politikai és társadalmi szempontból érdekelt felének, így Marc Ravalomanana elnök és más jelentős közéleti személyek bevonása; harmadszor, a madagaszkári pártok közötti megegyezés előmozdítása; negyedszer, a madagaszkári alkotmány tiszteletben tartása; és végül az Afrikai Unió eszközeinek és Madagaszkár nemzetközi kötelezettségeinek való megfelelés.

Világos, hogy újra olyan helyzettel állunk szemben, ahol az emberi jogokat rendszeresen megsértik. Miközben Madagaszkár vezető rétegei államcsínyeken keresztül elmerülnek a hatalomért folyó küzdelemben, és fontos, jövedelmező üzleti szerződéseken marakodnak, addig a lakosság 70%-a napi egy dollárnál kevesebből él. Ezt, és egyedül ezt kell megoldanunk. Reméljük ezért, hogy az Európai Unió felvállalja szerepét ebben az ügyben.

Elnök asszony, témát váltva és kihasználva, hogy Orban biztos úr jelen van e parlamenti ciklus utolsó ülésén, szeretném személyesen megköszönni főigazgatósági működését.

Bernd Posselt, szerző. – (DE) Elnök asszony, Bajorországnak és településeinek rengeteg kapcsolata van világszerte, csakúgy, mint Eichstätt Katolikus Egyetemének. Ezért szeretnénk üdvözölni e régió polgármestereiből álló küldöttséget.

Madagaszkárral szoros és intenzív együttműködést folytatunk. Sok a kulturális, gazdasági és tudományos kapcsolat, erős és támogató az egyházi jelenlét. Ezért annál sajnálatosabb, hogy ebben a festőien szép és gazdag kultúrájú országban ilyen megdöbbentő visszaéléseket követnek el. Nagy az esély arra, hogy Madagaszkár stratégiaiilag fontos elhelyezkedése dacára bukott állammá váljék, ahogy az már más afrikai országokkal is megtörtént, többek között Szomáliával.

Fontos tehát, hogy helyreállítsuk a rendszeres és demokratikus kapcsolatokat. Ezért örülök annak, hogy néhány napja találkoztunk a kapcsolattartó csoporttal, hogy megvitassuk az első konkrét lépéseket. Megfelelő struktúrát kell kialakítanunk, hogy az előzőtt, demokratikusan megválasztott elnök vezetése alatt, akit továbbra is az egyetlen törvényes államfőként ismerünk el, előkészítsük az új választásokat.

Párbeszédet kell kezdeményezni, ahol jelen kell lennie a miniszterelnöknek, aki jelenleg börtönben van, és akit azonnal szabadon kell engedni. Nemcsak humanitárius segítyt, hanem a továbbiakban is alapvető fejlesztési segítyt, különösen orvosi segítséget kell nyújtanunk a legszörnyesebb körben.

Mindezen okokból kifolyólag minket, az Európai Uniót felkérnek, hogy nemcsak mint humanitárius tényező, és nemcsak mint gazdasági tényező, hanem különösen mint a régió békéjét megteremtő politikai tényező vegyünk részt az ottani tárgyalásokon. Ahhoz, hogy ezt elérjük, számítunk az Afrikai Unió együttműködésére, amelynek újra lehetősége van arra, hogy lassanként demokratikus stabilizációs tényezővé alakuljon – ami azt illeti, a stabilizáció is lehet antidemokratikus –, és amelyet erőteljesen támogatni fogunk a rendelkezésünkre álló eszközökkel.

(Taps)

Erik Meijer, szerző. – (NL) Elnök asszony, Madagaszkárban a hivatalban lévő elnök a lakosság tiltakozására távozásra kényszerült. Idegen vállalatokkal állapodott meg, amelyek rövid távú bevételeket hoztak a kormánynak, ám népe nézve ártalmasak voltak. Ez tarthatatlanná tette pozícióját.

Később a hadsereg segítségével az ellenzék vezérét, aki korábban a főváros polgármestere volt, ideiglenesen elnökké nevezték ki annak ellenére, hogy törvény szerint túl fiatal volt ehhez a hivatalhoz. Ezt az eljárást, és különösen a hadsereg beavatkozását kifogásolni kezdték. Az Afrikai Unió törvénytelen akciónak nevezte, és elutasítja az új kormányt.

Ugyanakkor úgy vélem, akár párhuzamot is vonhatnánk e között és különösen egy európai ország, Izland legutóbbi eseményei között. Ebben az országban is a lakosság tiltakozására köszönt le a kormány. Egy teljesen más politikai meggyőződésű kisebbségi kormány vette kezébe ekkor a hatalmat, de ezt senki nem tekintette államcsínynek. Azóta új választást tartottak, és az új kormány nagy többséget szerzett. Madagaszkáron is lehetséges ilyen eredmény, feltéve, hogy tartanak választásokat a közeljövőben.

Glyn Ford, szerző. – Elnök asszony, a Szocialista Képviselőcsoport nevében és az Európai Szocialista Párt árnyékelnökeként beszélek a dél-afrikai országok csoportjával – köztük Madagaszkárral – kötött gazdasági partnerségi megállapodásról (EPA). Áprilisban elsőprő többség hagyta jóvá a gazdasági partnerségi

megállapodást, bár fenntartásokkal a zimbabwei helyzetre vonatkozóan. Ha ma az EPA-t vitatjuk meg, be kell vezetnünk fenntartásainkat Madagaszkárra vonatkozóan is.

Alig tizenöt évvel ezelőtt a Madagaszkárban rejlő lehetőségek rendkívül másnak látszottak. Emlékszem az akkor újonnan választott elnök, Albert Zafy 1993-as látogatására. De természetesen 1996-ra már korrupcióval és a hatalommal való visszaéléssel vádolták. Azóta Madagaszkárban kiválással és vádemeléssel fenyegető ingatag kormányok szítanak vizsályt, amely az erőszak politikájának kísérője.

A jelenlegi helyzetet – a katonai puccsot – részben a korábbi kormány egyik terve idézte elő, amely az ország déli részén elhelyezkedő körülbelül egymillió hold területű földet akarta haszonbérletbe adni egy koreai cégnek intenzív gazdálkodásra, miközben a lakosság tekintélyes többsége kevesebb mint napi egy euróból él. Ez az alkotmányellenes kormányváltás komoly visszalépés a demokratizálódás útján.

Örömmel halljuk, hogy az ENSZ megközelítőleg 36 millió dollár értékű humanitárius segélyért folyamodott élelmiszerhiányra számítva, amely a jelenlegi madagaszkári politikai események miatt az év hátralévő részében várható, viszont erősen elítéljük a puccsot és minden olyan kísérletet, amely a hatalmat antidemokratikus eszközökkel próbálja megragadni. Az ország jogi és alkotmányos rendjének azonnali helyreállítását követeljük, és felkérjük az összes madagaszkári pártot, hogy tegyen eleget az alkotmányban foglalt rendelkezéseknek. A nemzetgyűlés és a szenátus felfüggesztésének megszűnését akarjuk látni, és szorgalmazzuk, hogy a parlamenti képviselők mandátumát és mentelmi jogát tartsák tiszteltben.

Ám ez csak akkor fog bekövetkezni, ha a nemzetközi közösség együtt tud működni, hogy növelje erőfeszítéseit és nyomást gyakoroljon annak érdekében, hogy az országban megszűnjék a politikai erőszak és a politikai patthelyzet.

Thierry Cornillet, szerző. – (FR) Elnök asszony, a madagaszkári helyzetet látva nem maradhatunk csendben, és nem mi leszünk az egyetlenek, akik azt elítélik. Az Afrikai Unió, a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség, a Frankofónia Nemzetközi Szervezete, az Interparlamentáris Unió, a Bizottság által képviselt Európai Unió, az Egyesült Államok és rengeteg ország, ideértve sajátomat, Norvégiát is – hogy az európai kontinens országairól szóljunk – elítélte a Madagaszkárban végbement puccsot – mert az, ami.

Nem maradhatunk csendben, és felszólítjuk az országot az alkotmányos rend visszaállítására. Mindössze „a kezdeti állapotokhoz való visszatérés” megközelítésmódját kérjük azzal együtt, hogy ahol szükséges, elnökválasztás vagy népszavazás útján Madagaszkár népe dönthessen. Madagaszkár nemzetgyűléseinek és politikusainak a felelőssége, hogy eldöntse, melyik a leghatékonyabb módja a véleményük kikérésének.

Ennélfogva közös állásfoglalási indítványunk követelésének célja, hogy a nemzetközi közösséggel együtt hangoztatva világossá tegyük azok számára, akik a hatalmat teljesen antidemokratikus módon, puccs keretében – legyen az bármilyen burkolt is – ragadták magukhoz, hogy Madagaszkár alkotmányos rendjét vissza kell állítani annak érdekében, hogy az Indiai-óceán e nagy szigetének jövőbeni fejlődése biztosítva legyen.

Ewa Tomaszewska, szerző. – (PL) Elnök asszony, Madagaszkár politikai válsága alkotmányellenes kormányváltáshoz vezetett. Ez a folyamat zavargásokkal járt, amelyben 130 ember vesztette életét.

Madagaszkár 1960-ig francia uralom alatt állt. Nehéz helyzetben lévő ország. Humanitárius segélyre van szüksége, különösen élelmiszersegélyre, amelyet már meg is kapott. A hatóságokat és az általuk rendezett, egymást követő választásokat a hadsereg támogatta. Ravalomanana elnök elvesztette támogatottságát, és 2009. március 17-én leköszönt hivatalából. A hatalmat Rajoelina ragadta magához, akit a hadsereg jelölt ki.

Az Európai Unió nem ismeri el az új kormányt, mivel a változás nem demokratikus úton történt. Az Afrikai Unió felfüggesztette Madagaszkárt a tagságából, és kifogásolja Ravalomanana erőszakos eltávolítását. Azzal fenyegetőzik, hogy szankciókkal fog fellépni, ha hat hónapon belül nem állítják helyre az alkotmányos rendet.

Követeljük az alkotmányos rend helyreállítását Madagaszkárban! A nemzetközi közösséghez fordulunk, hogy támogassuk az állam működéséhez szükséges jogi alapok visszaállítását. Úgy vélem, a nemzetközi szervezetek képviselőinek, köztük különösen Parlamentünk képviselőinek, szorosan figyelemmel kell kísérniük és meg kell figyelniük a választási folyamatot.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, március első heteiben drámai puccsnak lehettünk tanúi Madagaszkáron. Az eltávolított elnök és az ellenzék vezetője

között évek óta fennálló versengés a polgárháború szélére sodorta az országot. 2009. március 17-én, egy nappal azt követően, hogy a hadsereg elfoglalta az elnöki palotát, Andry Rajoelina államfőnek nyilvánította magát. A madagaszkári Legfelsőbb Bíróság kijelentette, hogy a korábbi antananarivói polgármester hivatalviselése összhangban áll az alkotmánnyal. Kétségek merültek fel ezzel kapcsolatban, már csak azért is, mert az egységes alapokmányban létezik egy kikötés, amely kimondja, hogy ahhoz, hogy elnök lehessen valaki, be kell töltenie a 40. életévét, az új elnök pedig csak 34 éves.

A hatalmi elbizakodottság és a Legfelsőbb Bíróság döntése általános vitát váltott ki. A feleskető ceremóniát a legtöbb külföldi diplomata bojkottálta, és az Afrikai Unió felfüggesztette Madagaszkár tagságát. A politikai válság általános káoszba vezette és destabilizálta az országot, ahol a legtöbb ember évekig rettenetes szegénységben élt napi egy dolláron, és korlátozottan jutott ételhez, vízhez, alapvető orvosi ellátáshoz és oktatáshoz. Hat évig éltem Madagaszkáron, és alaposan megismerkedtem ezekkel a problémákkal, ezért igen határozottan támogatom az ENSZ-et, amely sürgős humanitárius segélyhez folyamodik Madagaszkár népe számára.

Az Európai Parlamentnek határozottan el kell ítélnie a puccsot és minden olyan kísérletet, amely a demokratikus elveket áthágva akarja átvenni a hatalmat. Az Európai Uniónak követelnie kell a Parlament két háza munkájának megújítását, amelyeket az új rendszer felfüggesztett. Továbbá támogatnunk kell az Afrikai Unió és az ENSZ képviselői különleges küldöttségének a helyi politikai pártokkal és minden érdekelt csoporttal folytatandó tárgyalásra tett erőfeszítéseit annak érdekében, hogy az alkotmányos rend azonnali visszaállítása megtörténjen az országban, és a nemzetközi közösség határozottan növelje a humanitárius segélynek a sziget szegénység határán élő lakosaihoz való eljuttatására tett erőfeszítéseit.

Marios Matsakis, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, Madagaszkár, ez a hajdani francia gyarmat, úgy tűnik, szomorú – ám szokatlannak nem mondható – posztkoloniális zűrzavart él meg politikai életében, együtt az ebből származó szenvedéssel, amely népét sújtja.

Az európai országok sok más gyarmata szenvedett – vagy még mindig szenved – ugyanezen okból. Rengeteg példa van rá. Hazám, Ciprus az egyik. Miután egyik gyarmati urától, a britektől 1960-ban részben függetlenséget nyert, a brit külügyi diplomácia héjájának 1963-ban sikerült közösségen belüli harcot provokálnia, amely történetesen a sziget 1974-es felosztásába torkollott.

Ez a felosztás ma is fennáll, és ez Nagy-Britannia kedvére való. Egy kettéosztott Ciprus nem tud sikeres kísérletet tenni arra, hogy megszabaduljon a másik két brit gyarmati területtől, Akrotiritől és Dhekeliatól, amelyeket Nagy-Britannia katonai célokra használ, és amelyeket a brit kormánynak sikerült gyalázatos módon az EU-n kívül tartania, ezáltal az ott élő ciprusi civilek ezreire – akik immár uniós állampolgárok – nem vonatkoznak a közösségi vívmányok.

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, először is szeretném hangsúlyozni a Bizottságnak a madagaszkári helyzet jelenlegi változékonysága miatti súlyos aggodalmát. Továbbá szeretném kiemelni a Bizottságnak a Madagaszkár népe melletti folyamatos elkötelezettségét.

Az ország helyzete Ravalomanana elnök március 17-i erőszakos eltávolítása után teljes figyelmet érdemel és követel részünkről, és a Bizottság, az Európai Parlamenthez hasonlóan, igen közről követi az eseményeket.

A Bizottság teljes mértékben azonosul az Európai Unió nevében március 20-án közzétett cseh elnökségi nyilatkozattal, amely elítéli a hatalomváltást, és felszólítja a madagaszkári feleket, hogy maradéktalanul tartsák tiszteletben az madagaszkári alkotmány rendelkezését.

A Bizottság úgy véli, hogy a cotonoui megállapodás lényeges elemeit felháborító módon megsértették, és hogy ez „különösen sürgős esetnek” minősül a megállapodás 96. cikkének értelmében. A Bizottság ezért eljárást indított, amelyben javasolja a Tanácsnak, hogy tanácskozzon a hatalmon lévő hatóságokkal annak érdekében, hogy az alkotmányos rend visszaállítása céljából megvizsgálja a válság lehetséges megoldásait.

A Bizottság továbbra is ki fogja használni a párbeszéd minden eszközét, ami csak rendelkezésére áll, hogy átfogó megoldást leljen a jelenlegi válságra. A válság megszüntetése céljából megerősített politikai párbeszédet folytat a cotonoui megállapodás 8. cikke alapján Madagaszkár összes érdekelt felével.

Részt vesz továbbá a főbb felvonultatott nemzetközi törekvésekben, különösen az Afrikai Unió által nemrégiben létrehozott nemzetközi kapcsolattartó csoport keretében. Ezen a ponton az uralkodó nézet szerint az érintett madagaszkári politikai érdekelt felek egyetértenek az alkotmányos rendhez való visszatérés tervében és a választások megtartásában.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

13.3. Venezuela: Manuel Rosales ügye

Elnök. – A következő napirendi pont a Venezueláról szóló három állásfoglalási indítvány megvitatása⁽⁴⁾.

Pilar Ayuso, szerző. – (ES) Elnök asszony, Biztos úr, azért írtam alá ezt az állásfoglalást, és azért kértem szót ezen a plenáris ülésen, mert tanúja voltam munkatársunk, Luis Herrero úgynevezett „kiutasításának”, amely valójában emberrablás volt. Mi több, lehetőségem volt látni, hogy a Chávez-rezsim általi politikai üldözés, a hatalommal való visszaélés, az ellenzék megfélemlítése, a fenyegetések, az emberi méltóság semmibevétele és az igazságszolgáltatással való visszaélés, mind a venezuelai hétköznapi élet részét képezik.

Manuel Rosales esete az utolsó csepp volt a pohárban, ez ösztönözte az állásfoglalás megírását, de több ezer hasonlóan véres történet létezik még az övén kívül; néhányat említ az állásfoglalás, mások esete kimaradt, mint például Eligio Cedeño esete, aki Petare peremvárosában, a szegény Caracasban született, amely hírhedten veszélyes terület, közismert arról, hogy olyan polgármestert választott, aki nem tartozik a Chávez-rezsimhez. Eligio oktatását mások segítették, különösen a Citibank; sikerült saját vállalkozásba fognia, megalapította a Bank of Caracast, majd élte mindennapi életét, közben segítséget nyújtott a legnagyobb szükségben szenvedőknek. Ma azonban kétéves fogva tartását követően jogtalanul bebörtönözve él a caracasi börtönben anélkül, hogy következetes eljárást folytattak volna le ellene. Egyetlen bűne az volt, hogy a gazdasági oligarchiába tartozott.

Egy másik eset Nixon Morenóval történt, az Andok Egyetem ifjúsági vezetőjével, akit többször bevásároltak az egyetemi tanácsba, és az Egyetemi Központok Szövetségének elnökévé is megválasztották. 2003-ban megnyerte a szövetségi választást a jelenlegi bel- és igazságügyi miniszter ellenfeleként, és íme, ez a bűne. Ma gyilkossági és fajtalankodó erőszakos cselekedet kísérletével vádolják, annak ellenére, hogy tisztázták a vádak alól.

Ilyen esetek jellemzik a venezuelai élet mindennapjait, ahol az ellenzéknek a politikai életből való kizárásuk és a másképp gondolkodók elnyomása céljából való üldöztetése a mindennapi élet részévé vált. Mindazonáltal a remény üzenetét kell küldünk a venezuelai demokráciának: a kihívások ellenére biztos vagyok benne, hogy ki fogják építeni a demokráciát, és Chávez elnököt szavazással eltávolítják.

Marios Matsakis, szerző. – Elnök asszony, Manuel Rosales esete az egyre inkább önkényeskedő venezuelai kormány olykor bemutatott arroganciájának és paranoid viselkedésének újabb példája. Rosales úr és sok más ember politikai üldöztetése sajnálatos, és a lehető legerőteljesebb kifejezésekkel kell elítélni. A lehető legkomolyabban fel fogjuk hívni az ország kormányát, hogy kezdjen értelmesen és demokratikusan viselkedni, és hagyjon fel az állampolgárok emberi jogainak megsértésével.

Elnök asszony, minthogy ez a plenáris ülésbeli utolsó felszólalásom, engedje meg, hogy megragadjam az alkalmat, és köszönetet mondjak Önnek és minden munkatársunknak, akik hűségesen részt vettek a csütörtök délutáni emberi jogi vitákban, és hozzájárultak ahhoz, hogy világunk jobb hely legyen.

Továbbá engedje meg, hogy az alkalmat megragadva, ahogyan azt a múltban is oly gyakran tettem, emlékeztessen munkatársaimat országom, Ciprus szorult helyzetére, amelynek északi része az elmúlt 35 évben török katonai megszállástól szenvedett. Az olyan területeknek, mint Kyreniának, Famagustának, Karpasiának és Morfounak az állampolgárai – akik EU polgárok – számkivetve élnek az 1974-es pusztító török megszállás óta. Az EU-tól várjuk, hogy teljesítse szerény kérésüket, hogy visszatérhessenek otthonukba, és békében, biztonságban éljenek. Remélem az EU nem fog nekik csalódást okozni.

Ewa Tomaszewska, szerző. – (PL) Elnök asszony, amikor a politikai változások egy olyan irányba mutatnak, ahol az ellenzék szabad véleménynyilvánítási jogát korlátozzák, oda kell figyelniünk. Ez határozottan azt jelzi, hogy veszélyben forog a demokrácia. Az ellenzék letartóztatása pedig még ennél is erőteljesebb jelzés.

Ez történik ma Venezuelában. Manuel Rosalesnek, aki Maracaibo polgármestere és Chávez elnök ellenfele volt a 2006-os választásokon, el kellett menekülnie az országból. Nem sokkal azután, hogy Chávez elnök

⁽⁴⁾ lásd a jegyzőkönyvet.

megnyert egy népszavazást, amely lehetővé tette számára, hogy további ciklusokban is viselje hivatalát, elfogatóparancsot bocsátottak ki Rosales úr ellen. Rosales úrnak sikerült Peruba szöknie, ahol jelenleg rejtőzik.

Ezt az ügyet kellene tárgyalni az EuroLat következő ülésén. Venezuelának kötelező tiszteletben tartania az egyezményeket, amelyeket aláírt, és amelyekben biztosítja az emberi jogok tiszteletben tartását.

Bernd Posselt, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, a szocializmus húsz évvel ezelőtt összeomlott az osztrák-magyar határon rendezett Páneurópai pikniken. Abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy részt vehettem az előkészületekben, és sosem fogom elfeledni, hogy kis idő múlva Helmut Kohl kancellár és II. János Pál pápa, a fejlődés e két vezéregyénisége hogyan lépked át a Brandenburgi kapun, és mondja ki, hogy a szocializmus helyét nem veheti át a vadkapitalizmus, hanem azt a szabadságnak és a szociális piacgazdaságnak kell követnie.

Ma Latin-Amerikában a szocialista diktatúrákhoz és az elnyomáshoz való veszélyes visszatérésnek vagyunk a tanúi. A kórokozó kiindulási pontja, attól tartok, Venezuela. Chávez elnök arra tesz kísérletet, hogy az olajból származó pénz révén kiszorítsa a szabadságot Latin-Amerikából. Ezért olyan fontos Manuel Rosales esete. Rosales úr nemcsak kiemelkedő demokrata, akit kötelesek vagyunk megvédeni, hanem egyben a latin-amerikai demokrácia szimbolikus alakja is. Támogatni fogjuk őt, és továbbra is kiállunk a latin-amerikai emberek szabadságáért.

Pedro Guerreiro, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) A valóság eltorzításának újabb groteszk gyakorlata által az Európai Parlament újabb aljas kísérletével találkozunk arra vonatkozólag, hogy beleavatkozzon Venezuela ügyébe. Lényegében ez a kísérlet azon mesterkedések közé tartozik, amelyeket az egyenjogúsítás és a társadalmi fejlődés demokratikus és szuverén folyamatai elleni összeesküvők irányítottak, és amely folyamatokat egy évtizeddel ezelőtt a venezuelai nép kezdeményezett, és 14 választási folyamat által ismételtelen megerősített.

Megismétlem, e kezdeményezés szerzőit leginkább az a tény zavarja, hogy minden probléma, fenyegetés, veszély és beavatkozás ellenére a venezuelai nép példaként szolgált arra, hogy megéri harcolni, és lehetséges tisztességesebb, demokratikusabb és békésebb országot és világot építeni.

Ezt bizonyítja a nép széles körű részvételének fejlődése; a szegénység, a társadalmi egyenlőtlenség és a munkanélküliség szintjének csökkenése; az oktatás minden szinten való kiterjesztése; venezuelaiak millióinak egészségügyi ellátáshoz való hozzájárása; az élelmiszerpiacok nemzeti hálózata támogatott áron; az állami olajipar és a gazdaság stratégiai ágazatainak tényleges államosítása; a termőföldek mezőgazdasági termelők általi használata és a többi néppel való szolidaritás, csak néhány példa a sok közül.

Meg kell kérdeznünk magunktól: végül is milyen jogon ad leckét ez a Parlament demokráciából és az emberi jogok tiszteletben tartásáról, amikor a francia, a holland és az ír nép által elutasított szerződéstervezetet kényszerrel akarja bevezetni, amikor elfogadja az embertelen kitoloncolási irányelvet, amely sérti a bevándorlók emberi jogait, akik közül sokan Latin-Amerikából jönnek, és amikor egyetlen elítélő szóval sem illeti Izraelnek a palesztin nép elleni barbár agresszióját a Gázai övezetben?

A sokadik alkalommal mondjuk: ne tegyenek többé úgy, mintha leckét adhatnának a világnak.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Elnök asszony, magam is éltem Venezuelában, jól ismerem az ország múltját, különösen Marcos Pérez Jiménez 1950-es évekbeli diktatúráját. Szegénység és jogtalanság fémjelezte az életet abban az időben, és Hugo Chávez kormányát igen jelentős és nagyon szükséges fejlődésnek tekintem.

Mindazonáltal azon a véleményen vagyok, hogy még egy számunkra rokonszenves kormánynak is tisztességesen kell viselkednie ellenzékével szemben, és el kell kerülnie azon módszerek alkalmazását, amelyek különösképpen megnehezítik az ellenzék életét.

Pontosan azért fogok a közös állásfoglalás mellett szavazni, mert az roppant fontos a demokrácia védelme érdekében, és mert nem azzal a céllal fogalmazták, hogy megbuktassák Hugo Chávez – véleményem szerint hasznos – rezsimjét.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, helyesbíteni szeretném Guerreiro úr szavait, aki tévesen tájékozott, mivel az ENSZ Fejlesztési Programjának számadatai szerint az elmúlt tíz évben Venezuela egy jótányit sem csökkentette a szegénységet.

Chávez elnök demagógiát és diktatúrát hozott, sajnos a választási urnák támogatásával, ám az emberek nagyfokú megfélemlítése által is, ahogyan ez Manuel Rosales esetében újra megmutatkozik.

Találkoztam Manuel Rosalesszel. Abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy egy venezuelai utam során találkoztam vele. A sors, amely lesújtott rá, óriási gyalázat, mert szabad ember akar lenni saját országában, de mégsem lehet az. Ez a probléma Venezuelával.

Akkor találkoztam vele, amikor Zulia Állam választott kormányzója volt. Saját népe választotta meg Maracaibo polgármesterévé, de nem élhet saját országában, Venezuelában, mert ott üldözik és rágalmazzák az embereket. Megrágalmazták őket, ahogyan ez Manuel Rosalesszel is történik. Ez a legrosszabb büntetés, amivel egy politikusot csak sújtani lehet, és nekünk, akik politikusok vagyunk e Házban, tudnunk kell ezt.

Harcolhatunk eszméinkért, de nincs jogunk bárkit is megrágalmazni, üldöztetni vagy börtönbe vetni. Pedig pontosan ez történik Venezuelában.

Hölgyeim és uraim, ideje, hogy meghatározzuk Latin-Amerika felé irányuló stratégiánkat. Ennek aktív diplomáciai stratégiának kell lennie Latin-Amerika számára. Természetesen a társadalmi fejlődést kell támogatnia, azzal a sokmillióval egyetemben, amelyet minden évben a fejlesztésbe és az együttműködésbe fektetünk, de 100%-osan kell támogatnia a demokráciát, 100%-osan a többpártrendszert és 100%-osan az alapvető szabadságjogokat is. Éljen a szabad Venezuela!

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) A szegénység mindig termékeny táptalaj a totalitárius vezetők számára, akik népük megmentői és védelmezői szerepében akarnak tetszelegni. A valóságban ezt kizárólag saját hasznukra teszik. Hugo Chávez eleinte nem szocializmusról beszélt, csak egy jobb világhoz való jogról. Az idő múltával azonban valóban elkezdett a szocializmusról beszélni. Ellenfeleit nem szólította együttműködésre, sőt, előbb halálos ellenségeivé, később politikai foglyokká váltak. Ezt követően beleavatkozott a média szabadságába, azokat pedig, akik nem álltak be a sorba, lelőtték. Egyoldalú információ, a védelmező-vezetői szerep, az emberi jogok megsértése, a szabadság hiánya: nyilvánvaló út a totalitarizmushoz. Manuel Rosales esete csak megerősíti mindazt, amit elmondtam.

Más vezetők ugyanezt játsszák, mint Hugo Chávez, ideértve Castro örököseit, Lukasenkot és másokat. Szeretném megköszönni minden európai parlamenti képviselőtársamnak, hogy a plenáris üléseken töltött csütörtök délutánok által azt a világos üzenetet küldte az egész világnak, hogy az Európai Parlament soha nem fogja eltérni az emberi jogok megsértését, sehol a világon.

Elnök asszony, szeretnék köszönetet mondani Önnek az európai parlamenti találkozóinkon való elnökléséért, együttműködéséért és személyes barátságáért.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Elnök asszony, az Európai Parlament jelenlegi ülészaka a végéhez közeledik, így elérkezett az idő, hogy mérleget vonjunk. Tárgyilagosan azt mondhatjuk, hogy óriási mennyiségű munkát végeztünk el, és hogy munkánk eredményei között világosan megmutatkozik az emberi jogok védelme melletti elköteleződés és ennek hatásai. Ez különösen jól látható a harmadik országokban. Képesek vagyunk rá, hogy nagyon alapos elemzéseket végezzünk, ahogy tesszük ezt ma is Irán, Madagaszkár és Venezuela helyzete kapcsán. El tudunk fogadni megfelelő állásfoglalásokat, sőt, még nyilvános érvényt is tudunk szerezni ezeknek. Ezek az állásfoglalások nem mindig érik el a vágyott eredményt, de mi messze dolgozunk azoktól az országoktól és társadalmaktól, amelyek ezekkel a problémákkal küzdenek, és a mi kommunikációnk, valamint az elképzeléseink végrehajtására és közvetítésére vonatkozó képességünk nem mindig a legjobb.

A helyzet azonban rosszabb, hölgyeim és uraim, az Európai Unió belüli demokráciát és emberi jogokat illetően. Ez egy kellemetlen és zavarba ejtő kérdés. Ma emberek milliói dolgoznak illegálisan. Mi történt hát az emberi jogokkal? Virágzik a gyermek- és nőkereskedelem. Hol vannak hát az emberi jogok az EU-ban? Hogyan védjük meg őket? Miért nem vagyunk hatékonyak?

Továbbá azt is meg kell említeni, hogy igen kellemetlen eset történt, amikor is ebben a teremben demonstráltunk egy népszavazás ügyéért, és Pöttering úr hívta a biztonságiakat – ami emberi jogaink megsértése volt, és azon jogunk megsértése, hogy demonstráljunk és kinyilvánítsuk nézeteinket. Mindazonáltal, a végeredmény pozitív, és én úgy vélem, hogy mindenképpen folytatnunk kell ezt a fajta vitát és ezt a fajta fellépést a következő parlamenti ciklus alatt is.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Elnök asszony, az Eljárási Szabályzat értelmében ügyrendi felszólalásra jelentkezem, hogy személyes megállapítást tegyek. Ez az Európai Parlamenthez intézett búcsúbeszédem lesz; legelőször negyed évszázada választottak meg, míg édesapámat, Peter Beazley-t 30 éve választották meg, hogy Bedfordshire és North Hertfordshire lakosait képviselje az Európai Parlamentben.

Szeretnék minden képviselőtársamnak köszönetet mondani, különösen elnökünknek, Hans-Gert Pöttering úrnak, akivel az a megtiszteltetés ért, hogy együtt erősíthettem a brit konzervatív tagságot az Európai Néppárt képviselőcsoportjában.

Szeretnék továbbá megemlékezni Lord Plumb – Henry Plumb – szolgálatáról, aki e Parlament elnöke volt, a brit biztosokról, tartozzanak bármely párthoz – Roy Jenkinsről (elnök), Arthur Cockfieldről, Chris Pattonról, Ted Heath és Winston Churchill miniszterelnökökről – akik mindannyian igazi európaiak voltak.

Pártom vezetője, David Cameron úr súlyos hibát követett el. Téved, ha azt hiszi, hogy azzal, hogy Európa-ellenessé válik a brit Parlament alsóházában, megszerzi az országon belüli elsőséget. Én brit konzervatívként fenntartom magamnak a tiltakozás jogát – ez az utolsó szavam. Vannak brit torik, szocialisták, liberálisok. Mindannyian európaiak vagyunk. Partnereink és szövetségeseink mellett fogunk állni, és, ha pártom vezetője azon van, hogy felrúgja az Európa-barát brit torik 30 évnyi munkáját, hát rossz úton halad!

(A Ház állva ünnepli a szónokot.)

Leonard Orban, a Bizottság tagja. – A Bizottság szorosan nyomon követi, és aggódva figyeli a venezuelai helyzetet. A Bizottság ismeri Manuel Rosales ügyét, aki politikai menedékjogot kapott Peruban, miután Venezuelában korrupcióval vádolták. A Bizottság figyelembe vette a Rosales pártjának elnöke által adott magyarázatot, amely szerint Rosales saját védelme érdekében rejtőzött el.

A Bizottság úgy véli, hogy Manuel Rosales menedékjog iránti kérelme és annak a perui kormány általi megadása egy kétoldalú ügy, és hogy a Bizottságnak nem tiszte, hogy véleményt nyilvánítson e kérelem érdemeivel kapcsolatban.

Tudatában vagyunk, hogy az igazságügyi intézmények nemrégiben igazságügyi eljárásokat kezdeményeztek a venezuelai ellenzék egyes vezetői ellen. Tudjuk, hogy a venezuelai társadalom bizonyos részei kritikával illetik az intézkedések elburjánzását, amely intézkedésekről azt tartják, hogy hátrányosan hatnak a véleménynyilvánítás szabadságához való jogra, valamint a politikai jogok gyakorlásának szabadságára. Ugyanezek a rétegek úgy vélik, hogy a kormány intoleráns magatartást mutat a kritikával szemben. Tudatában vagyunk mindezeknek a tényeknek, és figyelmesen követjük a venezuelai politikai helyzetet.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az Európai Unió nagy fontosságot tulajdonít a véleménynyilvánítás szabadságának, amely alapvető emberi jog, a demokrácia és a jogállamiság sarokköve. Reméljük, hogy a venezuelai demokratikus intézmények tiszteletben fogják tartani a jogállamiságot, megőrzik az országban a demokráciát, és meg fognak felelni az általuk aláírt és ratifikált nemzetközi szerződések által rájuk rótt kötelezettségeiknek, mint például az Emberi Jogok Amerikai Egyezményéből, és különösen annak a politikai jogokra vonatkozó rendelkezéseiről szóló 23. cikkéből következő kötelezettségeknek.

Szeretném biztosítani a Parlamentet, hogy a Bizottság továbbra is szorosan figyelemmel kíséri a venezuelai fejleményeket. A Bizottság elkötelezettsége, hogy támogatja és erősíti a demokráciát, valamint hogy védi és elősegíti az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat, továbbra is megnyilvánul majd együttműködési politikáinkban és a Venezuelához fűződő kapcsolatainkban.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra azonnal sor kerül.

14. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(A szavazás eredményének részleteit: lásd a jegyzőkönyvben)

14.1. Irán: Roxana Saberi esete

– A szavazás előtt

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – Elnök asszony, az a javaslatom, hogy a 3. bekezdés elején szereplő „az iráni hatóságokat” kifejezés helyébe „a fellebbezési bíróságot, hogy május 12-i meghallgatásán” kifejezés lépjen. A 3. bekezdés tehát így hangzana: „Ösztönzi a fellebbezési bíróságot, hogy május 12-i meghallgatásán engedje szabadon Roxana Saberit...”.

(A Parlament hozzájárul a szóbeli módosítás elfogadásához)

- A szavazás előtt

Marios Matsakis, szerző. – Elnök asszony, miután megegyeztünk és benyújtottuk a közös állásfoglalási indítványt, hírt kaptunk még egy szégyenletesen brutális esetről, amelynek során halálra köveztek egy iráni állampolgárt.

Ezért úgy véltük helyénvalónak, ha a 7. bekezdést kiegészítjük a következőkkel: „ebben az összefüggésben ragaszkodik hozzá, hogy Iráni Iszlám Köztársaság sürgősen törölje el a megkövezést. Súlyosan elítéli Vali Azad nemrég történt, megkövezés általi kivégzését, és súlyos aggodalmát fejezi ki Mohammad Ali Navid Khamami és Ashraf Kalhori függőben lévő halálos ítélete miatt;”. Úgy tudom, ezzel a többi képviselőcsoport képviselői is egyetértenek.

(A Parlament hozzájárul a szóbeli módosítás elfogadásához)

14.2. Madagaszkár

- A szavazás előtt

Glyn Ford, szerző. – Elnök asszony, ami a következő szavazást illeti, amelynek tárgya „Venezuela: Manuel Rosales ügye”, a Szocialista képviselőcsoport természetesen visszavonta aláírását a kompromisszumos állásfoglalásról. Nem vettünk részt a vitában, és nem fogunk részt venni a szavazásban sem.

14.3. Venezuela: Manuel Rosales ügye

- A szavazás után

Elnök. – Nagyon köszönöm. Érzelmileg igazán megindító volt a mai ülés, és nem csak az emberi jogi kérdések miatt, hanem azért is, mert ez volt az utolsó ülésünk. Köszönöm a részvételüket.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Elnök asszony, az Európai Parlament minden képviselője, valamint a Parlament szolgálatai és asszisztensei nevében szeretném őszinte köszönetünket kifejezni Önnek – személyesen Önnek, az Európai Parlament Irodájának és az egész adminisztrációnak –, a viták remek elnökléséért, a kiváló együttműködésért és a kölcsönös megértésért. További sok sikert kívánunk, kívánjuk, hogy újra megválasszák a Parlamentbe és meglelégedéssel töltse el közéleti tevékenysége, és sok boldogságot kívánunk a magánéletében is.

Elnök. – Nagyon köszönöm. Én is szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak a Parlament szolgálatainál dolgozóknak értékes munkájukért.

15. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

16. Kérelem a parlamenti mentelmi jog felfüggesztésére: lásd a jegyzőkönyvet

17. Együttdöntéssel elfogadott jogi aktusok aláírása: lásd a jegyzőkönyvet

18. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

19. Nyilatkozat pénzügyi érdekeltségekről: lásd a jegyzőkönyvet

20. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

**21. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 116. cikke):
lásd a jegyzőkönyvet**

22. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

23. Az ülészak megszakítása

Elnök. – Az Európai Parlament ülését berekesztem.

(Az ülést 16.15-kor berekesztik.)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

8. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0221/09)

Tárgy: Tejágazat

A Tanács tud-e az uniós tejágazat súlyos gazdasági problémáiról, és amennyiben igen, miért nem hoztak több intézkedést a problémák sürgős kezelése érdekében?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. májusi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács osztja a képviselőnek a tejpiacon kialakult nehéz helyzettel kapcsolatos aggodalmait. A tej és tejtermékek piacán 2007-ben és 2008 elején tapasztalt példátlan rekordárak időszakát követően az európai termelőknek ma gyenge és bizonytalan piaccal kell szembenéznük, amelyre a tejtermékekárak jelentős, általános csökkenése jellemző.

Március 23-án a Tanács a tejpiaci nehéz helyzetről széles körű véleménycserét tartott és egy, számos küldöttség által előterjesztett és támogatott memorandumot is figyelembe vett.

A tej és tejtermékek piacát szabályozó jogi keretrendszer az elmúlt két évben jelentős változáson ment keresztül, miután a Tanács 2007 szeptemberében elfogadta a „mini-tejcsomagot”, 2008. április 1-jétől a nemzeti tejkvótákat 2%-kal megemelték és 2009 januárjában „Egészségügyi ellenőrzés” címen elfogadtak egy csomagot.

Az új jogi keretrendszert azzal a céllal hozták létre, hogy az európai termelők hosszú távú versenyképességét megeremtsék. A rövid távú piaci hatásokat a piactámogatási intézkedések keretén belül a meglévő eszközökkel kell ellensúlyozni.

A képviselő biztosan ismeri a Bizottság által elfogadott piactámogatási intézkedéseket. Ide tartozik a tejtermékekre vonatkozó exporttámogatások ismételt bevezetése, a vaj magánraktározási támogatásának bevezetése, valamint a vajra és a sovány tejporra vonatkozó intézkedés. A Bizottság a Tanácsnak rendszeres tájékoztatást küld a tejpiaci helyzetről.

A Bizottságnak e kérdésben további javaslatokat kell benyújtania a Tanácsnak. A Bizottság kijelentette, hogy kész megvizsgálni, hogy az iskolák tejfel történő ellátási rendszere keretében mely tejtermékekre terjeszthető ki a támogatás. Ugyanakkor bejelentette, hogy az „Egészségügyi ellenőrzési” csomagról szóló vitát nem kívánja újraindítani.

*
* *

9. kérdés, előterjesztette: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0223/09)

Tárgy: Holtpontra jutottak az EU és az Öböl-menti Együttműködési Tanács (ÖET) tagállamai közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötésére irányuló tárgyalások

20 évig tartó tárgyalások után az EU és az ÖET még mindig nem kötöttek szabadkereskedelmi megállapodást, és tavaly decemberben az ÖET-államok egyoldalúan elálltak a tárgyalásoktól.

Hogyan kívánja a Tanács feléleszteni az Öböl-menti államok érdeklődését a megállapodás mielőbbi megkötését célzó tárgyalások iránt? Melyek azok a kérdések, amelyek még tisztázatlanok, illetve akadályozzák a megállapodás létrejöttét? Hogyan kívánja az Öböl-menti államokat aktívabban bevonni a nemzetközi pénzügyi intézmények, különösen a Nemzetközi Valutaalap és a Világbank reformjáról szóló tanácskozásokba, tekintettel arra, hogy Szaúd-Arábia részt vesz a G20-as csúcstalálkozón és kijelentette, hogy érdekelt ezen intézmények reformjában? Milyen kérdésekkel foglalkoznak majd különösen az EU és az Öböl-menti államok közelgő, 19. vegyes tanácsi és miniszteri ülésén?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. májusi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Öböl-menti Együtműködési Tanáccsal (ÖET) kötendő szabadkereskedelmi megállapodás megkötésére irányuló tárgyalásokat a Tanács továbbra is kiemelt napirendi pontként kezeli, amelyet mind a korábbi, mind pedig a jelenlegi cseh elnökség prioritásként határozott meg. Az elnökségek és a megállapodásról az EU nevében tárgyaló Bizottság a tárgyalások előmozdítása érdekében szoros kapcsolatot tartottak az ÖET-vel. A 2009. április 29-i muscati 19. EU-ÖET vegyes tanácsi és miniszteri ülésen mindkét fél felülvizsgálta a szabadkereskedelmi megállapodásra vonatkozó legutóbbi konzultációit, és abban állapodtak meg, hogy a tárgyalások újrafelvétele érdekében valamennyi rendezetlen kérdéstről folytatják az egymás közötti konzultációt.

A miniszteri ülés vitáján közös érdeklődésre számot tartó kérdések, például a közel-keleti békefolyamat, Irán és Irak, valamint számos globális kérdés, köztük a terrorizmus elleni küzdelem és az atomsorompó kérdése is felmerült. Tekintettel a globális pénzügyi válság jelentőségére, az EU és az ÖET mély aggodalmuknak adtak hangot a válság világgazdaságra gyakorolt hatásával kapcsolatosan. Üdvözltek a G20-as csúcstalálkozón megfogalmazott, a globális piacokba vetett bizalom és a pénzügyi stabilitás helyreállítását célzó hat kulcsfontosságú üzenetet és ajánlást.

*
* *

14. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0235/09)**Tárgy: EU–USA csúcstalálkozó**

A gazdasági protekcionizmus elleni küzdelemmel összefüggésben mi a Tanács véleménye az EU–USA csúcstalálkozó eredményéről?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. májusi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az EU állam- és kormányfői és Obama elnök 2009. április 5-i prágai, nem hivatalos találkozásán három témakörrel, nevezetesen a gazdasági és a pénzügyi helyzetről, az éghajlatváltozásról és az energiabiztonságról, valamint a külső kapcsolatokról (közel-keleti béke, Afganisztán, Pakisztán és Irán) tárgyaltak. Ami a gazdasági és a pénzügyi helyzetet illeti, az állam- és kormányfők kijelentették, hogy elégedettek az április 2-i londoni G20-as csúcstalálkozón elért eredményekkel, miközben kiemelték a találkozón elfogadott intézkedések mielőbbi végrehajtásának fontosságát. Az állam- és kormányfők megállapodtak abban, hogy szükség van a protekcionizmus valamennyi formája elleni küzdelemre, és kifejtették, hogy támogatják a dohai forduló gyors lezárását. A kereskedelmi forgalom és a beruházások nyitottságának megőrzésével összefüggésben kiemelték továbbá a Transatlanti Gazdasági Tanácson belüli együttműködés szerepét.

A Tanács örül, hogy az Obama elnökkel folytatott nem hivatalos tárgyalások teljes egészében összhangban voltak azzal az iránnyal, amelyet az Európai Tanács március 19-én és 20-án a fenntartható gazdasági fejlődéshez való gyors visszatérés előmozdításához szükséges nemzetközi fellépésről elfogadott.

Különösen a gazdasági protekcionizmus elleni küzdelem szükségessége vonatkozásában az Európai Tanács megállapodott abban, hogy a piacokat nyitva kell tartani, kerülni kell a protekcionista intézkedések valamennyi formáját (a beruházásokra és a kereskedelemre vonatkozóan nem vezetnek be újabb akadályokat és új exportkorlátozásokat) és törekedni kell arra, hogy a dohai fejlesztési forduló feltételeiről gyors, ambiciózus és kiegyensúlyozott eredményt jelentő megállapodást érjenek el.

*
* *

15. kérdés, előterjesztette: Kathy Sinnott(H-0237/09)**Tárgy: Rendkívüli események**

Miközben az Európai Unióról szóló szerződés 103. cikke kimondja, hogy sem a Közösség, sem a tagállamok nem felelnek a központi kormányzatok kötelezettségeiért, és nem vállalhatják át azokat, valamint ez nem sértheti a valamely meghatározott projekt közös megvalósítására vonatkozó kölcsönös pénzügyi garanciákat, a 100. cikk kijelenti, hogyha egy tagállam esetében általa nem befolyásolható rendkívüli események folytán súlyos nehézségek komoly veszélye áll fenn, a Tanács minősített többséggel az érintett tagállamnak bizonyos feltételek mellett közösségi pénzügyi támogatást nyújthat.

A Tanács mérlegelte-e, hogy mik lehetnek ezek a rendkívüli események, és van-e erre vonatkozó fogalommeghatározása? A Tanács véleménye szerint a jelenlegi gazdasági körülmények között bekövetkezhetnek-e ezek a körülmények valamely tagállam esetében?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. májusi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 100. cikkének második bekezdése, amelyre a képviselő kérdésében hivatkozik, soha nem képezte a Tanács által vizsgált egyetlen javaslat jogalapját sem. Hasonlóképpen, a Tanács soha nem vizsgált egyetlen olyan javaslatot sem, amely a Maastrichti Szerződés által az EK-Szerződésbe beillesztett 103a. cikk második bekezdésén alapul, amely a szóban forgó bekezdést megelőzően az irányadó rendelkezés volt.

A „tagállam által nem befolyásolható rendkívüli eseményre” nem létezik fogalommeghatározás, és a Tanács erről soha nem tárgyalt. Hasonlóképpen, a jelenlegi gazdasági helyzettel összefüggésben a Tanács soha nem tárgyalt a „rendkívüli eseményekre” való hivatkozás lehetőségéről.

A Tanács kész megvizsgálni az EK-Szerződés 100. cikke (2) bekezdésén alapuló bármely bizottsági javaslatot, amennyiben a Bizottság ilyen javaslatot előterjeszt. Az EK-Szerződés 114. cikkének (2) bekezdésével összhangban a 100. cikk (2) bekezdésén alapuló bármely bizottsági javaslat tanácsi vizsgálatának előkészítésébe bevonják a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot.

A Tanács emlékeztet az Európai Közösséget létrehozó szerződés 100. cikkéről szóló, a Nizzai Szerződéshez csatolt nyilatkozatra. E nyilatkozat szerint „a 100. cikk szerinti pénzügyi támogatásokra vonatkozó és a 103. cikkben megállapított tiltó szabállyal („no bail-out”) összeegyeztethető határozatoknak összhangban kell lenniük” a költségvetési fegyelemlről szóló intézményközi megállapodás rendelkezéseivel és a pénzügyi tervekkel.

*

* *

16. kérdés, előterjesztette: Nikolaos Vakalis (H-0239/09)**Tárgy: Az EU földrengés-politikája: a Tanács által a legutóbbi végzetes olaszországi földrengés nyomán hozott intézkedések**

2007 novemberében a Parlament elfogadott egy állásfoglalást (P6_TA(2007)0507) a földrengésekkel kapcsolatos integrált uniós megközelítésről (megelőzés, reagálás és a kárhelyreállítás), amelyben a védelemmel, az épületek megerősítésével (különös hangsúllyal a történelmi és kulturális jelentőségű épületekre), a finanszírozással, a kutatással, a nyilvánosság tájékoztatásával stb. kapcsolatos különleges intézkedések elfogadására szólított fel.

Hogyan reagált a Tanács erre az állásfoglalásra? Eddig milyen intézkedéseket hozott és a továbbiakban milyen kezdeményezéseket kíván tenni javaslatai végrehajtása érdekében? Azonnal reagált-e a legutóbbi halált okozó olaszországi földrengésre, és amennyiben igen, akkor hogyan? Működésbe hozták-e a természeti csapások esetén alkalmazandó uniós intézkedési mechanizmust? A kártalanítás érdekében hozott-e az EU politikai és gazdasági intézkedéseket?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. májusi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács ismeri a földrengésekkel kapcsolatos integrált uniós megközelítésről szóló európai parlamenti állásfoglalást. 2007. március 5-én már elfogadott egy határozatot a polgári védelmi pénzügyi eszköz létrehozásáról, amelynek célja, hogy a súlyos vészhelyzetekre történő reagálás hatékonyságának javítása, valamint valamennyi vészhelyzet esetében a megelőző és készenléti intézkedések ösztönzése érdekében pénzügyi támogatást nyújtson. Az állásfoglalást követően a Tanács 2007. november 8-án egy új határozatot is elfogadott a közösségi polgári védelmi mechanizmus elfogadásáról, amelynek célja, hogy súlyos vészhelyzetek esetén támogatást biztosítson, és megkönnyítse a tagállamok és a Közösség által biztosított segítségnyújtási beavatkozás megfelelőbb koordinálását. Ezenkívül a Tanács 2008 novemberében elfogadott következtetései a tagállamok közötti kölcsönös polgári védelmi segítségnyújtás megerősítésére, valamint egy európai katasztrófakezelési képzési megállapodás létrehozására szólítottak fel. Az elnökség úgy ítéli meg, hogy ezek a jogi aktusok és kezdeményezések jelentősen javítani fogják a megfelelőbb igényfelméréshez és a tagállamok polgári védelmi egységeinek közös beavatkozásaihoz rendelkezésre álló technikai eszközöket és pénzügyi forrásokat, valamint ezen egységek szállítását és koordinálását.

Az olaszországi Abruzzo régiót ért 2009. április 6-i földrengéssel kapcsolatban az elnökség szeretné kifejezni részvétét az életüket veszített áldozatok családtagjai felé, és elismeréssel adózik az elsősegélynyújtók, más szakértők és önkéntesek előtt, akik egész idő alatt folyamatosan dolgoztak, és életüket kockáztatták az életmentés, valamint a tulajdonban és a környezetben okozott károk csökkentése érdekében.

2009. április 10-én az olasz polgári védelmi minisztérium a közösségi polgári védelmi mechanizmussal összhangban létrehozott megfigyelési és tájékoztatási központon keresztül műszaki szakértőket kért, hogy segítsenek Olaszországnak az épületek stabilitásának felmérésében. E kérést követően április 18-án 6 műszaki szakértő megkezdte a helyzetfelmérést. Mivel a megfigyelési és tájékoztatási központot a Bizottság hozta létre és igazgatja, megkérjük a képviselőt, hogy további kérdéseivel forduljon a Bizottsághoz.

Végül szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a Bizottság dönt arról, hogy nyújtható-e támogatás az Európai Unió Szolidaritási Alapjából, amely természeti csapások, például földrengés esetén mobilizálható.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0243/09)

Tárgy: Strasbourgi imperialistaellenes és pacifista tüntetések megakadályozása

Április 3-án és 4-én, a NATO-csúcstalálkozó idején a francia hatóságok minden rendelkezésükre álló eszközöket bevetettek az Európa különböző részeiből származó pacifista szervezetek által tervezett tüntetések megakadályozására, és terrorizálták a város lakosságát, elrettentve őket az e tüntetéseken való részvételtől. Ezzel egyidőben a német hatóságokkal összejátszva pacifista tüntetők ezreit akadályozták meg abban, hogy bejussanak a városba. Strasbourg központját nagy számú rendőrségi ellenőrzőpont felállításával tiltott zónává tették. Magatartásukra jellemző, hogy a tüntetésektől távol eső ellenőrzőponton a rendőrség megállított egy európai parlamenti képviselőt, e kérdés szerzőjét, mint gyanúsítottat, és több mint fél órán át fenntartotta, annak ellenére, hogy igazolta magát és megmutatta európai parlamenti belépőjét, valamint diplomata-útlevelet!

Hogyan ítéli meg a Tanács a francia és a német hatóságok magatartását, amelyek kirívóan megsértették a békemozgalmak ahhoz való jogát, hogy tiltakozzanak a NATO-nak a Föld lakosságával szembeni agresszív stratégiája ellen? Részt vett e megakadályozó intézkedések tervezésében és végrehajtásában? Amennyiben igen, milyen szerepet játszott?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. májusi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács meg tudja erősíteni, hogy a francia és a német hatóságok előzetesen értesítették uniós partnereiket és a Bizottságot arról, hogy a schengeni határkódex⁽⁵⁾ II. fejezete III. címének rendelkezései alapján a NATO-csúcs szervezéséhez kapcsolódóan biztonsági okokból közös szárazföldi határaikon néhány napra ismételt ellenőrzéseket vezetnek be.

Egyébként a Tanács nem tárgyalta a képviselő által felvetett kérdésekről.

*
* *

18. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0246/09)

Tárgy: Elfogadhatatlan kommunistaellenes jogszabály Litvániában

Az októberi forradalom történelmi jelentőségű vezetője, Vlagyimir Iljics Lenin portréját ábrázoló rajzot találtak a közelmúltban a litvániai Svirplyay faluban. A rendőrség a „tettesek” ellen „kommunista jelképek nyilvános közlése” vádjával azonnali vizsgálatot indított. Erre az intézkedésre a hírhedt kommunistaellenes jogszabály alapján került sor, amelyet már 1991-ben az ország kommunista pártjának törvényen kívül helyezésére, valamint 2008-ban a szovjet és kommunista jelképek tiltására használtak.

Ezen intézkedések a kommunistaellenes hisztéria részét képezik, és egyben szítják is azt, amiben az uniós intézmények vezető szerepet játszanak. Ezt történelmileg félrevezető erőfeszítések jellemzik, és célja, hogy egyenlőségelet tegyenek a fasizmus és a kommunizmus közé, megpróbálják kriminalizálni a kommunista ideológiát és megtiltsák a kommunista jelképek használatát, valamint a kommunista pártok tevékenységét és működését. A történelem bebizonyította, hogy a kommunizmusellenesség és a kommunisták üldözése mindig a dolgozók, a demokratikus jogok és az általános szabadságok elleni támadás előfutára.

Kijelenti-e a Tanács, hogy elítéli ezt a kiterjedt kommunistaellenes kampányt, valamint ezen elfogadhatatlan kommunistaellenes jogszabály létezését, amelynek célja a gondolatok szabad mozgásának és a korlátozásmentes politikai tevékenységnek a megakadályozása Litvániában és más uniós tagállamokban is?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. májusi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács nem tárgyalta meg a kérdést, mivel ez az érintett tagállam belső ügye.

*
* *

19. kérdés, előterjesztette: Marusya Ivanova Lyubcheva (H-0249/09)

Tárgy: Tengeri kalózkodás

Az elmúlt hónapokban intenzív tengeri kalózkodás és számos hajó elfoglalásának tanúi lehettünk. Most 16 bolgár polgárt tartanak túszként fogva, akiknek holléte ismeretlen.

Tekintettel a tengeri kalózkodásról szóló 2008. október 23-i európai parlamenti állásfoglalásra (P6_TA(2008)0519 - B6-0537/2008) és a harmadik tengeri biztonsági csomagról szóló legutóbbi vitákra, a Tanács milyen intézkedéseket hoz a tengeri forgalom biztonsága terén történő együttműködés javítása és az elrabolt európai polgárok elengedésének biztosítása érdekében? Mivel az uniós tagállamok közül 22 ország tenger melléki ország, tervezi-e a Tanács a tengeri terrorizmus e formája elleni közös intézkedések megerősítését?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. májusi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 562/2006/EK rendelete a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének létrehozásáról, HL L 105., 2006.4.13., 1. o.

A szomáliai partoknál és az Ádeni-öböl területén folytatott kalózkodás komoly aggodalomra ad okot. E kérdéssel már számos alkalommal foglalkoztak a Tanácsban, legutóbb március 30-án, amikor megállapodás született arról, hogy minden lehetséges intézkedést meg kell erősíteni annak érdekében, hogy ez a fontos tengeri térség valamennyi kereskedelmi flotta és humanitárius segélyt szállító hajó számára biztonságossá váljon.

A kalózkodás elleni harcról széles körben tárgyaltak a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) Tengerészeti Biztonsági Bizottságának keretében is.

Az 1816 (2008) számú ENSZ BT határozatot követően a szomáliai partoknál folytatott kalózkodástól és fegyveres rablástól való elrettentés, illetve annak megelőzése és elfojtása érdekében a Tanács 2008. december 8-án határozott az Európai Unió tengeri műveletének (Atalanta) elindításáról. E művelet célja a térség biztonságos tengeri forgalmához való hozzájárulás.

E művelet a nemzetközi közösség szélesebb körű erőfeszítésének részét képezi, amelybe számos, kalózkodással érintett ország, valamint a tengerészeti közösség is bekapcsolódik. A régió többi szereplőjével és a tengerészeti ágazat képviselőivel való lehető legszorosabb együttműködés biztosítása érdekében a műveleti központ kialakította a szükséges struktúrákat és folyamatokat.

*
* *

20. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikienė(H-0250/09)

Tárgy: Együttműködés a véletlen és a szándékos tengerszennyezés területén

A tengerbe helyezett vegyi fegyverek kérdésére adandó uniós válaszok kidolgozása és végrehajtása tekintetében a Tanács hogyan értékeli és használja a hatályos nemzetközi dokumentumokat és megállapodásokat, beleértve a vegyi és biológiai anyagok ártalmatlanítását tiltó 1972-es londoni egyezményt és annak 1996-es jegyzőkönyvét, a Vegyifegyver-tilalmi Egyezményt, az északkelet-atlanti térség tengeri környezetének védelméről szóló egyezményt (az OSPAR-egyezményt), a Helsinki Bizottság munkáját, valamint a véletlen és a szándékos tengerszennyezés területén történő együttműködés közösségi kereteinek létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatot (2850/2000/EK határozat⁽⁶⁾ 2. cikk b) pontja)?

A Tanács hogyan tudja támogatni a kormányokkal, valamint az érintett nemzetközi szervezetekkel és érdekelt partnerekkel való együttműködés előmozdítását annak érdekében, hogy a világ különböző részein a tengerbe szüllyesztett vegyi fegyverek okozta baleset esetén javuljon reakálási képességük, valamint az azokra való nemzeti és nemzetközi reakálás?

A Tanács hogyan fogja ösztönözni a balti-tengeri államok közötti együttműködést a Balti-tengerbe vegyi fegyvert elsüllyesztő államok tapasztalatainak cseréje és annak előmozdítása terén?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. májusi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Község és a tagállamok az Európa körüli regionális tengerekre vonatkozó legtöbb jelentős egyezmény és megállapodás, például a Balti-tenger védelméről szóló 1992-es Helsinki Egyezmény, az Északi-tenger védelméről szóló 1983-as bonni megállapodás, a Földközi-tenger védelméről szóló 1976-os barcelonai egyezmény és az Északkelet-atlanti térség tengeri környezetének védelméről szóló 1992-es egyezmény (OSPAR) aktív résztvevője.

Közösségi szinten az Európai Parlament és a Tanács által a véletlen és a szándékos tengerszennyezés területén történő együttműködés érdekében létrehozott keretrendszer a 2000 és 2006 közötti időszakra támogatást nyújtott a tagállamoknak a tengeri környezet védelme terén kifejtett erőfeszítéseikhez. E keretrendszer különösen a káros anyagok tengerbe engedését érintette, beleértve azokat az anyagokat, amelyek elsüllyedt anyagok, például lőszernek jelenlétéhez kapcsolódnak.

⁽⁶⁾ HL L 332., 2000.12.28., 1. o.

E keretrendszer alapján létrejött egy, a Bizottság által működtetett közösségi információs rendszer azzal a céllal, hogy tengerszennyezés esetén biztosítsák a tagállamok közötti információcserét a beavatkozási kapacitásokról és a hozott intézkedésekről.

A tagállamok és a Közösség által nyújtott segítség koordinálásának javítása és többek között tengerszennyezést okozó balesetek esetén az általuk biztosított segítség mobilizálása érdekében 2001 októberében a Tanács létrehozott egy közösségi polgári védelmi mechanizmust. A közösségi polgári védelmi mechanizmust a 2007. november 7-i tanácsi határozat átdolgozta.

E meghatározott területen különösen meg kell említeni a 2002. június 27-i 1406/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet által létrehozott Európai Tengerbiztonsági Ügynökség (EMSA) szerepét. A hajókról származó tengerszennyezés valamennyi formája, többek között a tengerbe szüllyesztett vegyi fegyverek miatti kockázat csökkentése érdekében az ügynökség technikai segítséget nyújt a Bizottságnak és az uniós tagállamoknak a vonatkozó uniós és nemzetközi jogszabályok végrehajtása, ellenőrzése, kidolgozása és megalkotása terén.

Az elnökség arra is szeretne emlékeztetni, hogy a Tanács az integrált tengerpolitikáról szóló 2008. decemberi következtetéseiben üdvözölte a hajók által okozott szennyezésről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁷⁾ irányuló javaslati eljárás terén elért előrehaladást, valamint a jogsértésekért járó büntetések bevezetését, amelyet a Tanács jelenleg vizsgál.

Ezenkívül a Tanács arra ösztönözte a tagállamokat, hogy kezdjék el a 2008-ban elfogadott, tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv végrehajtásához szükséges munkát, amely irányelv meghatározza azokat a kereteket, amelyekben belül a tagállamoknak a tengeri környezet terén a megfelelő környezeti állapot legkésőbb 2020-ig történő elérése és fenntartása érdekében meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket.

Ami a képviselő által, a balti-tengeri együttműködés előmozdításával kapcsolatban feltett konkrét kérdést illeti, az Európai Tanács 2007 decemberében felszólította a Bizottságot, hogy a balti-tengeri régióra vonatkozó uniós stratégiát legkésőbb 2009 júniusáig terjessze elő. Egy ilyen stratégia többek között segít a Balti-tengerrel kapcsolatos sürgős környezeti kihívások rendezésében. A Tanács 2008. december 8-i következtetéseiben ismételten megerősítette az európai uniós integrált tengerpolitika terén a Balti-tengerre vonatkozó jövőbeni stratégia jelentőségét.

*
* *

21. kérdés, előterjesztette: Rumiana Jeleva (H-0253/09)

Tárgy: EU–Egyiptom Társulási Tanács: Az „Al-Manar TV” Európa felé történő sugárzásával Egyiptom nem tartja be az EU–Egyiptom cselekvési tervet

A törvényen kívül helyezett „Al-Manar TV” terrorista média Európa felé történő sugárzása, amelyet az egyiptomi Nilesat műholdas szolgáltató biztosít, továbbra is az EU–Egyiptom cselekvési terv közvetlen megsértését jelenti, amely veszélyt jelent Európa biztonságára.

Az EU–Egyiptom Társulási Tanács 2009. április 27-i ülésén tett-e a Tanács lépéseket annak érdekében, hogy az „Al-Manar TV” Európa felé, a Nilesaton keresztül történő sugárzását beszüntessék? Amennyiben nem, a Tanács mikor kívánja felvetni Egyiptommal szemben az EU–Egyiptom cselekvési terv megsértését?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. májusi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács megérti a képviselő amiatti aggodalmát, hogy a szóban forgó Al-Manar tévéadó által sugárzott egyes anyagok a gyűlöletkeltést jelenthetnek.

A Tanács ezekkel a kérdésekkel a legutóbbi, 2009. április 27-én tartott EU–Egyiptom Társulási Tanácsra vonatkozó nyilatkozatában foglalkozott. Kijelentette, hogy „Az EU arra ösztönzi Egyiptomot, hogy minden területen folytassa a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem, valamint a kultúra, a vallás és meggyőződés, illetve a kisebbségek terén a tolerancia elősegítése érdekében kifejtett erőfeszítéseket. Ebben az összefüggésben

⁽⁷⁾ COD/2008/055

az EU aggodalmának ad hangot az egyiptomi Nilesat műhold által közvetített Al-Manar televíziócsatorna egyes adásainak diszkriminatív tartalmával kapcsolatban. Az EU elítéli a nemzeti, faji és vallási gyűlölet támogatását, amely hátrányos megkülönböztetésre, ellenségeskedésre vagy erőszakra való ösztönzést jelent”.

Ezenkívül az EU a március 31-i brüsszeli EU-Egyiptom szakértői találkozón is kifejezte aggodalmát. Az egyiptomi fél e kérdést tudomásul vette.

A Tanács úgy ítéli meg, hogy az Egyiptommal az albizottságok intézményi struktúráján keresztül folytatott párbeszéd és a politikai párbeszéd a leghatékonyabb mód arra, hogy az egyiptomi kormányt az emberi jogok területén történő előrehaladásra ösztönözzék. Az Egyiptommal kapcsolatos politikai kérdésekkel foglalkozó albizottság, amelynek második találkozója július 7-én kerül sor, szintén lehetőséget nyújthat a rasszizmus, az idegengyűlölet és az intolerancia elleni küzdelemmel kapcsolatos kérdések felvetésére. Ezek közé tartozik az EU-Egyiptom cselekvési tervben arra irányulóan tett kötelezettségvállalás is, hogy „erősítsék a médiának az idegengyűlölet és a vallási meggyőződés vagy kultúra alapján történő hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelemben betöltött szerepét” és ösztönözzék a média „ezzel kapcsolatos felelősségvállalását”.

A Tanács továbbra is szorosan figyelemmel kíséri ezt a kérdést, amelyet az Egyiptommal folytatott rendszeres politikai párbeszéd keretében esetlegesen más alkalmakkal is fel fog vetni.

*
* *

22. kérdés, előterjesztette: Alexander Alvaro (H-0255/09)

Tárgy: Szólásszabadság és a sajtószabadságot korlátozó cseh törvény

A Cseh Köztársaságban a közelmúltban a szólásszabadságot és a sajtószabadságot korlátozó példátlan jogszabályt vezettek be, nevezetesen a 141/1961 Coll. törvényt módosító, a büntetőbírói eljárásokról szóló 2009. február 5-i cseh törvényt (Büntető törvénykönyv), amely a rendőrségi lehallgatásról szóló beszámoló közzétételéért öt évig terjedő börtönbüntetést és 180 000 euróig terjedő súlyos pénzbírságot határoz meg.

Van tudomása a Tanácsnak arról, hogy létezik-e a közelmúltban elfogadott cseh törvényhez hasonló törvény valamely más uniós országban is?

Elismeri a Tanács, hogy az újonnan elfogadott cseh törvény egyértelműen ellentétben áll az Emberi Jogok Európai Bírósága által 2007. március 19-én, a Radio Twist, A.S. kontra Szlovákia ügyben hozott ítélettel, amely megállapítja, hogy a rendőrségi lehallgatási jegyzőkönyvek közérdekből történő közzététele fontosabb a magánélet védelméhez való jognál?

A Tanács megítélése szerint a fent említett cseh törvény összhangban van az Európai Unió alapját képező alapjogi chartában és az EU-Szerződés 6. cikkében meghatározott, szabadsággal és a szabadságjogokkal kapcsolatos alapelvekkel?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. májusi strasbourgi ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács úgy ítéli meg, hogy a szólásszabadság alapvető jog, amint azt az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (2) bekezdése elismeri és az Európai Unió alapjogi chartája tükrözi. A tagállamok az e szabadság gyakorlása tekintetében bevezetett korlátozások miatt a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága előtt felelősségre vonhatók.

A Tanács nem foglalhat állást a képviselő által felvetett kérdésben, amely az érintett tagállam belső ügyét érinti.

Az elnökség mindössze tájékoztathat arról, hogy e kérdésre vonatkozóan 2009 áprilisában a cseh Alkotmánybírósághoz alkotmányossági panaszt nyújtottak be.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

35. kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis (H-0220/09)

Tárgy: EU–Oroszország partnerség a közlekedés területén

Most készül a balti-tengeri stratégia. E stratégiában fontos szerepet kap az Északi Dimenzióra vonatkozó politika, az EU Oroszországgal, Norvégiával és Izlanddal folytatott együttműködésének regionális kifejeződése. Az Északi Dimenzió alapján az Orosz Föderáció a közlekedési logisztika tekintetében nagyon fontos partner. Jelenleg azonban Oroszországnak fenntartásai vannak a közlekedés terén az EU-val folytatott együttműködéssel kapcsolatban: például márciusban az EU-ból származó úthasználókkal szemben díjat vezetett be. Ez a szomszédos uniós országokból származó, fuvarozással foglalkozó vállalkozásokat különösen súlyosan érinti.

Mi a Bizottság ezzel kapcsolatos álláspontja? Hogyan kívánja a Bizottság előmozdítani az Oroszországgal folytatott együttműködést a közlekedés valamennyi területén, beleértve a közlekedési logisztikát az Északi Dimenzió alapján? Hogyan próbálja a Bizottság ösztönözni Oroszországot arra, hogy a közlekedési ágazatban hagyjon fel a protekcionista politikával?

Válasz

(EN) Az Európai Tanács kérésének megfelelően a Bizottság most készíti a balti-tengeri régióra vonatkozó uniós stratégiát. A stratégia és különösen a stratégia cselekvési tervének egyes részei külső partnereinkkel, például az Orosz Föderációval folytatott együttműködésre szólnak fel. Az Északi Dimenzióra vonatkozó politika és az azon belüli struktúrák, különösen a meglévő és a jövőbeni partnerségek ezen együttműködés folytatásához megfelelő formát nyújtanak.

Az Északi Dimenzió az EU, Oroszország, Norvégia és Izland közötti közös politika. Ezenkívül az EU és Oroszország által meghatározott négy közös terület regionális leképezése. Egyértelmű, hogy a közlekedési és logisztikai kérdések ezen együttműködés fontos részét képezik.

Az Északi Dimenzió miniszteri ülése, amelyre 2008 októberében, Szentpétervárott került sor, határozott az Északi Dimenzió közlekedés és logisztika terén megvalósuló partnerségének létrehozásáról. A még nyitott kérdések megoldása folyamatban van, célja, hogy a partnerség 2010. január 1-jétől teljes mértékben működjön. A partnerség alapvető szerepet játszik a közlekedéssel és logisztikával kapcsolatos különböző szűk keresztmetszetek rendezésében, valamint az összes partner által jóváhagyott kulcsfontosságú infrastrukturális projektek megkönnyítésében.

Továbbra is jelentős aggodalomra ad okot az Oroszország által 2009. február 1-jén bevezetett új úthasználati díjrendszer. A Bizottság Oroszországtól hangsúlyozottan kérte a diszkriminatív díjak eltörlését, amelyek az orosz fuvarozási vállalkozókat tisztességtelen előnyhöz juttatják egy olyan piacon, amelynek kiegyensúlyozottnak és tisztességesnek kellene lennie. Ezzel összefüggésben az EU–Oroszország Közlekedési Párbeszéd felélesztéséről történő megállapodás, valamint a kérdésről folytatott, a közlekedésért felelős biztos és Levitin orosz közlekedési miniszter közötti februári megbeszélés két olyan lépés, amely a helyes irányba mutat. A Bizottság Oroszországgal kialakított jelenlegi kapcsolatainak egyik célja a közlekedési párbeszédünk felélénkítése és a kölcsönös érdeklődésre számot tartó területeket lefedő munkacsoport-megbeszélések összehívása. A kereskedelmi és közlekedési kapcsolatainkban felmerülő új akadályok elkerülése érdekében a Bizottság további erőfeszítéseket tesz a rendszer megvalósításának leállítására érdekében.

A Bizottság célja, hogy Oroszországgal konstruktív együttműködést folytasson a közlekedés és a logisztika területén is. Kétoldalú közlekedési párbeszédünk és az Északi Dimenzió Partnerség e tekintetben fontos eszköz lesz.

*
* *

36. kérdés, előterjesztette: Eoin Ryan (H-0230/09)**Tárgy: A légi utasok jogai**

Egy közelmúltban Írországbán megjelent jelentés rámutatott, hogy az ír polgárok mindössze 5%-a ismeri a repülőgéppel történő utazás alatt őt megillető jogokat.

Mit tesz a Bizottság annak érdekében, hogy az európai légi utasok teljes körű védelemben részesüljenek és ismerjék jogukat?

Válasz

(FR) A Bizottság évek óta számos kezdeményezést tett és intézkedést hozott annak érdekében, hogy az utasokkal megismertessék a közösségi jog által biztosított jogukat, és hogy ezeket a jogokat a gyakorlatban érvényre juttassák.

Először is, 2007-ben a Bizottság az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén rendelkezésre álló új plakátok és brosúrák széles körű terjesztését kezdte meg. A Bizottság plakátját, amely az utasok számára biztosított különböző típusú jogokba nyújt bepillantást, az ACI (Airports Council International – Repülőtér-üzemeltetők Nemzetközi Tanácsa) mára már a közösségi repülőterek többségén elhelyezte. Ezek a plakátok és brosúrák ingyenesek, és a Bizottság honlapján az interneten keresztül is megrendelhetők.

A „Europe Direct Információs Központon” keresztül az utasok a szükséges információkat telefonon, e-mailen vagy web-chat-en keresztül is megkaphatják. Ez a Bizottság által létrehozott tájékoztatási központ a kért tájékoztatást az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén szolgáltatja.

2008 novemberében a közlekedésért felelős biztos új kapcsolattartó pontot hozott létre, amely a saját honlapján, valamint a DG TREN⁽⁸⁾ honlapján keresztül érhető el. Itt az utasok a jogaikkal kapcsolatos valamennyi közösségi szabályozásra vonatkozó kérdéseiket feltehetik. A kérdéseket a Europe Direct szolgáltatáson keresztül azonnal megválaszolják.

A Bizottság ellenőrizte továbbá, hogy az illetékes nemzeti hatóságok döntő többsége szintén létrehozott honlapokat, amelyek saját nyelvükön biztosítják a szükséges információkat a visszautasított beszállás és a légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasok jogairól szóló 261/2004/EK rendeletről és a légi járműveken utazó fogyatékkal élő, illetve csökkent mozgásképességű személyek jogairól szóló 1107/2006/EK rendeletről.

Az illetékes nemzeti hatóságok ellenőrzéseket tartanak továbbá annak megállapítására, hogy a légitársaságok betartják-e a 261/2004/EK rendelet szerinti, közvetlenül az utasfelvételnél és váratlan események esetén az utasoknak nyújtandó írásbeli tájékoztatásra vonatkozó kötelezettségüket.

Végül 2008-ban a Bizottság a csökkent mozgásképességű személyek jogairól szóló 1107/2006/EK rendelet hatályba lépésével egyidőben kiadott egy videót. A videót mint kommunikációs eszközt bocsátották az ACI-hez tartozó valamennyi repülőtér rendelkezésére. Az 1107/2006/EK rendeletre és végrehajtására vonatkozó tájékoztatás az ilyen jogszabállyal leginkább közvetlenül érintett európai civil társadalom képviselőit is magában foglaló magas szintű csoport ülésein rendszeres napirendi pont.

*
* *

37. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0247/09)**Tárgy: Botrány a hajótulajdonosok támogatása körül**

2000 és 2008 között a görög hajótulajdonosok 226 822 254,98 euro támogatásban részesültek a szigetekre vezető, nyereséget nem hozó útvonalakon biztosított kompszolgáltatások után. A támogatások szárnyalásnak indultak, miután a PASOK kormány bevezette a 3577/92/EGK rendelet⁽⁹⁾ végrehajtását célzó 2932/2001 törvényt. 2003-ban, amikor a törvény hatályba lépett, a támogatások a 2002-es 12 000 000 euróról 25 180 000 euróra emelkedtek. A hajótulajdonosok botrányos támogatása, amelyet a görög lakosság fizetett meg, a jelenlegi új demokratikus kormány alatt is folytatódott, amely a hajótulajdonosoknak csak 2008–2009-ben

(8) Energiaügyi és Közlekedési Főigazgatóság

(9) HL L 364., 1992.12.12., 7. o.

több mint 100 000 000 eurót, azaz útvonalanként 267 315,41 euro hasznot biztosított. Ugyanezen időszak alatt a viteldíjak 376%-kal emelkedtek.

Mi a Bizottság álláspontja azokról a bebizonyosodott állításokról, hogy a hajótulajdonosok számára a „szabadalmaztatott”, nyereséget nem hozó komp-útvonalakra támogatások „aranybányáit” biztosítják? Miért nem teszi közzé a kompszolgáltatásokról szóló vonatkozó jelentést az EU tagállamain belül?

Válasz

(FR) A tengeri kabotázsról szóló 3577/92/EGK tanácsi rendelet értelmében akkor köthetők közszolgáltatási szerződések, ha a piac nem biztosít megfelelő tengeri szállítási szolgáltatást a szigetekhez. A tagállamok igen széles hatáskörrel rendelkeznek a szolgáltatás „megfelelő” jellegének vizsgálatára.

A nyújtott szolgáltatások fejében a tagállamok pénzügyi ellentételezést biztosítanak a közszolgáltatást nyújtó hajótulajdonosok számára. Az ellentételezés nem haladhatja meg a szolgáltatás költségeinek fedezéséhez szükséges összeget, figyelembe véve az üzemeltető jövedelmét és elfogadható hasznát.

A tagállamok nem kötelesek bejelenteni a Bizottságnak sem a megkötött közszolgáltatási szerződéseket, sem pedig az ahhoz kapcsolódó ellentételezést. Ezért a Bizottság nem fér hozzá a hajótulajdonosok számára a tagállamokban biztosított összegekre vonatkozó részletes adatokhoz. A Bizottság azonban szeretné hangsúlyozni, hogy ilyen ellentételezést valamennyi tagállam fizet, amelynek vannak szigetei és alkalmaz ilyen típusú közszolgáltatási szerződést.

A képviselő utal arra, hogy bizonyos nyereséges útvonalakat nyereséget nem biztosító útvonalakként állítanak be annak érdekében, hogy a pénzügyi ellentételezést igazolják. Amennyiben ténylegesen erről van szó, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó útvonalakat tisztán kereskedelmi rendszerré kell alakítani. A Bizottság hálás lenne, ha a képviselő részletes információkkal szolgálna a szóban forgó útvonalakról.

Végül, a kompszolgáltatások alkalmazásáról szóló jelentéssel kapcsolatban a nemzetközi tengerészeti hatóságokkal és más érdekelt felekkel konzultáció van folyamatban, amelynek célja a kompszolgáltatások működésének és liberalizációjuk hatásának vizsgálata során felhasználandó információ gyűjtése. A képviselő által említett jelentést az év végén fogják közzétenni.

*
* *

38. kérdés, előterjesztette: Gay Mitchell (H-0208/09)

Tárgy: Környezetbarát munkahelyek

A gazdaságélénkítéssel és az éghajlatváltozással összefüggésben számos vita zajlott a környezetbarát munkahelyekről és ennek az elgondolásnak az ösztönzéséről mint olyanról, amely a mindkét kihívásra vonatkozó megoldás része lehet.

Miként működik együtt az energiaügyi biztos a foglalkoztatásért felelős biztossal annak biztosítása érdekében, hogy ezek a javaslatok merő retorika helyett realitássá váljanak?

Válasz

(EN) A Bizottság elismeri az erőforrásokat hatékonyan kihasználó, alacsony széndioxid-kibocsátású gazdaság⁽¹⁰⁾ felé történő elmozdulás jelentőségét. Az e strukturális változás irányába mutató fejlődés főként a különböző területeken megvalósuló új, korszerű és összehangolt politikák kidolgozásától, a meglévő, többek között a tagállamokban a széndioxid-kibocsátás csökkentésére irányuló politikák végrehajtásának ütemétől, a piacok és a technológiák érettségének sebességétől, valamint a munkaerőpiacok e változásokkal kapcsolatos alkalmazkodóképességének mértékétől függ.

Az éghajlatváltozás enyhítése és az ahhoz való alkalmazkodás, valamint más környezeti kihívásoknak való megfelelés érdekében az érintett döntéshozók átfogó stratégiai megközelítésére és összehangolt fellépésére van szükség az energia és a foglalkoztatás területén kívül számos további területen (például a

⁽¹⁰⁾ A Bizottság által 2008 novemberében elfogadott európai gazdasági fellendülési terv („Az európai gazdasági fellendülés terve”, COM(2008) 800 végleges) meghatározza azokat a politikákat, amelyek jók a környezet szempontjából, csökkentik az energiaszámlát, fokozzák az energiabiztonságot, munkahelyeket teremtenek, támogatják az alacsony jövedelemmel rendelkező háztartásokat és fellendíthetik az exportot és az innovációt.

környezetvédelem, az ipar, a kutatás és fejlesztés, a közlekedés és az oktatás terén) is. Az alkalmazkodással kapcsolatban a különböző ágazatok és irányítási szintek közötti összehangolt fellépés alkotóelemeit a Bizottság „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé”⁽¹¹⁾ című fehér könyvében határozta meg. Az enyhítés vonatkozásában a tavaly decemberben elfogadott éghajlat- és energiacsomag a helyes irányba mutató alapvető lépés, és végrehajtása az energiaágazatban foglalkoztatási lehetőségeket hoz majd létre. Például a megújulóenergia-ágazat 2020-ban várhatóan 2,3-2,7 millió munkahelyet biztosít majd, amelyhez a kis- és középvállalkozások nagy mértékben hozzájárulnak⁽¹²⁾.

A szerkezetátalakítási folyamat felgyorsításának és zökkenőmentes lebonyolódásának támogatása érdekében az alacsony széndioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérés megkönnyítésére irányuló erőfeszítések a lisszaboni stratégia alapján előmozdíthatók. A gazdaságélénkítési tervek a legtöbb, hacsak nem valamennyi tagállam esetében tartalmazzák a környezetbarát technológiákra való összpontosítást és a környezetbarát munkahelyek létrehozására vonatkozó célkitűzést. Az uniós politika e területen több és jobb munkahely megteremtésére, valamint a foglalkoztatás költséghatékonyra és fenntarthatóvá tételére törekszik. A munkahelyi széndioxid-terhelés csökkentése az uniós gazdaságban növelné valamennyi munkahely környezetbarát jellegét.

A környezetbarát gazdaság szakismereteire vonatkozó információk szűkösek, részben azért, mert nem áll rendelkezésre elegendő ismeret a strukturális változás lehetséges hatásairól. Indokolt annak feltételezése, hogy a szakismeretek környezetbarát jellegének növelése egyrészt a hagyományos képesítéseknek és ismereteknek az új környezetbarát módszerek, anyagok és termékek termelésére/használatára történő alkalmazását, másrészt sajátos környezetbarát szakismereteket, például a széndioxid-terhelés csökkentésére vonatkozó ismereteket foglal magában. A Bizottság ezért két intézkedés fontosságát emelte ki, nevezetesen a környezetbarát gazdaságra vonatkozó szakismeretek meghatározásához és a munkaerő-piaci követelményeknek való megfeleléshez szükséges kapacitás kiépítését, valamint az új állások betöltéséhez szükséges szakismeretek kifejlesztéséhez szükséges képzési programok szervezését.

Az Európai Tanács tavaszi ülészakához szóló közleményében⁽¹³⁾ a Bizottság kiemelte, hogy fontos a szükséges szakismeretek nyomon követése és tervezése terén a javulás, valamint fontos, hogy az ismeretek megfeleljenek a jövőbeni, például a környezetbarát gazdasághoz szükséges munkahelyek esetében jelentkező munkaerő-piaci igényeknek, és azokkal összhangban fejlődjenek. Ezért támogatni fogja a tagállamokat és a szociális partnereket a gazdaság környezetbarát jellegének növeléséhez kapcsolódó közelgő változások és az ezzel összefüggő munkaerő-piaci kihívások előrejelzésében. A Bizottság „Új munkahelyekhez szükséges új készségek” című kezdeményezése⁽¹⁴⁾ a jelenlegi és a jövőbeni munkaerő-piaci igények ismeretének javítása és a továbbképzések támogatását célzó különböző közösségi eszközök mozgósítása érdekében számos tevékenységet határoz meg. 2009-ben a Bizottság ennek megfelelően fokozza az ILO-val⁽¹⁵⁾ és a Cedefop-pal⁽¹⁶⁾ folytatott, a szükséges szakismeretek előrejelzésére szolgáló eszközök és módszerek fejlesztésére vonatkozó együttműködést, különösen a „környezetbarát szakismeretek” figyelembevételével.

A szerkezetátalakítási fórum, amelynek a Bizottság júniusban ad helyet, az éghajlatváltozás enyhítése és az ahhoz való alkalmazkodás miatt a munkavállalókra és a munkáltatókra gyakorolt negatív hatások csökkentéséhez kapcsolódó kérdéseket tekinti át. Megvizsgálja továbbá a szakismeretek kérdését, valamint azt, hogy miként biztosítható átképzés az érintetteknek vagy azoknak, akik ki tudják használni az alacsony széndioxid-kibocsátású technológiákkal összefüggő lehetőségeket.

Az Európai Szociális Alap szabályainak az európai fellendülési tervvel összhangban történő egyszerűsítése szintén előmozdítja az olyan intézkedések finanszírozását, mint például a képzés és a továbbképzés, a munkanélküli és az elbocsátott munkavállalók munkába állását ösztönző intézkedések, valamint az önálló

(11) COM(2009) 147 végleges.

(12) Lásd „A megújulóenergia-politika hatása az Európai Unió gazdasági növekedésére és foglalkoztatására” című, az Európai Bizottság Energiaügyi és Közlekedési Főigazgatósága számára 2009-ben készült tanulmányt, amely 2009. május első felében a következő címen lesz elérhető: http://ec.europa.eu/energy/renewables/studies/index_en.htm.

(13) „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez”, COM(2009) 114 végleges.

(14) „Új munkahelyekhez szükséges új készségek: A munkaerő-piaci és a képzettségi igények előrejelzése és összehangolása”, COM(2008) 868.

(15) Nemzetközi Munkaügyi Szervezet

(16) Európai Szakképzés-fejlesztési Központ

vállalkozás támogatása. A rugalmas biztonsági megközelítés⁽¹⁷⁾ az éghajlatváltozás strukturális kihívásaihoz való alkalmazkodási folyamatban is segítséget nyújthat.

A kohéziós politika a környezetbarát gazdaságra és a környezetvédelmi projektekre vonatkozó ambiciózus kiadási kerettel (105 milliárd euro a 2007 és 2013 közötti időszakra) jelentősen hozzájárul Európában a fenntartható fejlődéshez és a munkahelyteremtéshez, valamint az éghajlatváltozás elleni küzdelem terén az uniós célkitűzésekhez. A kohéziós politika 3 milliárd euróval járul hozzá a kkv-knál⁽¹⁸⁾ a környezetbarát termékek és termelési folyamatok előmozdításához és az új környezetbarát munkahelyekhez. A kutatás és az innováció finanszírozásának egyik világos célja a környezetbarát technológiákba történő beruházások általános fellendítése.

*
* *

39. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0222/09)

Tárgy: Kiskereskedők és üzleti vállalkozások a határmenti területeken

Tud arról a Bizottság, hogy a font sterling drámai értékvesztése következtében, amely az észak-írországi kiskereskedők számára tisztességtelen versenyelőnyöket eredményezett, az Ír Köztársaság határmenti területein a kiskereskedőknek és az üzleti vállalkozásoknak súlyos nehézségekkel kell szembenéznük?

Adott esetben milyen intézkedés hozható vagy milyen támogatás nyújtható a pénzügyi nehézségekkel küzdő vállalkozásoknak?

Van tudomása a Bizottságnak az eurozónán belüli, az eurozónához nem tartozó tagállamokkal határos tagállamokban hasonló helyzet kialakulásáról?

Válasz

(EN) Az átváltási árfolyamok jelentősen ingadozhatnak, amely ingadozások általában nem kapcsolódnak alapvető gazdasági változásokhoz, bár ez nincs mindig így. A font sterlinggel legutóbb történtek számos gazdasági tényezőhöz köthetők. Ide tartoznak a pénzügyi piac szereplőinek az Egyesült Királyság ikerdeficitjével (nagyértékű kereskedelmi hiány, amelyhez növekvő költségvetési hiány társul, beleértve a magas függő kötelezettségeket is) kapcsolatos aggodalmak, az attól való félelmek, hogy a recesszió az Egyesült Királyságban súlyosabb lesz, mint más fejlett gazdaságokban, valamint az Angol Nemzeti Bank jelentős kamatlábcsökkentései. Ezenkívül a pénzpiaci válság kitörése óta az eurót, bár az amerikai dollárnál kisebb mértékben, de előnyösen érintették a biztonságosabb befektetési formák felé való menekülések. A font 2007-es és 2008-as értékcsökkenése továbbá egy olyan szintről indult, amely egyértelműen a font korábbi hosszú távú átlaga felett volt.

A Bizottság nem tud más határmenti területeken hasonló helyzet kialakulásáról, bár ez nem zárható ki.

*
* *

40. kérdés, előterjesztette: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0224/09)

Tárgy: Holtpontra jutottak az EU és az Öböl-menti Együttműködési Tanács (ÖET) tagállamai közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötésére vonatkozó tárgyalások

20 évig tartó tárgyalások után az EU és az ÖET még mindig nem kötött szabadkereskedelmi megállapodást, és tavaly decemberben az ÖET-államok egyoldalúan elálltak a tárgyalásoktól.

Hogyan kívánja a Bizottság feléleszteni az Öböl-menti államok érdeklődését a megállapodás mielőbbi megkötését célzó tárgyalások iránt? Melyek azok a kérdések, amelyek még tisztázatlanok, és amelyek akadályozzák a megállapodás létrejöttét? Hogyan kívánja az Öböl-menti államokat aktívabban bevonni a nemzetközi pénzügyi intézmények, különösen a Nemzetközi Valutaalap és a Világbank reformjáról szóló tanácskozásokba, tekintettel arra, hogy Szaúd-Arábia részt vesz a G20-as csúcstalálkozón és kijelentette,

⁽¹⁷⁾ A rugalmas biztonságba beletartoznak a következők: i) átfogó, élethosszig tartó tanulási stratégiák; ii) hatékony, aktív munkaerő-piaci politikák; iii) rugalmas, megbízható szerződéses megállapodások és iv) korszerű biztonsági rendszerek.

⁽¹⁸⁾ kis- és középvállalkozások

hogy érdekelt ezen intézmények reformjában. Milyen kérdésekkel foglalkoznak majd különösen az EU és az Öböl-menti államok közelgő, 19. közös tanácsi és miniszteri ülésén?

Válasz

(EN) A Bizottság sajnálattal vette tudomásul az Öböl-menti Együttműködési Tanács legutóbbi csúcstalálkozóján (ÖET, 2008. december 29.) hozott döntést, miszerint felfüggesztik a szabadkereskedelmi megállapodásról az EU-val folytatott tárgyalásokat.

A felfüggesztés ellenére a Bizottság a megállapodás tárgyalójaként úgy ítéli meg, hogy a megállapodás elérhető, ha a fennmaradó kérdésekre (például a politikai záradékokra és az exportvámok tilalmára) vonatkozóan megvan a kellő rugalmasság. Ezért továbbra is elkötelezett a tárgyalások folytatása mellett.

A 2009. április 29-i ománi EU–ÖET miniszteri találkozóról érkező jelzések pozitívak voltak: az ÖET és az EU felülvizsgálta a szabadkereskedelmi megállapodásról folytatott legutóbbi konzultációkat, továbbá megállapodott abban, hogy a régóta tartó tárgyalások újrafelvétele – és ideális esetben befejezése – érdekében folytatják a fennmaradó kérdésekről folytatott konzultációkat.

A Bizottság a kölcsönösen elfogadható megoldások keresése érdekében további erőfeszítéseket kíván tenni.

A londoni G20-as csúcstalálkozó nagyon fontos volt, és a mostani válság diagnózisa és megoldása terén a globális egység fontos üzenetét hordozta. Szaúd-Arábia szerepe igen konstruktív volt, különösen a szabályozási reform és a nemzetközi pénzügyi intézmények reformja tekintetében. A Bizottság különösen üdvözlöi, hogy Szaúd-Arábia támogatja a Nemzetközi Valutaalap forrásainak növelését.

Tekintettel a jelenlegi nemzetközi politikai környezetre, az EU és az ÖET miniszterei a múlt heti (2009. április 29-i) ománi miniszteri találkozójukon tárgyaltak a globális gazdasági és pénzügyi válságról, valamint arról, hogy milyen módon foglalkozzanak e kérdéssel. A jelenlegi globális egyensúlyhiányokról a Bizottság és az ÖET közötti következő, 2009. június 15-én Brüsszelben megrendezendő gazdasági párbeszéd keretében részletes vitát folytatnak.

Az EU–ÖET közös tanácsi és miniszteri találkozó (Omán, április 29.) napirendjén az előző évekhez hasonlóan együttműködési kérdések, valamint az EU-t és az ÖET-t érintő közös érdekű politikai ügyek szerepeltek:

az 1989-es együttműködési megállapodás végrehajtása: a közös érdeklődésű területeken, például az energia, a környezet/éghajlatváltozás, kutatás, felsőoktatás területén az együttműködési tevékenységek helyzete és kilátásai;

regionális kérdések, például a közel-keleti békefolyamat, Irán és Irak;

számos globális kérdés, mint például a terrorizmus elleni küzdelem és az atomsorompó, az éghajlatváltozás, az emberi jogok, valamint a globális gazdasági és pénzügyi válság.

Az EU és az ÖET ezekről a kérdésekről és a szabadkereskedelmi megállapodásról tárgyalt Ománban. A két fél közös közleményről is megállapodott. A találkozó fő eredményei közé tartozik, hogy határoztak a két fél közötti kétoldalú kapcsolatoknak a meglévő együttműködési megállapodás alapján történő felélénkítéséről és arról, hogy a tárgyalások újrafelvétele céljából folytatják a szabadkereskedelmi megállapodásról folyó megbeszéléseket.

*
* *

41. kérdés, előterjesztette: Bogusław Sonik (H-0225/09)

Tárgy: A keleti kereszténységgel foglalkozó tanulmányi központ a krakkói Püspöki Teológiai Akadémián

A krakkói Püspöki Teológiai Akadémián belüli, a keleti kereszténységgel foglalkozó tanulmányi központ létrehozására vonatkozóan javaslatot nyújtottak be. A központ célja, hogy keretein belül helyet adjon a muzulmán világ és a keresztény közösségek kutatási igényeinek. Különösen a kultúrák közötti párbeszédre és a Közel-Keleten a kisebbségek jogainak tiszteletben tartására fog összpontosítani. Európa fejlődésével és beilleszkedésével összefüggésben ez a terület különös érdeklődésre tart számot. Létrejöttét követően a központ a fent említett területeken kutatásokat folytathat. A központot részben az Akadémia finanszírozza, amely lehetővé teszi, hogy tudományos kutatásokat folytassanak és tudományos fokozatokat osszanak ki. Meg tudná mondani a Bizottság, hogy e központ számára lehetséges-e további finanszírozás biztosítása?

Válasz

(EN) A strukturális alapokra tekintettel, valamint a szubszidiaritás elvével összhangban a Bizottság nem vesz részt a projektek kiválasztásában, kivéve az úgynevezett nagyobb projekteket (25 millió euro a környezetvédelem és 50 millió euro a több ágazat esetében), amelyeket a Bizottság az 1083/2006/EK tanácsi rendelet 41. cikke alapján értékel. A projektek kiválasztásáért Lengyelországban a nemzeti és regionális hatóságok felelnek. Mivel a szóban forgó projekt értéke nem haladja meg a nagyobb projektekre meghatározott küszöbértéket, annak eldöntése, hogy a projekt a strukturális alapokból részesül-e további támogatásban, a tagállam felelősségi körébe tartozik. A regionális operatív programok keretében megvalósuló projektek esetében a kiválasztásért felelős intézmény a marsalli hivatal mint az operatív program irányító hatósága.

A Bizottság ezért javasolja a Malopolskie marsalli hivatallal⁽¹⁹⁾ való kapcsolatfelvételt.

>

Az Európai Regionális Fejlesztési Alap, az Európai Szociális Alap és a Kohéziós Alap általános rendelkezéseinek meghatározásáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletnek megfelelően a kohéziós politikának a fenntartható fejlődésre vonatkozó közösségi prioritások bevonásával hozzá kell járulnia a növekedés, a versenyképesség és a foglalkoztatás fokozásához, a 2000. március 23-i és 24-i liszaboni Európai Tanácson és a 2001. június 15-i és 16-i Európai Tanácson meghatározottak szerint.

Nagyobb általánosságban, a kultúra és annak nemzeti szintű finanszírozása tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy az ilyen finanszírozás a tagállamok felelősségi körébe tartozik. Uniós szintű fellépés a szubszidiaritás elvének teljes mértékű tiszteletben tartásával történik, amelyben az EU támogatja és kiegészíti a tagállamok fellépéseit, de nem lép azok helyébe.

Az EU 2007 és 2013 közötti időszakra szóló kultúra programja azonban támogatja a kulturális szakemberek, a művészeti alkotások, valamint a kulturális és művészi termékek nemzetközi mobilitását és ösztönzi a kultúrák közötti párbeszédet. A programra vonatkozóan további tájékoztatással a lengyelországi kulturális kapcsolattartási pont⁽²⁰⁾ szolgál.

(19) Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego

Departament Polityki Regionalnej

Ul. Raclawicka 56

30-017 Kraków

Tel.: (012) 299-0700 Fax: (012) 299-0726 http://www.wrotamalopolski.pl/root_FEM/

(20) Kulturális kapcsolattartó pont Lengyelország

Adam Mickiewicz Institute

Alexandra Zajac

Katarzyna Grzybowska

Iwona Morawicz

Mokotowska 25 Str.

00-560 Warsaw

Lengyelország

Tel.: +48 22 44 76 170 / 172 / 171 Fax: +48 22 44 76 152

E-mail: azajac@iam.pl

kgrzybowska@mk.gov.pl

imorawicz@iam.pl

pkk.kultura@mk.gov.pl

*
* *

42. kérdés, előterjesztette: Colm Burke(H-0226/09)

Tárgy: A praktizálástól eltiltott egészségügyi szakemberek uniós adatbázisa

Tudna a Bizottság tájékoztatást adni a praktizálástól eltiltott egészségügyi szakemberek uniós nyilvántartása létrehozásának módjairól, figyelembe véve, hogy az Európai Parlament törekedett arra, hogy az ilyen intézkedésekre vonatkozó rendelkezést bevonja a határokon átnyúló egészségügyi javaslat olvasatába?

Válasz

(EN) A tagállamok létrehozták saját nyilvántartásaikat, amelyek felsorolják a szabályozott szakmák egészségügyi szakembereit, és adott esetben megjegyzést tartalmaznak, ha ellenük fegyelmi eljárást folytattak vagy büntetőjogi szankciókat alkalmaztak.

Ezenkívül a szakmai képzések elismeréséről szóló 2005/36/EK⁽²¹⁾ irányelv megerősítette az illetékes hatóságok közötti igazgatási együttműködést, mivel a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam közötti információcseré kötelezővé vált. Ez pontosabban azoknak az információknak a cseréjével kapcsolatos, amelyek az indított fegyelmi eljárásokra és a hozott büntetőjogi szankciókra, más jelentős, valószínűsíthetően a szóban forgó tevékenységek gyakorlását befolyásoló, meghatározott körülményekre, valamint valamennyi, a szolgáltató létrejöttének törvényességére és megfelelő magatartására vonatkoznak.

Létrehoztak egy belső piaci információs rendszer (Internal Market Information system – IMI) elnevezésű elektronikai eszközt, amelynek célja, hogy megkönnyítse az illetékes hatóságok közötti információcserét, és amely a 2005/36/EK irányelv tényleges végrehajtására vonatkozó kérdéseket tartalmazó, valamennyi nyelvre lefordított formanyomtatványokat használ. Az IMI-rendszer az egészségügyi szakemberek, például orvosok, fogorvosok, ápolók, szülésznők, gyógyszerészek és gyógytornászok esetében teljes körűen működőképes.

A tagállamok közötti információcserének tiszteletben kell tartania a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 95/46/EK irányelvben⁽²²⁾ és az elektronikus hírközlési ágazatban a magánélet védelméről szóló 2002/58/EK⁽²³⁾ irányelvben meghatározott személyes adatvédelmi jogszabályokat.

2012-ben a Bizottság jelentést fog benyújtani a 2005/36/EK irányelv végrehajtásáról, amelyben szerepelni fog az irányelv rendelkezéseinek vizsgálata. Amennyiben kiderül, hogy az információcserére vonatkozó különböző kötelezettségek és eszközök a szóban forgó probléma kezelésére nem alkalmasak, az információcserével kapcsolatos kötelezettségek (és azok módjai) újragondolhatók.

A betegjogok határokon átnyúló egészségügyi ellátásban történő alkalmazásáról szóló irányelvre vonatkozó bizottsági javaslat a betegek jogaira és mobilitására összpontosít. E javaslat kötelezővé teszi az egészségügyi szakemberek számára, hogy az összes kapcsolódó információt a betegek rendelkezésére bocsássák, ami lehetővé teszi számukra a tájékozott választást. Ez tartalmazhatja a nyilvántartási állapot megerősítését is.

*
* *

<http://www.mkidn.gov.pl/pkk>

(21) Az Európai Parlament és a Tanács 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK irányelve a szakmai képzések elismeréséről (EGT vonatkozású szöveg), HL L 255., 2005.9.30.

(22) Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, HL L 281., 1995.11.23.

(23) Az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 12-i 2002/58/EK irányelve az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv), HL L 201., 2002.7.31.

43. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0228/09)**Tárgy: Gyermekmunka**

Tavaly novemberben az AKCS–EU közös parlamenti közgyűlése elfogadott egy gyermekmunkáról szóló jelentést, amelynek társszerzője voltam, és amely felszólította az Európai Bizottságot, hogy kötelezze az EU-ban működő nagyvállalatokat, hogy az ellátási lánc minden szintjén vállaljanak felelősséget a munkaerővel kapcsolatos gyakorlatért, valamint megállapította, hogy ennek támogatására az ellátási lánc megfelelőségét minden szinten rendszeres és alapos vizsgálatokkal és független ellenőrzéssel kell biztosítani.

Milyen intézkedéseket hoz a Bizottság az ezzel kapcsolatos kötelezettségek teljesítése érdekében?

Válasz

(EN) A kérdés a Közös Parlamenti Közgyűlés gyermekmunkáról szóló jelentésével⁽²⁴⁾ kapcsolatban a Bizottság által benyújtott nyomon követési jelentésre vonatkozik. A nyomon követési jelentés szerint a vállalkozások társadalmi felelősségvállalására vonatkozóan a Bizottság és az EU tagállamai által használt fogalom meghatározás azokat az intézkedéseket foglalja magában, amelyeket maguk a vállalkozások önkéntes alapon, és nem kötelező szabályozás alapján hoznak. Így kötelező intézkedésekről, például az ellátási lánc hatóságok által végzett ellenőrzéséről vagy más független ellenőrzésekről nem szól.

A Bizottság az Európai Szövetség a Vállalkozások Társadalmi Felelősségvállalásáért szervezeten keresztül vette fel a kapcsolatot a magánszektorral és egy sor, társadalmi és környezeti kérdéssel foglalkozó munkaértekezletet vagy „laboratóriumot” támogatott. E munkaértekezletek eredményeként a vállalati szféra támogatására számos ajánlás vagy eszköz született, beleértve egy új internetes portált is, amely az ellátási lánc vállalkozásai számára társadalmi és környezeti kérdésekkel kapcsolatos iránymutatást nyújt.

A Bizottság a Vállalkozások Társadalmi Felelősségvállalásával foglalkozó, több érdekelt fél részvételével zajló fórumnak is helyet ad, amelyben munkáltatók, nem kormányzati szervezetek, szakszervezetek, a tudományos világ képviselői és befektetők vesznek részt. Részt vesz továbbá az OECD⁽²⁵⁾ kezdeményezésében, amelynek célja nemzetközi iránymutatások kidolgozása és támogatása, valamint arra ösztönzi az EU iparágait, hogy csatlakozzon az Egyesült Nemzetek (ENSZ) Globális Megállapodásához. Az utóbbi időben a Bizottság és a tagállamok vizsgálják az ENSZ emberi jogi és vállalkozási ügyekkel foglalkozó különleges képviselője, John Ruggie által, a „Védelem, tiszteletben tartás és megoldás” című 2008-as ENSZ-jelentésében kidolgozott keretrendszert. Az ENSZ különleges képviselőjével együttműködésben a Bizottság tanulmányt kíván készíteni a harmadik országokban tevékenységet végző uniós vállalkozásokra alkalmazandó, az emberi jogokat és a környezeti kérdéseket érintő jogi keretrendszerről.

Amint az a nyomon követési jelentés bemutatása során a Közös Parlamenti Közgyűlés Szociális Bizottságának 2009. februári ülésén elhangzott, a Bizottság örömmel venne részt a Közös Parlamenti Közgyűlés Szociális Bizottságának 2009. szeptemberi ülésén, hogy tárgyaljon az új fejleményekről és a további nyomon követési intézkedések eredményeiről. Az egyik ilyen nyomon követési intézkedés a gyermek jogairól szóló Európai Fórum⁽²⁶⁾ (a gyermekek jogairól szóló állandó tanácsadó fórum a belső és külső fellépések terén) következő találkozója, amelynek megrendezésére 2009. június 18-án kerül sor, és amely a gyermekmunkára összpontosít. Az egyik napirendi pont a vállalkozások társadalmi felelősségvállalása és annak a gyermekmunka elleni küzdelemhez való hozzájárulása lesz. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezek a fejlemények szilárd alapot teremtenek a gyermekek jogairól és a vállalkozások társadalmi felelősségvállalásáról folyó viták folytatásához.

*
* *

45. kérdés, előterjesztette: Kathy Sinnott(H-0238/09)**Tárgy: A rák és az éjszakai munkavégzés közötti kapcsolat**

Az éjszakai műszakban történő munkavégzés és a rák kialakulásának magasabb kockázata között kapcsolatot fedeztek fel. Kutatások megállapították, hogy az éjszakai műszakban dolgozó férfiak nagyobb arányban betegszenek meg prosztatarákban, miközben a nőknél magasabb a mellrák aránya.

⁽²⁴⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/60_17/pdf/suivi_en.pdf

⁽²⁵⁾ Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet

⁽²⁶⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/children/forum/fsj_children_forum_en.htm

Az Egészségügyi Világszervezet az éjszakai munkát valószínűsíthetően rákkeltőnek nyilvánította. A megjelölést az Amerikai Rákszövetség is támogatta.

Tud a Bizottság a rák és az éjszakai munkavégzés közötti kapcsolatról? Kívánja-e növelni a Bizottság az arra irányuló kutatás támogatását, hogy az EU-ban az éjszakai munkavégzés miként járul hozzá a rákhoz? Meg kívánja-e vizsgálni az arra vonatkozó bevált gyakorlatot és kutatást, hogy az éjszakai munka hogyan tehető biztonságosabbá, és hogy biztonságosan maximálisan mennyi éjszakai munka végezhető? A foglalkoztatás vonatkozásában közzétesz-e a Bizottság iránymutatásokat arról, hogy az éjszakai munka milyen kockázati tényezőt jelent a rák szempontjából, annak érdekében, hogy a munkáltatók és munkavállalók ismerjék a kockázatot?

Válasz

(EN) A Bizottság tud a rák és az éjszakai munkavégzés közötti kapcsolatra vonatkozó utalásokról, amely kapcsolatot az Egészségügyi Világszervezet Nemzetközi Rákkutató Ügynöksége „valószínűsíthetőnek” nyilvánított.

A Bizottság elismeri, hogy ez a „valószínűsíthető” kapcsolat ismert a tudományos közösség körében, amelynek kutatása azon az előzetes feltételezésen alapul, hogy az éjszakai műszakban végzett munka károsíthatja a normális ütemű biológiai ciklust. Ez hatással van a melatoninintermelésre, amely rendellenes, megnövelt hormontermelést okoz, és így kialakul bizonyos ráktípusok kockázata.

A Bizottság tevékenyen részt vesz a rákkal összefüggésben lévő munkakörülmények negatív hatásának csökkentésére irányuló próbálkozásokban. Az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség és az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért szintén tevékeny rész vállal a rendszertelen alvási szokások egészségre gyakorolt hatásának vizsgálatában.

A rák megelőzésének fő területe azonban továbbra is az egészséget befolyásoló fő tényezőkre vonatkozó megelőző intézkedések meghozatala marad, amint az az Európai Rákellenes Kódexben szerepel. Becslések szerint a rákos megbetegedések körülbelül harmada megelőzhető a kulcsszerepet játszó tényezők, például a dohányzási és az alkoholfogyasztási szokások megváltoztatásával, illetve kerülésével.

Általánosságban a rák jelentette teherrel szembeni küzdelem érdekében a tagállamok által kifejtett erőfeszítések támogatására a Bizottság 2009 szeptemberében el kívánja indítani az „Európai partnerség a rák elleni fellépésért” kezdeményezést. A partnerség az érintett uniós érdekelt feleknek a rák elleni közös erőfeszítésekben történő összefogásával a rák megelőzése és ellenőrzése terén az információ, a kapacitás és a szakértelem meghatározása és megosztása számára nyújt keretet.

A munkavállalók munkakörülmények miatti kockázatokkal szembeni védelmére vonatkozó intézkedéseket a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/392/EGK tanácsi irányelv határozza meg.

Ezenkívül a munkaidő-szervezésről szóló irányelv (2003/88/EK irányelv)⁽²⁷⁾ az éjszakai munkát végző munkavállalókra vonatkozóan számos különleges védintézkedést tartalmaz. A tagállamoknak meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az éjszakai munkát végző munkavállalókat az irányelv alapján az éjszakai munkára történő kijelölésüket megelőzően, ezt követően pedig rendszeres időközönként ingyenes egészségügyi vizsgálatnak vessék alá. Biztosítaniuk kell továbbá, hogy az éjszakai munkavégzéshez kapcsolódó egészségügyi problémákkal küzdő munkavállalókat, amennyiben lehetséges, a nekik megfelelő nappali munkára helyezték át. A rendszeresen éjszakai munkát igénybe vevő munkáltatók kötelesek az illetékes hatóságokat tájékoztatni, amennyiben a hatóságok ezt kérik. A tagállamoknak biztosítaniuk kell továbbá, hogy a munkáltatók, amelyek a munkabeosztást meghatározzák, vegyék figyelembe azt az általános elvet, hogy a munkát a munkavállalóhoz kell igazítani, valamint vegyék figyelembe a biztonsági és egészségügyi előírásokat.

A Bizottság továbbra is figyelemmel kíséri ezt a fontos, a rák és az éjszakai munkavégzés közötti esetleges kapcsolatra vonatkozó kérdést.

*
* *

(27) Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 4-i 2003/88/EK irányelve a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól, HL L 299., 2003.11.18., 9. o.

46. kérdés, előterjesztette: Alojz Peterle (H-0241/09)**Tárgy: Óssejtek**

A 2004. március 31-i 2004/23/EK irányelv⁽²⁸⁾ megállapítja az emberi szövetek és sejtek adományozására, gyűjtésére, vizsgálatára, feldolgozására, megőrzésére, tárolására és elosztására vonatkozó minőségi és biztonsági előírásokat. Az Európai Unióban az irányelv a szövetek és sejtek gyűjtésére vonatkozó alapvető keretrendszert határozza meg. Az irányelv nemzeti jogba történő átültetését egyes tagállamok jelentősen késleltették. Ennek eredményeként a sejtekre és szövetekre vonatkozó bizonyos tevékenységek egyes tagállamokban kevésbé fejlettek. Ezenkívül a betegek és a gyakorló orvosok gyakran nem ismerik az óssejtekkel kapcsolatos legújabb fejleményeket és azok előnyeit.

Megkapta-e a Bizottság 2009. április 7. előtt valamennyi tagállamtól a naprakész jelentést az irányelv különböző rendelkezéseinek átültetéséről, amint azt az irányelv 26. cikke előírja?

Tekintettel az április 18-i Európai Betegjogi Napokra, mérlegeli-e a Bizottság, hogy fokozza a betegek és a gyakorló orvosok számára az óssejtek előnyeiről nyújtott tájékoztatást célzó erőfeszítéseket?

Válasz

(EN) Az emberi szövetek és sejtek minőségéről és biztonságáról szóló 2004/23/EK irányelv átültetési és végrehajtási folyamatának felmérésére a Bizottság minden évben kérdőívet juttat el a tagállamokhoz. A kérdőív eredményeit a tagállamokkal az illetékes hatóságokkal folytatott megbeszélésen megvitatják. Az eredmények összefoglaló táblázatát az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság honlapján teszik közzé.

A 2009-es kérdőív eredményei szintén alapul szolgálnak a 2004/23/EK irányelv előírásainak végrehajtásáról szóló, az irányelv 26. cikkének (3) bekezdésében meghatározott jelentéshez. A Bizottsághoz most érkeznek be a válaszok, amelyeket a következő, 2009. május 27-én és 28-án tartandó ülésre fognak összeállítani.

A 2004/23/EK irányelv és végrehajtási irányelveinek célja az emberi szövetek és sejtek adományozására, gyűjtésére, vizsgálatára, feldolgozására, megőrzésére, tárolására és elosztására vonatkozó minőségi és biztonsági előírások meghatározása. Nem terjed ki az emberi szöveteket és sejteket felhasználó kutatásokra, és nem gátolja a tagállamok által adott emberi sejtípus, például az óssejtek használatára vagy használatuk mellőzésére vonatkozóan hozott határozatokat.

*
* *

47. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0242/09)**Tárgy: A Maliakos-öböl szennyezése mérgező Chattonella algával**

A mérgező Chattonella alga, amelyet Görögország szárazföldi részén, a Maliakos-öbölben találtak, legalább két hónapig példátlan mennyiségű halat pusztított el. Ez a környezeti katasztrófa a helyi halászokat kétségbeesésbe taszította, akik indokoltan tiltakoznak a kialakult helyzet ellen. Tudósok szerint a mérgező alga elterjedését az öbölbe ömlő, ipari és más szennyvizet is tartalmazó Sperchios folyó többszöri szennyezése okozta. A helyi lakosok szerint az öböl „mérgező kotyvalékká” vált.

A Bizottság véleménye szerint hogyan kell foglalkozni ezzel a jelentős környezeti problémával, a halászok támogatásával, akik pénzügyi veszteségeket szenvedtek el, és általánosságban a régióban a szennyezés miatt felborult környezeti egyensúly helyreállításával?

Válasz

(EN) A képviselő a Sperchios folyó és a Maliakos-öböl szennyezésére, valamint az azzal összefüggő, a terület halállományára és halászáira gyakorolt hatásokra hivatkozik.

Az uniós környezetvédelmi jogszabályok egyértelmű mechanizmust határoznak meg vizeink védelmére vonatkozóan, amely a következőkből áll:

(28) HL L 102., 2004.4.7., 48. o.

a környezetszennyezéssel annak forrásánál kell foglalkozni olyan irányelveken keresztül, mint például a települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv⁽²⁹⁾ és a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló irányelv⁽³⁰⁾;

minden vízterületre (folyókák, tavak, talajvíz és partmenti vizek) környezetvédelmi célkitűzéseket kell meghatározni a vízről szóló keretirányelven⁽³¹⁾ keresztül.

A települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv előírta, hogy a tagállamok 1998-ig, 2000-ig vagy 2005-ig (a település területének nagyságától és az érintett vizek jellemzőitől függően) kötelesek gyűjteni és kezelni a szennyvizet minden olyan települési területéről, ahol a lakosok száma meghaladja a 2000 főt. A környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló irányelv előírja, hogy az ipari létesítményeknek alkalmazási körén belül integrált engedéllyel kell rendelkezniük, beleértve a rendelkezésre álló legjobb technológiák feltételeit is. A meglévő létesítményeknek az irányelvvel összhangban lévő engedélyeket 2007. október 30-ig kellett megszerezniük.

A Bizottság alaposan megvizsgálta, hogy Görögország miként hajtotta végre a két irányelvet, és megállapította, hogy a kötelezettségeket nem megfelelően hajtották végre. Ezért a Bizottság Görögország ellen mindkét irányelv vonatkozásában jogsértési eljárást indított.

A vízről szóló keretirányelv szabályként írja elő azt a kötelezettséget, hogy 2015-ig minden vízterület esetében el kell érni és fenn kell tartani a jó vízminőséget („jó állapot”). A tagállamok számára előírták, hogy 2004 decemberéig végezzék el a környezeti terhelésekre és hatásokra vonatkozó vizsgálatot, valamint 2009. december 22-ig hozzanak létre a „jó állapot” elérésére vonatkozó terveket és programokat.

A Sperchios folyóra vonatkozóan a környezeti terhelések és hatások vizsgálata a folyó vízminőségi problémáival foglalkozik. Ahogy a képviselő a Maliakos-öböllel kapcsolatban említette, az ökoszisztéma környezetszennyezéssel történő megzavarása bizonyos algák tömeges elterjedéséhez vezethet, amely mérgezően hathat a halakra. A folyókra és folyótorkolatokra („átmeneti vizekre”) vonatkozó „jó állapotot” számos kritérium jelzi, beleértve a halállomány összetételét és mennyiségét. A 2009 decemberéig kidolgozandó terveknek és programoknak a meglévő problémákkal kell foglalkozniuk, és meg kell határozniuk mind a Sperchios folyóra, mind pedig a Maliakos-öbölre vonatkozó környezeti minőségi célkitűzések eléréséhez szükséges intézkedéseket.

A területen a halászati ágazat lehetséges támogatása tekintetében az Európai Halászati Alapról szóló rendelet⁽³²⁾ alapján természeti csapás vagy más rendkívüli esemény esetén a halászati tevékenység ideiglenes beszüntetésére vonatkozó támogatási intézkedések finanszírozásához való hozzájárulás érdekében a tagállamok megfelelő intézkedéseket hozhatnak. Miközben a rendelet meghatározza az általános feltételeket és elveket, a tagállamok felelősségi körébe tartozik annak eldöntése, hogy az érintett halászati tevékenységet be kell-e szüntetni, illetve adható-e támogatás.

*

* *

48. kérdés, előterjesztette: Karin Riis-Jørgensen (H-0244/09)

Tárgy: Sportfogadási jog

Március 8-án a francia kormány értesítette a Bizottságot és az EU tagállamait (a 98/34/EK irányelv⁽³³⁾ alapján) az online szerencsejátékról és fogadásról szóló törvénytervezetéről. Az EU-ban első alkalommal történik meg, hogy a javaslat rendelkezik a „sportfogadási jog” bevezetéséről, feltételezhetően a francia sportversenyek integritásának megőrzése érdekében. Ez a jog arra kényszerítené a sportfogadással foglalkozó piaci szereplőket, hogy kötelező pénzügyi megállapodásokat kössenek a francia sportszövetségekkel.

Tisztázná a Bizottság, hogy a francia online fogadási piacon az ilyen korlátozások elfogadhatóak-e és összhangban vannak-e az uniós joggal?

⁽²⁹⁾ HL L 135., 30.5.1991.5.30.

⁽³⁰⁾ HL L 24., 2008.1.29.

⁽³¹⁾ HL L 327., 2000.12.22.

⁽³²⁾ HL L 223., 2006.8.15.

⁽³³⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

Milyen (statisztikai vagy egyéb) bizonyítékokkal szolgáltak a francia hatóságok ezen intézkedés szükségességének alátámasztására? Miként védi meg egy ilyen jog „a sport integritását”?

Válasz

(EN) A Bizottság most elemzi a szóban forgó törvénytervezetet, és még nem alakította ki álláspontját, de azt a 2009. június 8-ig tartó szünetelési idő lejárataig megteszi.

*
* *

49. kérdés, előterjesztette: Konstantinos Droutsas (H-0248/09)

Tárgy: A halászati kis- és középvállalkozások és az önálló vállalkozó halászok megsemmisítése

Az EU közös halászati politikája, amely az emberek érdekeivel ellentétes, még inkább reakcióssá vált a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslattal (COM(2008)0721). A közös halászati politika komoly ellenállásba ütközött a halászokat képviselő szervezetek részéről, mivel az a nagy üzleti vállalkozások támogatásának irányába mutat: az ágazatban a monopolisztikus üzleti érdekek újabb „dözsölését” vetíti előre és kiírta a halászati kis- és középvállalkozások jogait. A munkavállalók felé felemeli a halászati termékek árait, valamint megsemmisíti a halászati kis- és középvállalkozásokat és az önálló vállalkozó halászokat. Ugyanakkor semmilyen intézkedést nem hoz a haltenyésztésből, az ipari, települési, mezőgazdasági, hajózási és katonai hulladékból eredő tengerszennyezés ellenőrzése érdekében.

Mi a Bizottság véleménye ezekről a kérdésekről és a halászok indokolt reakciójáról?

Válasz

(EN) Az új halászati ellenőrzési rendeletre irányuló javaslat (COM C (2008) 721) célja annak biztosítása, hogy betartsák a közös halászati politika szabályait, amelyeket a halászok érdekében a halállomány egészségének megőrzése céljából alakítottak ki. A Bizottság nem ért egyet azzal a véleménnyel, hogy a javaslat a nagy üzleti vállalkozások érdekeit támogatja a kis- és középvállalkozások rovására. A várakozások szerint az új ellenőrzési rendelet biztosítja a szabályoknak való jobb megfelelést. Idővel ez a halászati terület valamennyi ágazata, különösen a kis- és középvállalkozások számára jobb halászati lehetőségeket teremti, és a piac számára jobb ellátást biztosít.

Mivel a javaslat a halászati tevékenységek ellenőrzésére vonatkozik, nem megfelelő eszköz ahhoz, hogy a haltenyésztésből, az ipari, települési, mezőgazdasági, hajózási és katonai hulladékból eredő tengerszennyezéssel foglalkozzon. Ezekkel a kérdésekkel az azokra vonatkozó megfelelő jogszabályok foglalkoznak.

*
* *

50. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andriekienė (H-0251/09)

Tárgy: Együttműködés a véletlen és a szándékos tengerszennyezés területén

Az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott 2850/2000/EK határozat⁽³⁴⁾ közösségi keretet hozott létre a véletlen és a szándékos tengerszennyezés területén történő együttműködés, valamint a polgári védelmi segítségnyújtási beavatkozásokkal kapcsolatos közösségi eljárás terén.

Mit tett eddig az Európai Bizottság az olaj vagy más káros anyagok tengerbe ömlése vagy várható tengerbe ömlése miatti balesetek kezelésére irányuló tagállami reakálási lehetőségek javítása vonatkozásában, továbbá annak érdekében, hogy hozzájáruljon a veszélyek megelőzéséhez? Mit kíván tenni az Európai Bizottság e területen rövid és hosszú távon?

⁽³⁴⁾ HL L 332., 2000.12.28., 1. o.

Válasz

(EN) A Bizottság 2006. december 22-én egy közleményt⁽³⁵⁾ fogadott el, amely bemutatja a tengerszennyezésre való reagálás és felkészülés vonatkozásában a közösségi fellépéssel, valamint a 2007. január 1-jétől (az együttműködésre vonatkozó közösségi keretrendszer⁽³⁶⁾ lejárata után) a felkészülési és reagálási intézkedések fokozásával és folytatásával kapcsolatos helyzetet.

Baleset esetén, amennyiben a katasztrófa olyan mértékű, hogy nemzeti reagálási lehetőségei elégtelenek, az érintett ország igénybe veheti a közösségi polgári védelmi mechanizmus, valamint a megfigyelési és tájékoztatási központ szolgáltatásait, amelyeket a 2007/779/EK, Euratom tanácsi határozat⁽³⁷⁾ határozott meg. A polgári védelmi mechanizmust 2001-ben hozták létre a súlyos vészhelyzetek esetén történő támogatás biztosítása, valamint a tagállamok és a Közösség által nyújtott segítség összehangolásához való hozzájárulás és annak javítása céljából.

Az Európai Tengerbiztonsági Ügynökséget az 1406/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁸⁾ hozta létre. Az Ügynökség feladata, hogy a hajók által okozott véletlen vagy szándékos szennyezéssel kapcsolatosan technikai és tudományos segítséget nyújtson, és hogy a segítség iránti kérést követően támogassa a tagállamok szennyezés elleni intézkedéseit. 2006 márciusa óta az érintett tagállamok hajókat is bérelhetnek az Ügynökségtől, ezáltal további erőforrásokat szerezve a szennyezés elleni küzdelem érdekében kifejtett erőfeszítéseik fokozásához.

Az EU 2006 decemberében több évre szóló, 1 54 millió eurós finanszírozást biztosított az Ügynökségnek a hajók által a 2007 és 2013 közötti időszakban okozott szennyezésekre való reagáláshoz⁽³⁹⁾. A szennyezésre való felkészülési és reagálási tevékenységekre vonatkozó tervvel összhangban az Ügynökség létrehozta a szennyezés elleni hajók hálózatát, amely az EU valamennyi regionális tengerét lefedi. Eddig a tagállamok három alkalommal kérték ezeknek a hajóknak a mobilizálását.

Végül meg kell említeni, hogy az EU más jogi intézkedéseket is kidolgozott, amelyek hozzájárulnak a hajók által okozott szennyezések megelőzéséhez, ennek legutóbbi példája a közelmúltban elfogadott harmadik tengeri biztonsági csomag⁽⁴⁰⁾

*
* *

51. kérdés, előterjesztette: Holger Krahmer (H-0252/09)

Tárgy: Az ólom használatára vonatkozó határidők az elhasználdott járművekről szóló 2000/53/EK irányelv II. mellékletében (2008/689/EK határozat)

Az elhasználdott járművekről szóló 2000/53/EK irányelv⁽⁴¹⁾ II. mellékletének felülvizsgálata (2008/689/EK határozat⁽⁴²⁾) során a közelmúltban meghatározott, az ólom néhány fennmaradó alkalmazásban történő használatára vonatkozó határidők (2010 vége az új járműtípusok esetében) veszélyeztetik a környezeti és biztonsági járműalkalmazások bevezetését azokban az esetekben, amelyekben az ólom helyettesítésére nem állnak rendelkezésre műszaki alternatívák. Meghosszabbított határidőkre van szükség.

Hogyan biztosítja a Bizottság, hogy a jelenlegi felülvizsgálat gyors pozitív döntést eredményezzen annak érdekében, hogy az autóipar számára a lehető leghamarabb jogi és tervezési biztonságot nyújtsanak?

Ezzel összefüggésben és tekintettel az autóipar nehéz gazdasági helyzetére hogyan kívánja a Bizottság figyelembe venni a Tanács, az Európai Parlament és maga a Bizottság által adott ajánlásokat annak érdekében,

⁽³⁵⁾ COM(2006)863

⁽³⁶⁾ HL L 332., 2000.12.28.

⁽³⁷⁾ HL L 314., 2007.12.1.

⁽³⁸⁾ HL L 208., 2002.8.5.

⁽³⁹⁾ HL L 394, 2006.12.30.

⁽⁴⁰⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽⁴¹⁾ HL L 269., 2000.10.21., 34. o.

⁽⁴²⁾ HL L 225., 2008.8.23., 10. o.

hogya a halmazott szabályozási költségek vizsgálata, valamint az előreláthatóság és a jogbiztonság biztosítása révén nevezetesen elkerüljék a szükségtelen adminisztratív terheket és az új gazdasági terhek létrehozását, felmérjék a költségeket és az előnyöket, valamint mérleget adják a CARS 21 elveket?

Válasz

(EN) A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja az elhasznált járművekről szóló 2000/53/EK irányelv⁽⁴³⁾ II. mellékletében található „nehézfém-tilalom” alóli kivételek listáját. A Bizottság most készít egy tanulmányt, amely előkészíti e mellékletnek a műszaki és tudományos fejlődéshez történő 5. hozzáigazítását. A tanulmány különösen a képviselő által említett két kivételre összpontosít. E témában az első nyilvános konzultációt 2009. január 26. és március 9. között tartották (lásd: <http://rohs-elv.exemptions.oeko.info>). Miután a Bizottság tanácsadója valamennyi benyújtott műszaki és tudományos adatot ellenőrzött, előkészítik a II. mellékletet módosító bizottsági határozattervezetet. A tervezetről valamennyi bizottsági szolgálattal és tagállammal konzultálni fognak, amelyek azután szavaznak erről. Sikeres szavazás esetén a tervezetet három hónapig tartó alapos parlamenti vizsgálatnak vetik alá. Ez utóbbit követően, amennyiben az eredmény pozitív, elfogadják az intézkedést. A Bizottság célja a határozat 2009 végéig történő elfogadása.

A II. melléklet felülvizsgálata nem jelent új gazdasági terhet, mivel az az irányelv elfogadása óta érvényben volt, és az iparág mindig is tudta, hogy a kivételek felülvizsgálati eljárason eshetnek át. A bizottsági szolgálatok a közösségi jogszabályok felülvizsgálati folyamata során alkalmazandó szabályok és eljárások keretein belül mindent megtesznek annak érdekében, hogy az ipar számára biztosítsák az előreláthatóságot és a jogbiztonságot. A Bizottság e kérdésben rendszeres kapcsolatot tart fenn az iparággal, és arra törekszik, hogy a II. melléklet felülvizsgálatáról annak minden egyes szakaszában megfelelő tájékoztatást nyújtson.

*
* *

52. kérdés, előterjesztette: Rumiana Jeleva (H-0254/09)

Tárgy: EU–Egyiptom Társulási Tanács: Az „Al-Manar TV” Európa felé történő sugárzásával Egyiptom nem tartja be az EU–Egyiptom cselekvési tervet

A törvényen kívül helyezett „Al-Manar TV” terrorista média Európa felé történő sugárzása, amelyet az egyiptomi Nilesat műholdas szolgáltató biztosít, továbbra is az EU–Egyiptom cselekvési terv közvetlen megsértését jelenti, amely veszélyt jelent Európa biztonságára.

Az EU–Egyiptom Társulási Tanács 2009. április 27-i ülésén tett-e a Bizottság lépéseket annak érdekében, hogy az „Al-Manar TV” Európa felé, a Nilesaton keresztül történő sugárzását beszüntessék? Amennyiben nem, a Bizottság hogyan kívánja indokolni, hogy többször elmulasztotta Egyiptommal szemben felvetni az EU–Egyiptom cselekvési terv megsértését?

Válasz

(EN) Az EU–Egyiptom Társulási Tanács április 27-i luxemburgi ülésére vonatkozó nyilatkozatában az EU arra ösztönözte Egyiptomot, hogy minden területen folytassa a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem, valamint a kultúra, a vallással és meggyőződés, illetve a kisebbségek terén a tolerancia elősegítése érdekében kifejtett erőfeszítéseket. Ebben az összefüggésben az EU aggodalmának ad hangot az egyiptomi Nilesat műhold által közvetített Al-Manar televíziócsatorna egyes adásainak diszkriminatív tartalmával kapcsolatban. Az EU elítéli a nemzeti, faji és vallási gyűlölet támogatását, amely hátrányos megkülönböztetésre, ellenségeskedésre vagy erőszakra való ösztönzést jelent.

*
* *

53. kérdés, előterjesztette: Alexander Alvaro (H-0256/09)

Tárgy: Szólásszabadság és a sajtószabadságot korlátozó cseh törvény

A Cseh Köztársaságban a közelmúltban a szólásszabadságot és a sajtószabadságot korlátozó példátlan jogszabályt vezettek be, nevezetesen a 141/1961 Coll. törvényt módosító, a büntetőbírói eljárásokról szóló 2009. február 5-i cseh törvényt (Büntető törvénykönyv), amely a rendőrségi lehallgatásról szóló

(43) HL L 269., 2000.10.21., 34. o.

beszámoló közzétételéért öt évig terjedő börtönbüntetést és 180 000 euróig terjedő súlyos pénzbírságot határoz meg.

Van tudomása a Bizottságnak arról, hogy létezik-e a közelmúltban elfogadott cseh törvényhez hasonló törvény valamely más uniós országban is?

Egyetért a Bizottság azzal, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkére történő hivatkozással és az alapjogi charta joghatásának elismerésével a Cseh Köztársaság e példátlan törvénye komoly aggodalmakat vet fel a (a fent említett charta 11. cikke által biztosított) szólásszabadságra gyakorolt, különösen az öt évig terjedő börtönbüntetést és 180 000 euróig terjedő pénzbírságot jelentő súlyos szankciókkal való fenyegetésből eredő hatás tekintetében?

A Bizottság megítélése szerint ez a törvény a Cseh Köztársaság általi súlyos megsértésnek tekinthető-e az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikke értelmében?

Válasz

(EN) A médiában megjelent információk alapján a Bizottság úgy értesült, hogy a Cseh Köztársaság Alkotmánybíróságához 2009 áprilisában alkotmányossági panaszt nyújtottak be a képviselő által említett törvénnyel szemben.

A Bizottság ismételten megerősíti, hogy a szólásszabadság az Európai Unió alapját képező elvek egyike, és része a tagállamok közös alkotmányos hagyományainak. Ez a szabadság csak abban az esetben korlátozható, ha azt „jogszabály írja elő”, amelyet az emberi jogokról szóló európai egyezményben említett egy vagy több jogos cél elérése érdekében vezetnek be, és amely e célok eléréséhez „egy demokratikus társadalomban szükséges”.

A Bizottság emlékeztet továbbá arra, hogy az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés és az Európai Unióról szóló szerződés alapján a Bizottság nem vizsgálhatja az alapvető jogok feltételezett megsértését, ha az nincs kapcsolatban a közösségi joggal.

*
* *

54. kérdés, előterjesztette: Saïd El Khadraoui (H-0258/09)

Tárgy: Selejtezési prémium a régi autók eladása és újak vétele esetén

Az elmúlt hónapokban számos tagállam ideiglenes támogatási programokat vezetett be annak érdekében, hogy a régi autót gyorsabban kivonják a forgalomból és ezeket új környezetbarát járművekkel helyettesítsék.

Tudna a Bizottság áttekintést adni arról, hogy a selejtezési támogatások milyen hatással jártak azokban az országokban, amelyekben ezeket bevezették? Hogyan hatott ez az új autók eladására? Ezekkel a támogatásokkal leggyakrabban milyen típusú autót vásárolnak? Milyen környezeti jellemzőkkel rendelkeznek az ezekkel a támogatásokkal vásárolt autók?

Meg tudja becsülni a Bizottság, hogy e támogatásoknak köszönhetően hány régi autót selejteztek le? Milyen korúak a leadott autók? Milyen környezeti jellemzőkkel rendelkeznek a leadott autók?

Szándékában áll-e a Bizottságnak, hogy a selejtezési támogatásokra vonatkozó keretrendszer létrehozására jogalkotási intézkedést hozzon? Milyen egyéb kezdeményezéseket tett a Bizottság a selejtezési támogatásokkal kapcsolatosan?

Milyen hatással vannak a selejtezési támogatások a környezetre? Mindössze felgyorsítják az új autók vásárlását, vagy javítják a forgalomban részt vevő autók minőségét, hatékonyságát és környezeti hatását?

Válasz

(EN) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a keresleti oldalra vonatkozó intézkedések, mint például a selejtezési programok jelentős szerepet játszhatnak a flottamegújítás előmozdításában és a régebbi, nagyobb környezetszennyezést jelentő autók újabb, műszaki szempontból fejlettebb járművekre való lecserélésében. Ezért a Bizottság üdvözölte a vonatkozó tagállami kezdeményezéseket, ugyanakkor biztosította, hogy ezek a programok összhangban legyenek a közösségi joggal.

A keresleti oldalra vonatkozó intézkedéseket, amelyek célja az új járművek iránti kereslet javítása és a régiek leselejtezése, a 2008 novemberében elfogadott európai gazdasági fellendülési terv⁽⁴⁴⁾ tartalmazta. A fellendülési terv meghatározza az autóipar állami támogatásának kulcsfontosságú elemeit.

2009. február 16-án a Bizottság a tagállamok szakértőit a selejtezési programokkal kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréjére szólította fel. Következésképpen 2009. február 25-én az „Intézkedések az európai autóipar válságának kezelésére” című közlemény⁽⁴⁵⁾ részeként a Bizottság a járművek selejtezési programjaira vonatkozó iránymutatást fogadott el. E dokumentumban a Bizottság kijelentette, hogy az intézkedések teljes mértékű hatékonyságának biztosítása és a belső piac torzulásának megelőzése érdekében erősíteni kívánja a nemzeti intézkedések összehangolását. Az iránymutató dokumentum gyakorlati útmutatást nyújt a tagállamoknak arról, hogy hogyan tervezzék meg a járművek selejtezési programjait és megmagyarázza a vonatkozó közösségi jogszabályokat. A Bizottság kötelezettséget vállalt a programok gyors felmérésére és a 98/34/EK irányelvnek⁽⁴⁶⁾ való megfelelés ellenőrzésére, amelyhez a tervezeti szakaszban szükség van műszaki szabályozások bejelentésére. A Bizottság ezért most nem tartja szükségesnek, hogy a selejtezési támogatásokra vonatkozó keretrendszer létrehozására jogalkotási intézkedést hozzon.

Jelenleg 10 tagállam vezetett be selejtezési programokat és további kettő jelezte, hogy a közeljövőben bevezeti azokat. Érdemes megemlíteni, hogy a meglévő programok egymástól eltérőek, különösen a selejtezendő autók minimális korára vonatkozó feltétel (9-től 15 évig) és a megvásárolandó járműre vonatkozó követelmények (azaz euro-kibocsátás, CO₂-kibocsátás, maximális futásteljesítmény) tekintetében.

Túl korai e programok általános hatékonyságának a vizsgálata. A rendelkezésre álló információk alapján azonban egyes tagállamokban sikeresnek bizonyultak, illetve pozitív következménnyel jártak más tagállamokra nézve. A nyilvántartásba vett személyautók 2009. márciusban rögzített kisebb visszaesését a selejtezési programoknak tulajdonították. Ugyancsak 2009 márciusában egyes tagállamokban ezek a kezdeményezések az előző év hasonló időszakához képest jelentősen fellendítették az értékesítéseket (Németországban 40%-kal, Szlovákiában 18%-kal, Franciaországban 8%-kal). Beszámoltak továbbá arról is, hogy a programoknak köszönhetően nőtt a kereslet a kisebb, környezetbarát és optimális üzemanyag-felhasználású autók iránt. Nem áll azonban rendelkezésre rendszeres vizsgálati adat a széndioxid-kibocsátásra vagy a légszennyezőanyag-kibocsátásra vonatkozó hatások tekintetében.

*

* *

⁽⁴⁴⁾ COM(2008) 800 végleges

⁽⁴⁵⁾ COM(2009) 104 végleges

⁽⁴⁶⁾ HL L 204., 1998.7.21.